

PROTOCOALE

PROTOCOLUL (nr. 1)
PRIVIND ROLUL PARLAMENTELOR NAȚIONALE ÎN
UNIUNEA EUROPEANĂ

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

REAMINTIND faptul că modul în care parlamentele naționale își exercită controlul asupra guvernelor lor respective în ceea ce privește activitățile Uniunii Europene ține de organizarea și practicile constituționale proprii fiecărui stat membru;

DORIND să încurajeze o participare sporită a parlamentelor naționale la activitățile Uniunii Europene și să consolideze capacitatea acestora de a-și exprima punctul de vedere asupra proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene, precum și asupra altor chestiuni care pot prezenta un interes deosebit pentru acestea;

AU CONVENIT cu privire la dispozițiile următoare, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană, la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice:

TITLUL I

INFORMAȚII DESTINATE PARLAMENTELOR NAȚIONALE

Articolul 1

Documentele de consultare ale Comisiei (cărți verzi, cărți albe și comunicări) se transmit direct de Comisie parlamentelor naționale la data publicării acestora. De asemenea, Comisia transmite parlamentelor naționale și programul legislativ anual, precum și orice alt instrument de programare legislativă sau de strategie politică, simultan cu transmiterea acestora Parlamentului European și Consiliului.

Articolul 2

Proiectele de acte legislative adresate Parlamentului European și Consiliului se transmit parlamentelor naționale.

În înțelesul prezentului protocol, „proiect de act legislativ” înseamnă propunerile Comisiei, inițiativele unui grup de state membre, inițiativele Parlamentului European, cererile Curții de Justiție, recomandările Băncii Centrale Europene și cererile Băncii Europene de Investiții privind adoptarea unui act legislativ.

Proiectele de acte legislative emise de Comisie se transmit direct de Comisie parlamentelor naționale, în același timp în care se transmit Parlamentului European și Consiliului.

Proiectele de acte legislative emise de Parlamentul European se transmit direct de Parlamentul European parlamentelor naționale.

Proiectele de acte legislative emise de un grup de state membre, de Curtea de Justiție, de Banca Centrală Europeană sau de Banca Europeană de Investiții se transmit de Consiliu parlamentelor naționale.

Articolul 3

Parlamentele naționale pot adresa președintelui Parlamentului European, al Consiliului și, respectiv, al Comisiei, un aviz motivat privind conformitatea unui proiect de act legislativ cu principiul subsidiarității, în conformitate cu procedura prevăzută în Protocolul privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității.

În cazul în care un proiect de act legislativ este emis de un grup de state membre, președintele Consiliului transmite avizul sau avizele motivate respective guvernelor statelor membre în cauză.

În cazul în care un proiect de act legislativ este emis de Curtea de Justiție, de Banca Centrală Europeană sau de Banca Europeană de Investiții, președintele Consiliului transmite avizul sau avizele motivate respective instituției sau organului în cauză.

Articolul 4

Se prevede un termen de opt săptămâni între data la care un proiect de act legislativ este pus la dispoziția parlamentelor naționale în limbile oficiale ale Uniunii Europene și data la care proiectul în cauză este înscris pe ordinea de zi provizorie a Consiliului, în vederea adoptării acestuia sau în vederea adoptării unei poziții în cadrul unei proceduri legislative. Sunt posibile excepții în cazuri de urgență, ale căror motive sunt indicate în actul sau în poziția Consiliului. Cu excepția cazurilor de urgență, motivate în mod corespunzător, nu se poate ajunge la niciun acord asupra unui proiect de act legislativ în cauză în decursul acestor opt săptămâni. Cu excepția cazurilor de urgență motivate în mod corespunzător, se respectă un termen de zece zile între înscrierea unui proiect de act legislativ pe ordinea de zi provizorie a Consiliului și adoptarea unei poziții.

Articolul 5

Ordinea de zi și rezultatele ședințelor Consiliului, inclusiv procesele-verbale ale ședințelor în cadrul cărora Consiliul deliberează asupra proiectelor de acte legislative, se transmit direct parlamentelor naționale, simultan cu transmiterea acestora guvernelor statelor membre.

Articolul 6

În cazul în care Consiliul European are în vedere să recurgă la articolul 48 alineatul (7) primul sau al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană, parlamentele naționale sunt informate cu privire la inițiativa Consiliului European cu cel puțin șase luni înainte de adoptarea unei decizii.

Articolul 7

Curtea de Conturi transmite raportul său anual parlamentelor naționale, cu titlu informativ, simultan cu transmiterea acestuia Parlamentului European și Consiliului.

Articolul 8

În cazul în care sistemul parlamentar național nu este monocameral, dispozițiile articolelor 1-7 se aplică camerelor din care acesta este format.

TITLUL II

COOPERAREA INTERPARLAMENTARĂ

Articolul 9

Parlamentul European și parlamentele naționale definesc împreună organizarea și promovarea unei cooperări interparlamentare eficiente și periodice în cadrul Uniunii.

Articolul 10

O conferință a organelor parlamentare specializate în chestiunile Uniunii poate supune atenției Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei orice contribuție pe care o consideră adecvată. În plus, o astfel de conferință promovează schimbul de informații și schimbul celor mai bune practici între parlamentele naționale și Parlamentul European, inclusiv între comisiile specializate ale acestora. De asemenea, conferința organelor parlamentare poate organiza conferințe interparlamentare pe teme specifice, în special pentru a dezbate chestiuni de politică externă și de securitate comună, inclusiv politica de securitate și de apărare comună. Contribuțiile conferinței nu angajează parlamentele naționale și nu aduc atingere poziției acestora.

PROTOCOLUL (nr. 2)
PRIVIND APLICAREA PRINCIPIILOR
SUBSIDIARITĂȚII ȘI PROPORȚIONALITĂȚII

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

DORIND să acționeze astfel încât deciziile să fie luate la un nivel cât mai apropiat de cetățenii Uniunii;

HOTĂRÂTE să stabilească condițiile de aplicare a principiilor subsidiarității și proporționalității prevăzute la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană și să instituie un sistem de control al aplicării respectivelor principii,

AU CONVENIT cu privire la dispozițiile următoare, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

Articolul 1

Fiecare instituție asigură în permanență respectarea principiilor subsidiarității și proporționalității definite la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

Articolul 2

Înainte de a propune un act legislativ, Comisia procedează la consultări extinse. După caz, aceste consultări trebuie să aibă în vedere dimensiunea regională și locală a acțiunilor preconizate. În caz de urgență excepțională, Comisia nu procedează la consultările menționate. Comisia își motivează decizia în cadrul propunerii.

Articolul 3

În înțelesul prezentului protocol, „proiect de act legislativ” înseamnă propunerile Comisiei, inițiativele unui grup de state membre, inițiativele Parlamentului European, cererile Curții de Justiție, recomandările Băncii Centrale Europene și cererile Băncii Europene de Investiții privind adoptarea unui act legislativ.

Articolul 4

Comisia transmite parlamentelor naționale proiectele sale de acte legislative și proiectele sale modificate, în același timp în care le transmite organului legislativ al Uniunii.

Parlamentul European transmite parlamentelor naționale proiectele sale de acte legislative, precum și proiectele sale modificate.

Consiliul transmite parlamentelor naționale proiectele de acte legislative emise de un grup de state membre, de Curtea de Justiție, Banca Centrală Europeană sau Banca Europeană de Investiții, precum și proiectele modificate.

La adoptarea acestora, rezoluțiile legislative ale Parlamentului European și pozițiile Consiliului se transmit de către acestea parlamentelor naționale.

Articolul 5

Proiectele de acte legislative se motivează în raport cu principiile subsidiarității și proporționalității. Orice proiect de act legislativ ar trebui să cuprindă o fișă detaliată care să permită evaluarea conformității cu principiile subsidiarității și proporționalității. Fișa menționată anterior ar trebui să cuprindă elemente care să permită evaluarea impactului financiar al proiectului în cauză și, în cazul unei directive, evaluarea implicațiilor acesteia asupra reglementărilor care urmează să fie puse în aplicare de statele membre, inclusiv asupra legislației regionale, după caz. Motivele care conduc la concluzia că un obiectiv al Uniunii poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii se bazează pe indicatori calitativi și, ori de câte ori este posibil, pe indicatori cantitativi. Proiectele de acte legislative au în vedere necesitatea de a proceda astfel încât orice obligație, financiară sau administrativă, care revine Uniunii, guvernelor naționale, autorităților regionale sau locale, operatorilor economici și cetățenilor să fie cât mai redusă posibil și proporțională cu obiectivul urmărit.

Articolul 6

În termen de opt săptămâni de la data transmiterii unui proiect de act legislativ în limbile oficiale ale Uniunii, orice parlament național sau orice cameră a unui parlament național poate adresa președintelui Parlamentului European, al Consiliului și, respectiv, al Comisiei un aviz motivat în care să se expună motivele pentru care consideră că proiectul în cauză nu este conform cu principiul subsidiarității. După caz, fiecărui parlament național sau fiecărei camere a unui parlament național îi revine sarcina de a consulta parlamentele regionale cu competențe legislative.

În cazul în care proiectul de act legislativ în cauză este emis de un grup de state membre, președintele Consiliului transmite avizul guvernelor respectivelor state membre.

În cazul în care proiectul de act legislativ este emis de Curtea de Justiție, de Banca Centrală Europeană sau de Banca Europeană de Investiții, președintele Consiliului transmite avizul instituției sau organului în cauză.

Articolul 7

(1) Parlamentul European, Consiliul și Comisia, precum și, după caz, grupul de state membre, Curtea de Justiție, Banca Centrală Europeană sau Banca Europeană de Investiții, în cazul în care proiectul de act legislativ european este emis de acestea, țin seama de avizele motivate adresate de parlamentele naționale sau de o cameră a unuia dintre aceste parlamente naționale.

Fiecare parlament național dispune de două voturi, repartizate în funcție de sistemul parlamentar național. În cadrul unui sistem parlamentar național bicameral, fiecare dintre cele două camere dispune de un vot.

(2) În cazul în care avizele motivate privind nerespectarea de către un proiect legislativ a principiului subsidiarității reprezintă cel puțin o treime din totalul voturilor atribuite parlamentelor naționale în conformitate cu alineatul (1) al doilea paragraf, proiectul trebuie reexaminat. Acest prag este de o pătrime în cazul unui proiect de act legislativ prezentat în temeiul articolului 76 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene referitor la spațiul de libertate, securitate și justiție.

În urma acestei reexaminări, Comisia sau, după caz, grupul de state membre, Parlamentul European, Curtea de Justiție, Banca Centrală Europeană sau Banca Europeană de Investiții, în cazul în care proiectul de act legislativ este emis de acestea, pot hotărî fie să mențină proiectul, fie să îl modifice, fie să îl retragă. Această decizie trebuie motivată.

(3) De asemenea, în cadrul procedurii legislative ordinare, în cazul în care avizele motivate privind nerespectarea de către un proiect de act legislativ a principiului subsidiarității reprezintă cel puțin o majoritate simplă din voturile atribuite parlamentelor naționale în conformitate cu alineatul (1) al doilea paragraf, proiectul trebuie reexaminat. Ca urmare a unei astfel de reevaluări, Comisia poate hotărî fie să mențină propunerea, fie să o modifice, fie să o retragă.

În cazul în care decide menținerea propunerii, Comisia va trebui să justifice, printr-un aviz motivat, motivele pentru care consideră că propunerea este conformă cu principiul subsidiarității. Acest aviz motivat, precum și avizele motivate ale parlamentelor naționale, vor trebui prezentate organului legislativ al Uniunii, pentru a putea fi luate în considerare în cadrul procedurii:

- (a) înainte de încheierea primei lecturi, organul legislativ (Parlamentul European și Consiliul) examinează compatibilitatea propunerii legislative cu principiul subsidiarității, ținând seama în special de motivele invocate și împărtășite de majoritatea parlamentelor naționale, precum și de avizul motivat al Comisiei;
- (b) în cazul în care, cu o majoritate de 55 % a membrilor Consiliului sau cu o majoritate a voturilor exprimate în Parlamentul European, organul legislativ consideră că propunerea legislativă nu este compatibilă cu principiul subsidiarității, aceasta nu va mai fi examinată.

Articolul 8

Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe cu privire la acțiunile referitoare la încălcarea principiului subsidiarității de către un act legislativ, formulate, în conformitate cu normele prevăzute la articolul 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, de un stat membru sau transmise de acesta în conformitate cu dreptul său intern în numele parlamentului său național sau al unei camere a acestuia.

În conformitate cu normele prevăzute la articolul menționat, astfel de acțiuni pot fi formulate și de Comitetul Regiunilor împotriva actelor legislative în vederea adoptării cărora Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede consultarea respectivului comitet.

Articolul 9

În fiecare an, Comisia prezintă Consiliului European, Parlamentului European, Consiliului și parlamentelor naționale un raport privind aplicarea articolului 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Respectivul raport anual se transmite, de asemenea, Comitetului Economic și Social și Comitetului Regiunilor.

PROTOCOLUL (nr. 3)
PRIVIND STATUTUL CURȚII DE JUSTIȚIE A UNIUNII
EUROPENE

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

DORIND să stabilească Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene prevăzut la articolul 281 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

AU CONVENIT cu privire la dispozițiile următoare, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană, la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice:

Articolul 1

Curtea de Justiție a Uniunii Europene se constituie și își exercită funcțiile în conformitate cu dispozițiile tratatelor, ale Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice (Tratatul CEEA) și ale prezentului statut.

TITLUL I

STATUTUL JUDECĂTORILOR ȘI AVOCAȚILOR GENERALI

Articolul 2

Înainte de a intra în funcție, fiecare judecător depune, în fața Curții de Justiție reunită în ședință publică, jurământul că își va exercita atribuțiile cu deplină imparțialitate și potrivit conștiinței sale și că nu va divulga nimic din secretul deliberărilor.

Articolul 3

Judecătorii beneficiază de imunitate de jurisdicție. În ceea ce privește actele îndeplinite de aceștia, inclusiv cuvintele rostite și scrise în calitatea lor oficială, judecătorii continuă să beneficieze de imunitate după încetarea funcției lor.

Curtea de Justiție, întrunită în ședință plenară, poate ridica imunitatea. În cazul în care decizia se referă la un membru al Tribunalului sau al unui tribunal specializat, Curtea decide după consultarea tribunalului în cauză.

În cazul în care, după ridicarea imunității, se declanșează o acțiune penală împotriva unui judecător, acesta poate fi judecat, în oricare stat membru, numai de instanța care are competența de a judeca magistrații celei mai înalte autorități judiciare naționale.

Articolele 11-14 și articolul 17 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene se aplică judecătorilor, avocaților generali, grefierului și raportorilor adjuncți ai Curții de Justiție a Uniunii Europene, fără a aduce atingere dispozițiilor privind imunitatea de jurisdicție a judecătorilor menționate de paragrafele precedente.

Articolul 4

Judecătorii nu pot exercita nici o funcție politică sau administrativă.

Aceștia nu pot exercita nici o activitate profesională, fie că este sau nu remunerată, în afara cazului în care Consiliul, hotărând cu majoritate simplă, acordă o derogare cu titlu excepțional.

La instalarea în funcție, judecătorii își iau angajamentul solemn de a respecta, pe durata funcției lor și după încetarea acesteia, obligațiile care decurg din această funcție, în special îndatoririle de a da dovadă de onestitate și de discreție în acceptarea anumitor poziții sau avantaje, după încetarea funcției lor.

În caz de dubiu în această privință, Curtea de Justiție ia o decizie. În cazul în care decizia se referă la un membru al Tribunalului sau al unui tribunal specializat, Curtea decide după consultarea tribunalului în cauză.

Articolul 5

În afară de schimbarea ordinară și de deces, funcția de judecător încetează în mod individual prin demisie.

În caz de demisie a unui judecător, scrisoarea de demisie se adresează președintelui Curții de Justiție, pentru a fi transmisă președintelui Consiliului. Această ultimă notificare antrenează eliberarea postului.

Cu excepția cazurilor în care se aplică articolul 6, judecătorul își continuă activitatea până la preluarea funcției de către succesorul său.

Articolul 6

Judecătorii pot fi înlăturați din funcție sau declarați decăzuți din dreptul la pensie sau din alte avantaje echivalente numai în cazul în care, în opinia unanimă a judecătorilor și avocaților generali ai Curții de Justiție, nu mai corespund condițiilor cerute sau nu mai îndeplinesc obligațiile aferente funcției lor. Judecătorul în cauză nu ia parte la aceste deliberări. În cazul în care persoana în cauză este membru al Tribunalului sau al unui tribunal specializat, Curtea decide după consultarea tribunalului în cauză.

Grefierul aduce decizia Curții la cunoștința președintelui Parlamentului European și al Comisiei și o notifică președintelui Consiliului.

În cazul deciziei de înlăturare din funcție a unui judecător, această ultimă notificare antrenează eliberarea postului.

Articolul 7

Judecătorii ale căror funcții încetează înainte de expirarea mandatului sunt înlocuiți pentru restul mandatului.

Articolul 8

Dispozițiile articolelor 2-7 se aplică și avocaților generali.

TITLUL II

ORGANIZAREA CURȚII DE JUSTIȚIE

Articolul 9

În cazul în care, la fiecare trei ani, judecătorii sunt înlocuiți parțial, se înlocuiesc alternativ câte paisprezece, respectiv treisprezece judecători.

Înlocuirea parțială a avocaților generali, care are loc la fiecare trei ani, privește de fiecare dată patru avocați generali.

Articolul 10

Grefierul depune jurământ în fața Curții de Justiție că își va exercita funcțiile cu deplină imparțialitate și potrivit conștiinței sale și că nu va divulga nimic din secretul deliberărilor.

Articolul 11

Curtea de Justiție organizează suplینirea grefierului în cazul în care acesta nu își poate exercita funcția.

Articolul 12

Funcționari și personal auxiliar sunt puși la dispoziția Curții de Justiție, pentru a permite funcționarea acesteia. Aceștia se subordonează grefierului, care la rândul lui se subordonează președintelui.

Articolul 13

La cererea Curții de Justiție, Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, pot dispune numirea unor raportori adjuncți și stabili statutul acestora. Raportorii adjuncți pot fi chemați să participe la instrumentarea cauzelor în curs și să colaboreze cu judecătorul raportor, în condiții care se stabilesc prin regulamentul de procedură.

Raportorii adjuncți, aleși dintre persoane care oferă toate garanțiile de independență și dețin titlurile juridice necesare, se numesc de Consiliu hotărând cu majoritate simplă. Aceștia depun jurământ în fața Curții că își vor exercita funcțiile cu deplină imparțialitate și potrivit conștiinței lor și că nu vor divulga nimic din secretul deliberărilor.

Articolul 14

Judecătorii, avocații generali și grefierul au reședința la sediul Curții de Justiție.

Articolul 15

Curtea de Justiție funcționează cu caracter permanent. Durata vacanței judecătorești se stabilește de Curte, în funcție de necesitățile serviciului.

Articolul 16

Curtea de Justiție înființează în cadrul ei camere formate din trei și din cinci judecători. Judecătorii aleg dintre ei pe președinții camerelor. Președinții camerelor de cinci judecători sunt aleși pe trei ani. Mandatul acestora poate fi reînnoit o dată.

Marea Cameră este alcătuită din treisprezece judecători. Aceasta este prezidată de președintele Curții. Din Marea Cameră mai fac parte președinții camerelor de cinci judecători și alți judecători desemnați în condițiile prevăzute de regulamentul de procedură.

Curtea se întrunește în Marea Cameră la cererea unui stat membru sau a unei instituții a Uniunii, care este parte într-un proces.

Curtea se întrunește în ședință plenară atunci când este sesizată în temeiul articolului 228 alineatul (2), articolului 245 alineatul (2), articolului 247 sau articolului 286 alineatul (6) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

În plus, în cazul în care consideră că o cauză cu care este sesizată are o importanță excepțională, Curtea aceasta poate decide, după ascultarea avocatului general, să trimită cauza la ședința plenară.

Articolul 17

Deciziile Curții de Justiție sunt valabile numai în cazul în care numărul de judecători care participă la deliberări este impar.

Deciziile camerelor formate din trei sau din cinci judecători sunt valabile numai în cazul în care se iau de trei judecători.

Deciziile Marii Camere sunt valabile numai în cazul în care sunt prezenți nouă judecători.

Deciziile Curții întrunite în ședință plenară sunt valabile numai în cazul în care sunt prezenți cincisprezece judecători.

În caz de împiedicare a unuia dintre judecătorii unei camere, se poate face apel la un judecător membru al altei camere, în condițiile stabilite de regulamentul de procedură.

Articolul 18

Judecătorii și avocații generali nu pot participa la soluționarea nici unei cauze în care au fost implicați anterior ca agenți, consilieri sau avocați ai uneia dintre părți, sau cu privire la care au fost chemați să se pronunțe ca membri ai unui tribunal, ai unei comisii de anchetă sau în oricare altă calitate.

În cazul în care, dintr-un motiv special, un judecător sau un avocat general consideră că nu poate participa la judecarea sau la examinarea unei anumite cauze, acesta îl informează pe președinte. În cazul în care președintele consideră că un judecător sau un avocat general nu trebuie, dintr-un motiv special, să participe sau să prezinte concluzii într-o anumită cauză, acesta îl informează pe respectivul judecător sau avocat general în acest sens.

În caz de dificultate legată de aplicarea prezentului articol, Curtea de Justiție hotărăște.

O parte nu poate invoca cetățenia unui judecător sau lipsa din componența Curții sau a uneia din camere a unui judecător având aceeași cetățenie cu a sa pentru a cere modificarea compunerii Curții sau a uneia din camerele sale.

TITLUL III

PROCEDURA ÎN FAȚA CURȚII DE JUSTIȚIE

Articolul 19

Statele membre precum și instituțiile Uniunii sunt reprezentate în fața Curții de Justiție de un agent numit pentru fiecare cauză; agentul poate fi asistat de un consilier sau de un avocat.

Statele părți la Acordul privind Spațiul Economic European, altele decât statele membre, precum și Autoritatea de supraveghere AELS menționată de acest acord, sunt reprezentate în același fel.

Celelalte părți trebuie să fie reprezentate de un avocat.

Numai un avocat autorizat să practice în fața unei instanțe a unui stat membru sau a unui alt stat parte la Acordul privind Spațiul Economic European poate reprezenta sau asista o parte în fața Curții.

Agenții, consilierii și avocații care compar în fața Curții se bucură de drepturile și garanțiile necesare exercitării independente a funcției lor, în condiții care se stabilesc prin regulamentul de procedură.

În raporturile cu consilierii și avocații care se prezintă în fața ei, Curtea se bucură de competențele atribuite în mod normal curților și tribunalelor, în condiții care se stabilesc prin același regulament.

Profesorii universitari resortisanți ai statelor membre a căror legislație le recunoaște dreptul de a pleda se bucură în fața Curții de drepturile acordate avocaților prin prezentul articol.

Articolul 20

Procedura în fața Curții de Justiție constă în două faze: o fază scrisă și una orală.

Procedura scrisă cuprinde comunicarea adresată părților și instituțiilor Uniunii ale căror decizii sunt în cauză, cereri, memorii, apărări și observații și eventual replici, precum și toate actele și documentele ce le susțin sau copiile acestora certificate conform.

Comunicările se fac prin grija grefierului, în ordinea și la termenele prevăzute de regulamentul de procedură.

Procedura orală cuprinde lectura raportului prezentat de un judecător raportor, audierea de către Curtea a agenților, consilierilor și avocaților, concluziile avocatului general precum și audierea martorilor și experților, dacă este cazul.

În cazul în care consideră că respectiva cauză nu pune o problemă nouă de drept, Curtea poate decide, după ascultarea avocatului general, ca aceasta să fie judecată fără concluziile avocatului general.

Articolul 21

Curtea de Justiție este sesizată printr-o cerere adresată grefierului. Cererea trebuie să cuprindă numele și domiciliul reclamantului, calitatea semnatarului, numele părții sau părților împotriva cărora se înaintează cererea, obiectul litigiului, concluziile și o expunere sumară a motivelor invocate.

După caz, cererea trebuie să fie însoțită de actul a cărui anulare este cerută sau, în situația menționată la articolul 265 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, de o probă scrisă a datei invitației de acțiune adresate unei instituții, în conformitate cu articolul menționat. În cazul în care aceste acte nu sunt anexate la cerere, grefierul cere părții în cauză să le prezinte într-un termen rezonabil, fără ca decăderea din drepturi să poată fi opusă părții în cazul în care actele sunt prezentate după expirarea termenului de înaintare a acțiunii.

Articolul 22

În cazurile menționate la articolul 18 din Tratatul CEEA, Curtea de Justiție este sesizată printr-o acțiune adresată grefierului. Acțiunea trebuie să cuprindă numele și domiciliul petentului, calitatea semnatarului, menționarea deciziei împotriva căreia este înaintat recursul, părțile adverse, obiectul litigiului, concluziile și expunerea sumară a motivelor invocate.

Acțiunea trebuie să fie însoțită de o copie certificată pentru conformitate a hotărârii Comitetului de Arbitraj care este atacată.

În cazul în care Curtea respinge acțiunea, decizia Comitetului de Arbitraj devine definitivă.

În cazul în care Curtea anulează decizia Comitetului de Arbitraj, procedura poate fi reluată, eventual la cererea uneia din părți, în fața Comitetului de Arbitraj. Acesta se conformează tuturor deciziilor cu privire la chestiunile de drept pronunțate de Curte.

Articolul 23

În cazurile prevăzute la articolul 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, decizia instanței naționale care își suspendă procedura și sesizează Curtea de Justiție este notificată Curții de către instanța națională respectivă. Această decizie este apoi notificată de către greșierul Curții, părților în cauză, statelor membre și Comisiei, precum și instituției, organului, oficiului sau agenției Uniunii care a adoptat actul a cărui valabilitate sau interpretare este contestată.

În termen de două luni de la data ultimei notificări, părțile, statele membre, Comisia și, dacă este cazul, instituția, organul, oficiul sau agenția Uniunii care a adoptat actul a cărui valabilitate sau interpretare este contestată, are dreptul de a depune la Curte memorii sau observații scrise.

În cazurile menționate la articolul 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, decizia instanței naționale este notificată, prin grija greșierului Curții, și statelor părți la Acordul privind Spațiul Economic European, altele decât statele membre, precum și Autorității de supraveghere AELS menționată în acordul respectiv, care, în cazul în care este vizat unul dintre domeniile de aplicare ale acordului, pot depune la Curte memorii sau observații scrise, în termen de două luni de la data notificării.

În cazul în care un acord privind un domeniu determinat, încheiat de Consiliu cu unul sau mai multe state terțe, prevede că acestea din urmă pot prezenta memorii sau observații scrise în cazul în care o instanță a unui stat membru adresează Curții o întrebare preliminară privind domeniul de aplicare al acordului, decizia instanței naționale referitoare la o astfel de întrebare se notifică, de asemenea, statelor terțe în cauză, care pot depune la Curte, în termen de două luni de la data notificării, memorii sau observații scrise.

Articolul 23a (*)

Regulamentul de procedură poate prevedea o procedură accelerată și, pentru acțiunile în vederea pronunțării unei hotărâri preliminare referitoare la spațiul de libertate, securitate și justiție, o procedură de urgență.

Pentru depunerea memoriilor și a observațiilor scrise, respectivele proceduri pot prevedea un termen mai scurt decât cel prevăzut la articolul 23 și, prin derogare de la articolul 20 paragraful al patrulea, absența concluziilor avocatului general.

Procedura de urgență poate prevedea, în plus, limitarea părților și a altor persoane interesate menționate la articolul 23, autorizate să depună memorii sau observații scrise, și, în cazuri de extremă urgență, omiterea fazei scrise a procedurii.

(*) articol introdus prin Decizia 2008/79/CE, Euratom (JO L 24, 29.1.2008, p. 42).

Articolul 24

Curtea de Justiție poate cere părților să prezinte toate documentele și să furnizeze toate informațiile pe care le consideră necesare. În caz de refuz, Curtea ia act de aceasta.

De asemenea, Curtea poate cere statelor membre și instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor care nu sunt părți în cauză toate informațiile pe care le consideră necesare pentru soluționarea procesului.

Articolul 25

În orice moment, Curtea de Justiție poate încredința efectuarea unei expertize oricărei persoane, autorități, birou, comisii sau organizații, la alegerea sa.

Articolul 26

Pot fi audiați martori în condiții care se stabilesc prin regulamentul de procedură.

Articolul 27

Cu privire la martorii care nu se prezintă, Curtea de Justiție beneficiază de puterile acordate în mod normal curților și tribunalelor și poate aplica sancțiuni pecuniare, în condiții care se stabilesc prin regulamentul de procedură.

Articolul 28

Martorii și experții pot fi audiați sub jurământ depus potrivit formulei stabilite de regulamentul de procedură sau modalităților prevăzute de legislația internă a martorului sau a expertului.

Articolul 29

Curtea de Justiție poate ordona ca un martor sau un expert să fie audiat de autoritatea judiciară de la locul său de domiciliu.

Ordonanța se adresează în vederea executării autorității judiciare competente, în condițiile stabilite de regulamentul de procedură. Actele care rezultă din activitatea comisiei rogatorii se înapoiază Curții în aceleași condiții.

Curtea suportă cheltuielile, sub rezerva de a le pune, dacă este cazul, în sarcina părților.

Articolul 30

Fiecare stat membru tratează orice încălcare a jurământului de către martori sau experți în același fel ca un delict comis în fața unei instanțe judecătorești naționale competente în materie civilă. În temeiul denunțului Curții de Justiție, statul membru urmărește în justiție pe autorii acestui delict în instanța națională competentă.

Articolul 31

Ședința este publică, cu excepția cazurilor în care, din motive grave, Curtea de Justiție decide altfel, din oficiu sau la cererea părților.

Articolul 32

În cursul dezbaterilor, Curtea de Justiție poate audia experți, martori, precum și părțile. Cu toate acestea, părțile pot pleda numai prin reprezentanții lor.

Articolul 33

La fiecare ședință se întocmește un proces verbal semnat de președinte și de grefier.

Articolul 34

Rolul ședințelor se stabilește de președinte.

Articolul 35

Deliberările Curții de Justiție sunt și rămân secrete.

Articolul 36

Hotărârile se motivează. Acestea menționează numele judecătorilor care au deliberat.

Articolul 37

Hotărârile se semnează de președinte și de grefier. Acestea se citesc în ședință publică.

Articolul 38

Curtea de Justiție decide cu privire la cheltuielile de judecată.

Articolul 39

Președintele Curții de Justiție poate decide, în conformitate cu o procedură sumară care, în măsura în care este necesar, se aplică prin derogare de la anumite reguli din prezentul statut, care se stabilește prin regulamentul de procedură, cu privire la concluziile care urmăresc fie obținerea suspendării menționate la articolul 278 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la articolul 157 din Tratatul CEEA, fie aplicarea unor măsuri provizorii în temeiul articolului 279 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, fie suspendarea executării silite în conformitate cu articolul 299 al patrulea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sau cu articolul 164 al treilea paragraf din Tratatul CEEA.

În cazul în care președintele nu poate participa, acesta va fi înlocuit de un alt judecător în condițiile stabilite de regulamentul de procedură.

Ordonanța președintelui sau a judecătorului care îl înlocuiește are doar un caracter provizoriu și nu prejudecă fondul asupra căruia Curtea se pronunță în acțiunea principală.

Articolul 40

Statele membre și instituțiile Uniunii pot interveni în litigiile supuse Curții de Justiție.

Organele, oficiile și agențiile Uniunii, precum și orice altă persoană dispun de același drept în cazul în care pot dovedi faptul că au un interes în soluționarea litigiului înaintat Curții. Persoanele fizice sau juridice nu pot interveni în litigiile dintre statele membre, dintre instituțiile Uniunii sau dintre statele membre, pe de-o parte, și instituțiile Uniunii, pe de altă parte.

Fără a aduce atingere dispozițiilor celui de-al doilea paragraf, statele părți la Acordul privind Spațiul Economic European, altele decât statele membre, precum și Autoritatea de supraveghere AELS menționată de respectivul acord pot interveni în litigiile supuse Curții în cazul în care acestea se referă la unul dintre domeniile de aplicare ale acestui acord.

Concluziile cererii de intervenție pot avea ca obiect numai susținerea concluziilor uneia dintre părți.

Articolul 41

În cazul în care pârâtul, chemat în judecată în conformitate cu procedura, nu depune concluzii scrise, hotărârea se pronunță în lipsă. Hotărârea poate fi atacată în termen de o lună de la comunicarea ei. În lipsa unei decizii contrare a Curții de Justiție, această opoziție nu suspendă executarea hotărârii pronunțate în lipsă.

Articolul 42

În cazurile și în condițiile care se stabilesc prin regulamentul de procedură, statele membre, instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, precum și orice alte persoane fizice și juridice pot formula terță opoziție împotriva hotărârilor pronunțate fără ca acestea să fi fost audiate, în cazul în care aceste hotărâri le lezează drepturile.

Articolul 43

În caz de dificultate privind înțelegerea sensului sau a domeniului de aplicare a unei hotărâri, sarcina de a o interpreta revine Curții de Justiție, la cererea unei părți sau a unei instituții a Uniunii al cărei interes este justificat.

Articolul 44

Revizuirea unei hotărâri poate fi cerută Curții de Justiție numai în urma descoperirii unui fapt de natură să aibă o influență decisivă și care, înainte de pronunțarea hotărârii, era necunoscut Curții și părții care solicită revizuirea.

Procedura de revizuire este deschisă printr-o hotărâre a Curții care constată în mod expres existența unui fapt nou, recunoaște că acesta este de natură să conducă la deschiderea revizuirii și declară cererea ca fiind admisibilă din acest motiv.

Nici o cerere de revizuire nu va putea fi formulată după expirarea unui termen de zece ani de la data hotărârii.

Articolul 45

Regulamentul de procedură va stabili termene care iau în considerare distanța.

În cazul în care cel interesat dovedește existența unui caz fortuit sau a unui caz de forță majoră, nu i se poate opune nici o decădere care decurge din expirarea termenelor.

Articolul 46

Acțiunile formulate împotriva Uniunii în materie de răspundere extracontractuală se prescriu după cinci ani de la producerea faptului care a stat la baza lor. Prescripția este întreruptă fie prin cerere de chemare în judecată în fața Curții de Justiție, fie prin cererea prealabilă pe care partea prejudiciată o poate adresa instituției competente a Uniunii. În acest ultim caz, cererea trebuie înaintată în termenul de două luni prevăzut la articolul 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene; dacă este cazul, se aplică dispozițiile articolului 265 al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Prezentul articol se aplică, de asemenea, în cazul acțiunilor împotriva Băncii Centrale Europene în materie de răspundere extracontractuală.

TITLUL IV

TRIBUNALUL

Articolul 47

Articolul 9 primul paragraf, articolele 14 și 15, articolul 17 primul, al doilea, al patrulea și al cincilea paragraf și articolul 18 se aplică Tribunalului și membrilor acestuia.

Articolul 3 al patrulea paragraf, articolele 10, 11 și 14 se aplică, *mutatis mutandis*, grefierului Tribunalului.

Articolul 48

Tribunalul se compune din douăzeci și șapte de judecători.

Articolul 49

Membrii Tribunalului pot fi chemați să exercite funcția de avocat general.

Avocatul general are rolul de a prezenta în ședință publică, cu deplină imparțialitate și în deplină independență, concluziile motivate cu privire la anumite cauze înaintate Tribunalului, pentru a-l asista în îndeplinirea misiunii sale.

Criteriile de selecție a cauzelor, precum și metodele de desemnare a avocaților generali se stabilesc prin regulamentul de procedură al Tribunalului.

Un membru al Tribunalului chemat să exercite funcția de avocat general într-o cauză nu poate lua parte la judecarea acelei cauze.

Articolul 50

Tribunalul se întrunește în camere compuse din trei sau din cinci judecători. Judecătorii aleg dintre ei pe președinții camerelor. Președinții camerelor de cinci judecători sunt aleși pe trei ani. Mandatul acestora poate fi reînnoit o dată.

Regulamentul de procedură stabilește compunerea camerelor și repartizarea cauzelor către acestea. În anumite cazuri, stabilite de regulamentul de procedură, Tribunalul se poate întruni în ședință plenară sau cu judecător unic.

Regulamentul de procedură poate prevedea de asemenea ca Tribunalul să se întrunească în Marea Cameră, în cazurile și în condițiile prevăzute de acest regulament.

Articolul 51

Prin derogare de la regula prevăzută la articolul 256 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, se rezervă Curții de Justiție acțiunile menționate la articolele 263 și 265 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, atunci când acestea sunt introduse de un stat membru împotriva:

- (a) unui act sau a unei abțineri de a hotărî a Parlamentului European sau a Consiliului, sau a celor două instituții împreună, cu excepția:
  - deciziilor adoptate de Consiliu conform articolului 108 alineatul (2) al treilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
  - actelor Consiliului adoptate în temeiul unui regulament al Consiliului privind măsuri de apărare comercială în sensul articolului 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
  - actelor Consiliului prin care acesta își exercită competențele de executare în conformitate cu articolul 291 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

(b) unui act sau a unei abțineri de a hotărî a Comisiei în temeiul articolului 331 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Se rezervă Curții de Justiție, de asemenea, acțiunile menționate la aceleași articole, atunci când acestea sunt introduse de o instituție a Uniunii împotriva unui act sau a unei abțineri de a hotărî a Parlamentului European sau a Consiliului, a celor două instituții împreună sau a Comisiei sau sunt introduse de o instituție a Uniunii împotriva unui act sau a unei abțineri de a hotărî a Băncii Centrale Europene.

Articolul 52

Președintele Curții de Justiție și președintele Tribunalului stabilesc de comun acord modul în care funcționarii și ceilalți membri ai personalului repartizat Curții de Justiție își desfășoară activitatea în cadrul Tribunalului, pentru a-i asigura funcționarea. Anumiți funcționari sau membri ai personalului auxiliar se subordonează grefierului Tribunalului, care la rândul lui se subordonează președintelui Tribunalului.

Articolul 53

Procedura în fața Tribunalului este reglementată de titlul III.

Procedura în fața Tribunalului este precizată și completată, în măsura necesară, de regulamentul său de procedură. Regulamentul de procedură poate face derogare de la articolul 40 al patrulea paragraf și de la articolul 41 pentru a ține seama de specificul contenciosului în domeniul proprietății intelectuale.

Prin derogare de la articolul 20 al patrulea paragraf, avocatul general își poate prezenta concluziile motivate, în scris.

Articolul 54

În cazul în care o cerere sau un alt act de procedură adresat Tribunalului se depune, din greșeală, la grefierul Curții de Justiție, acesta îl transmite imediat grefierului Tribunalului; în mod similar, în cazul în care o cerere sau un alt act de procedură adresat Curții se depune, din greșeală, la grefierul Tribunalului, acesta îl transmite imediat grefierului Curții.

În cazul în care constată că nu are competența de a soluționa o cauză care ține de competența Curții, Tribunalul o transmite Curții; în mod similar, în cazul în care constată că o cauză ține de competența Tribunalului, Curtea o transmite acestuia, care nu mai își mai poate declina competența în acest caz.

Atunci când Curtea de Justiție și Tribunalul sunt sesizate cu cauze având același obiect, care ridică aceeași chestiune de interpretare sau care pun în discuție validitatea aceluiași act, Tribunalul, după audierea părților, poate suspenda procedura până la pronunțarea hotărârii de către Curtea de Justiție sau, atunci când acțiunea este introdusă în temeiul articolului 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, își poate declina competența pentru a permite Curții de Justiție să se pronunțe cu privire la aceste acțiuni. În aceeași situație, Curtea de Justiție poate, de asemenea, decide să suspende procedura; în acest caz, procedura în fața Tribunalului continuă.

Atunci când un stat membru și o instituție a Uniunii contestă același act, Tribunalul își declină competența, astfel încât Curtea de Justiție să se poată pronunța cu privire la aceste acțiuni.

Articolul 55

Deciziile Tribunalului prin care se finalizează judecata, prin care se soluționează parțial fondul unui litigiu, prin care se pune capăt unui incident de procedură referitor la o excepție de necompetență sau de inadmisibilitate se notifică de greșierul Tribunalului tuturor părților, precum și tuturor statelor membre și instituțiilor Uniunii, chiar în cazul în care acestea nu au intervenit în litigiul înaintat Tribunalului.

Articolul 56

Deciziile Tribunalului prin care se finalizează judecata, prin care se soluționează parțial fondul unui litigiu, prin care se pune capăt unui incident de procedură referitor la o excepție de necompetență sau de inadmisibilitate pot fi atacate cu recurs la Curtea de Justiție în termen de două luni de la notificarea deciziei atacate.

Recursul poate fi introdus de oricare parte ale cărei concluzii au fost respinse, în totalitate sau în parte. Cu toate acestea, părțile care intervin, altele decât statele membre și instituțiile Uniunii pot introduce acest recurs numai în cazul în care decizia Tribunalului le privește în mod direct.

Cu excepția litigiilor între Uniune și agenții săi, recursul poate fi introdus, de asemenea, de statele membre și de instituțiile Uniunii care nu au intervenit în litigiul înaintat Tribunalului. În acest caz, statele membre și instituțiile se află într-o poziție identică cu cea a statelor membre sau a instituțiilor care intervin în primă instanță.

Articolul 57

Orice persoană a cărei cerere de intervenție a fost respinsă de Tribunal poate formula un recurs la Curtea de Justiție, în termen de două săptămâni de la comunicarea deciziei de respingere.

Părțile în proces pot introduce în fața Curții un recurs împotriva deciziilor Tribunalului pronunțate în temeiul articolelor 278 sau 279 sau al articolului 299 al patrulea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, sau al articolelor 157 sau 164 al treilea paragraf din Tratatul CEEA, în termen de două luni de la notificarea acestor decizii.

Recursurile menționate la primul și al doilea paragraf din prezentul articol se judecă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 39.

Articolul 58

Recursul înaintat Curții de Justiție se limitează la chestiuni de drept. Acesta poate fi întemeiat pe motive de lipsă de competență a Tribunalului, de nerespectare a procedurii în fața Tribunalului, care aduce atingere intereselor reclamantului, precum și de încălcarea dreptului Uniunii de către Tribunal.

Recursul nu poate privi exclusiv taxele și cheltuielile de judecată.

Articolul 59

În caz de recurs împotriva unei decizii a Tribunalului, procedura în fața Curții de Justiție constă în o fază scrisă și o fază orală. În condițiile stabilite de regulamentul de procedură, Curtea se poate pronunța fără procedură orală, după ascultarea avocatului general și a părților.

Articolul 60

Fără a aduce atingere articolelor 278 și 279 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sau articolului 157 din Tratatul CEEA, recursul nu are efect suspensiv.

Prin derogare de la articolul 280 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, deciziile Tribunalului care anulează un regulament intră în vigoare numai după expirarea termenului menționat la articolul 56 primul paragraf din prezentul statut sau, în cazul în care în acest termen s-a introdus un recurs, după respingerea acestuia, fără a aduce atingere dreptului vreunei părți de a cere Curții de Justiție, în temeiul articolelor 278 și 279 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sau al articolului 157 din Tratatul CEEA, suspendarea efectelor regulamentului anulat sau prescrierea oricărei alte măsuri provizorii.

Articolul 61

În cazul în care recursul este întemeiat, Curtea de Justiție anulează decizia Tribunalului. În acest caz, Curtea poate fie să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul atunci când acesta este în stare de judecată, fie să trimită cauza Tribunalului pentru a se pronunța asupra acesteia.

În caz de trimitere spre rejudecare, Tribunalul este legat de chestiunile de drept soluționate prin decizia Curții.

În cazul în care un recurs introdus de un stat membru sau de o instituție a Uniunii care nu a intervenit în litigiul aflat în fața Tribunalului este întemeiat, Curtea poate indica, în cazul în care se consideră necesar, acele efecte ale deciziei anulate a Tribunalului care trebuie considerate ca definitive pentru părțile în litigiu.

Articolul 62

În cazurile prevăzute la articolul 256 alineatele (2) și (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, primul avocat general poate, în cazul în care consideră că există un risc grav pentru unitatea sau coerența dreptului Uniunii, să propună Curții de Justiție reexaminarea deciziei Tribunalului.

Propunerea trebuie făcută în termen de o lună de la pronunțarea deciziei Tribunalului. În termen de o lună de la prezentarea propunerii de către primul avocat general, Curtea decide dacă este cazul sau nu să reexamineze decizia.

Articolul 62a

Curtea de Justiție hotărăște în chestiunile care fac obiectul reexaminării printr-o procedură urgentă, pe baza dosarului care îi este transmis de Tribunal.

Cei interesați, menționați la articolul 23 din prezentul statut, și, în cauzele prevăzute la articolul 256 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, părțile din procedura în fața Tribunalului au dreptul să depună în fața Curții memorii sau observații scrise privind chestiunile care fac obiectul reexaminării în termenul stabilit în acest scop.

Curtea poate dispune deschiderea procedurii orale înainte de a se pronunța asupra cauzei.

Articolul 62b

În cazurile prevăzute la articolul 256 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, fără a aduce atingere articolelor 278 și 279 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, propunerea de reexaminare și decizia de deschidere a procedurii de reexaminare nu au efect suspensiv. În cazul în care Curtea de Justiție constată că hotărârea Tribunalului aduce atingere unității sau coerenței dreptului Uniunii, aceasta trimite cauza spre rejudecare Tribunalul, care este ținut de dezlegarea dată chestiunilor de drept de către Curte; Curtea poate preciza care dintre efectele deciziei Tribunalului urmează a fi considerate definitive în raport cu părțile aflate în litigiu. Cu toate acestea, dacă soluția litigiului decurge, având în vedere soluția pronunțată în reexaminare, din constatările privind faptele pe care s-a bazat decizia Tribunalului, Curtea de Justiție hotărăște definitiv.

În cazurile menționate la articolul 256 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în lipsa unei propuneri de reexaminare sau a unei decizii de deschidere a procedurii de reexaminare, răspunsul sau răspunsurile date de Tribunal chestiunilor deduse judecării sale produc efecte la epuizarea termenelor prevăzute în acest scop la articolul 62 al doilea paragraf. În cazul deschiderii unei proceduri de reexaminare, răspunsul sau răspunsurile care fac obiectul reexaminării produc efecte la încheierea acestei proceduri, cu excepția cazului în care Curtea stabilește altfel. În cazul în care Curtea constată că decizia Tribunalului aduce atingere unității sau coerenței dreptului Uniunii, răspunsul dat de Curtea de Justiție la chestiunile care fac obiectul reexaminării înlocuiește decizia pronunțată de Tribunal.

TITLUL IVa

TRIBUNALELE SPECIALIZATE

Articolul 62c

Dispozițiile referitoare la competența, compunerea, organizarea și procedura tribunalelor specializate constituite în temeiul articolului 257 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sunt stabilite în anexa la prezentul statut.

TITLUL V

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 63

Regulamentele de procedură ale Curții de Justiție și Tribunalului cuprind toate dispozițiile necesare aplicării și, dacă este cazul, completării prezentului statut.

Articolul 64

Normele privind regimul lingvistic aplicabil Curții de Justiție a Uniunii Europene se stabilesc printr-un regulament al Consiliului, care hotărăște în unanimitate. Regulamentul menționat se adoptă fie la cererea Curții de Justiție și după consultarea Comisiei și a Parlamentului European, fie la propunerea Comisiei și după consultarea Curții de Justiție și a Parlamentului European.

Până la adoptarea normelor menționate anterior, se aplică în continuare dispozițiile regulamentului de procedură al Curții de Justiție și ale regulamentului de procedură al Tribunalului referitoare la regimul lingvistic. Prin derogare de la articolele 253 și 254 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, dispozițiile în cauză se pot modifica sau abroga numai cu aprobarea unanimă a Consiliului.

ANEXA I

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE A UNIUNII EUROPENE

Articolul 1

Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene, denumit în continuare „Tribunalul Funcției Publice”, exercită în primă instanță competențe în litigiile dintre Uniune și funcționarii acesteia în temeiul articolului 270 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, inclusiv în litigiile dintre orice organe, oficii sau agenții și funcționarii acestora pentru care competența este atribuită Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Articolul 2

Tribunalul Funcției Publice este alcătuit din șapte judecători. La cererea Curții de Justiție, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, poate să mărească numărul de judecători.

Judecătorii sunt numiți pentru o perioadă de șase ani. Judecătorii al căror mandat se încheie pot fi numiți din nou.

Orice post vacant este completat prin numirea unui nou judecător pe o perioadă de șase ani.

Articolul 3

(1) Judecătorii sunt numiți de Consiliu, hotărând în conformitate cu articolul 257 al patrulea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, după consultarea comitetului prevăzut de prezentul articol. La numirea judecătorilor, Consiliul asigură o componentă cât mai echilibrată a Tribunalului Funcției Publice pe criteriul geografic cât mai extins posibil dintre resortisanții statelor membre și în ceea ce privește sistemele juridice naționale reprezentate.

(2) Orice persoană care este cetățean al Uniunii Europene și îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 257 al patrulea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene își poate prezenta candidatura. Consiliul, hotărând la recomandarea Curții de Justiție, determină condițiile și modalitățile de depunere și de prelucrare a acestor candidaturi.

(3) Se constituie un comitet alcătuit din șapte persoane selectate dintre foști membri ai Curții de Justiție și ai Tribunalului și dintre juriști recunoscuți pentru competențele lor. Desemnarea membrilor comitetului și normele de funcționare sunt determinate de Consiliu, hotărând la recomandarea președintelui Curții de Justiție.

(4) Comitetul își dă avizul asupra caracterului corespunzător al candidaților de a exercita funcția de judecător al Tribunalului Funcției Publice. Comitetul atașează avizului său o listă de candidați care dețin cea mai potrivită experiență de nivel înalt. O astfel de listă conține numele a cel puțin de două ori mai mulți candidați față de numărul judecătorilor ce urmează a fi numiți de Consiliu.

Articolul 4

(1) Judecătorii aleg dintre ei președintele Tribunalului Funcției Publice pentru un mandat de trei ani. Președintele poate fi reales.

(2) Tribunalul Funcției Publice judecă în camere formate din trei judecători. În anumite cazuri prevăzute de regulamentul său de procedură, cauzele pot fi judecate în ședință plenară, în cameră alcătuită din cinci judecători sau de un judecător unic.

(3) Președintele Tribunalului Funcției Publice prezidează plenul și camera formată din cinci judecători. Președinții camerelor formate din trei judecători sunt desemnați în condițiile precizate la alineatul (1). În cazul în care președintele Tribunalului Funcției Publice face parte dintr-o cameră formată din trei judecători, acesta prezidează această cameră.

(4) Competențele plenului și cvorumul necesar, precum și compunerea camerelor și repartizarea cauzelor sunt reglementate prin regulamentul de procedură.

Articolul 5

Articolele 2-6, 14, 15, articolul 17 primul, al doilea și al cincilea paragraf, precum și articolul 18 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene se aplică Tribunalului Funcției Publice și membrilor acestuia.

Jurământul la care se face referire la articolul 2 din statut este depus în fața Curții de Justiție, iar deciziile prevăzute la articolele 3, 4 și 6 sunt adoptate de Curtea de Justiție, după consultarea Tribunalului Funcției Publice.

Articolul 6

(1) Tribunalul Funcției Publice este sprijinit de serviciile din cadrul Curții de Justiție și Tribunalului. Președintele Curții de Justiție sau, după caz, președintele Tribunalului stabilește, de comun acord cu președintele Tribunalului Funcției Publice, condițiile în care funcționarii și ceilalți agenți de pe lângă Curtea de Justiție sau Tribunal își aduc contribuția la funcționarea Tribunalului Funcției Publice. Anumiți funcționari sau alți agenți sunt subordonați grefierului Tribunalului Funcției Publice, sub autoritatea președintelui Tribunalului menționat.

(2) Tribunalul Funcției Publice numește grefierul și stabilește statutul acestuia. Articolul 3 al patrulea paragraf și articolele 10, 11 și 14 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene se aplică grefierului Tribunalului.

Articolul 7

(1) Procedura în fața Tribunalului Funcției Publice este reglementată de titlul III din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, cu excepția articolelor 22 și 23. În măsura în care este necesar, procedura este completată și detaliată în regulamentul de procedură.

(2) Dispozițiile referitoare la regimul lingvistic al Tribunalului se aplică și Tribunalului Funcției Publice.

(3) Faza scrisă a procedurii cuprinde prezentarea cererii și a memoriului în apărare, cu excepția cazului în care Tribunalul Funcției Publice hotărăște că este necesar un al doilea schimb de memorii scrise. Atunci când are loc un al doilea schimb de memorii, Tribunalul Funcției Publice poate decide, cu acordul părților, să se pronunțe fără procedură orală.

(4) În toate etapele procedurii, inclusiv în momentul depunerii cererii, Tribunalul Funcției Publice poate examina posibilitățile unei soluționări pe cale amiabilă a litigiului și poate încerca facilitarea unei asemenea soluționări.

(5) Tribunalul Funcției Publice se pronunță cu privire la cheltuielile de judecată. Sub rezerva dispozițiilor specifice din regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.

Articolul 8

(1) Atunci când o cerere sau un alt act de procedură adresat Tribunalului Funcției Publice este depus din greșeală la greșierul Curții de Justiție sau al Tribunalului, acesta va fi transmis de îndată de greșierul respectiv greșierului Tribunalului Funcției Publice. De asemenea, atunci când o cerere sau un alt act de procedură adresat Curții de Justiție sau Tribunalului este depus din greșeală la greșierul Tribunalului Funcției Publice, acesta va fi trimis de îndată de greșierul respectiv greșierului Curții de Justiție sau celui al Tribunalului.

(2) Atunci când Tribunalul Funcției Publice constată că nu are competența să judece o acțiune care este de competența Curții de Justiție sau a Tribunalului, Tribunalul Funcției Publice trimite cauza Curții de Justiție sau Tribunalului. De asemenea, atunci când Curtea de Justiție sau Tribunalul constată că o cauză este de competența Tribunalului Funcției Publice, instanța sesizată trimite cauza Tribunalului Funcției Publice, care nu-și mai poate declina competența.

(3) Atunci când Tribunalul Funcției Publice și Tribunalul sunt sesizate în cauze în care se ridică aceeași chestiune de interpretare sau în care este pusă în discuție validitatea aceluiasi act, Tribunalul Funcției Publice, după audierea părților, poate suspenda procedura până la pronunțarea hotărârii de către Tribunalul.

Atunci când Tribunalul Funcției Publice și Tribunalul sunt sesizate în cauze care au același obiect, Tribunalul Funcției Publice își declină competența, astfel încât Tribunalul să se poată pronunța în aceste cauze.

Articolul 9

Se poate formula recurs în fața Tribunalului în termen de două luni de la notificarea deciziei atacate împotriva deciziilor Tribunalului Funcției Publice prin care se finalizează judecata și a deciziilor acestuia prin care se soluționează parțial fondul unui litigiu sau prin care se pune capăt unui incident de procedură referitor la o excepție de necompetență sau de inadmisibilitate.

Un asemenea recurs poate fi formulat de oricare dintre părți care cade, în tot sau în parte, în pretenții. Cu toate acestea, intervenienții, alții decât statele membre și instituțiile Uniunii, pot formula recurs numai atunci când decizia Tribunalului Funcției Publice îi afectează în mod direct.

Articolul 10

(1) Orice persoană a cărei cerere de intervenție a fost respinsă de Tribunalul Funcției Publice poate formula recurs la Tribunalul în termen de două săptămâni de la notificarea deciziei de respingere a cererii.

(2) Părțile la procedură pot formula recurs în fața Tribunalului împotriva deciziilor Tribunalului Funcției Publice adoptate în temeiul articolului 278 sau 279 sau al articolului 299 al patrulea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și al articolului 157 sau 164 al treilea paragraf din Tratatul CEEA în termen de două luni de la notificarea acestora.

(3) Președintele Tribunalului poate să se pronunțe asupra recursurilor formulate în conformitate cu alineatele (1) și (2), conform unei proceduri sumare care derogă, după cum este necesar, de la unele dintre normele conținute în prezenta anexă și care va fi prevăzută de regulamentul de procedură al Tribunalului.

Articolul 11

- (1) Un recurs în fața Tribunalului este limitat la chestiuni de drept. Acesta poate fi fondat pe lipsa de competență a Tribunalului Funcției Publice, pe încălcarea procedurii în fața tribunalului care aduce atingere intereselor părții în cauză, cât și pe încălcarea dreptului Uniunii de către Tribunalul Funcției Publice.
- (2) Recursul nu poate privi numai cheltuielile de judecată sau partea obligată să le plătească.

Articolul 12

- (1) Fără a aduce atingere articolelor 278 și 279 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și articolului 157 din Tratatul CEEA, recursul în fața Tribunalului nu are efect suspensiv.
- (2) În cazul unui recurs împotriva unei decizii a Tribunalului Funcției Publice, procedura în fața Tribunalului constă dintr-o fază scrisă și o fază orală. În conformitate cu condițiile prevăzute de regulamentul de procedură, Tribunalul poate, după audierea părților, să se pronunțe fără procedură orală.

Articolul 13

- (1) Atunci când recursul este întemeiat, Tribunalul anulează decizia Tribunalului Funcției Publice și se pronunță el însuși asupra litigiului. Acesta trimite cauza Tribunalului Funcției Publice spre rejudecare în cazul în care litigiul nu este în stare de judecată.
- (2) Atunci când cauza este trimisă Tribunalului Funcției Publice spre rejudecare, acesta este ținut de dezlegarea dată chestiunilor de drept prin decizia Tribunalului.
-

PROTOCOLUL (nr. 4)
**PRIVIND STATUTUL SISTEMULUI EUROPEAN AL
BĂNCILOR CENTRALE ȘI AL BĂNCII CENTRALE
EUROPENE**

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

DORIND să stabilească Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene menționat la articolul 129 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

AU CONVENIT cu privire la următoarele dispoziții, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

CAPITOLUL I
SISTEMUL EUROPEAN AL BĂNCILOR CENTRALE

Articolul 1

Sistemul European al Băncilor Centrale

În conformitate cu articolul 282 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Banca Centrală Europeană (BCE) și băncile centrale naționale constituie Sistemul European al Băncilor Centrale (SEBC). BCE și băncile centrale naționale ale statelor membre a căror monedă este euro constituie Eurosistemul.

SEBC și BCE își îndeplinesc funcțiile și își desfășoară activitățile în conformitate cu dispozițiile tratatelor și ale prezentului statut.

CAPITOLUL II
OBIECTIVELE ȘI MISIUNILE SEBC

Articolul 2

Obiectivele

În conformitate cu articolul 127 alineatul (1) și cu articolul 282 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, obiectivul principal al SEBC este menținerea stabilității prețurilor. Fără a aduce atingere obiectivului privind stabilitatea prețurilor, SEBC sprijină politicile economice generale din Uniune, cu scopul de a contribui la realizarea obiectivelor Uniunii, definite la articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană. SEBC acționează potrivit principiului unei economii de piață deschise în care concurența este liberă, favorizând o alocare eficientă a resurselor și respectând principiile stabilite la articolul 119 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Articolul 3

Misiunile

3.1 În conformitate cu articolul 127 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, misiunile fundamentale care urmează să fie îndeplinite prin intermediul SEBC sunt:

- definirea și aplicarea politicii monetare a Uniunii;
- desfășurarea operațiunilor de schimb valutar, în conformitate cu articolul 219 din tratatul menționat;
- deținerea și administrarea rezervelor valutare oficiale ale statelor membre;
- promovarea bunei funcționări a sistemelor de plăți.

3.2 În conformitate cu articolul 127 alineatul (3) din tratatul menționat, a treia liniuță din articolul 3.1 se aplică fără să aducă atingere deținerii și administrării fondurilor de rulment în valută de către guvernele statelor membre.

3.3 În conformitate cu articolul 127 alineatul (5) din tratatul menționat, SEBC contribuie la buna desfășurare a politicilor promovate de autoritățile competente în ceea ce privește supravegherea prudentială a instituțiilor de credit și stabilitatea sistemului financiar.

Articolul 4

Funcțiile consultative

În conformitate cu articolul 127 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

(a) BCE este consultată:

- cu privire la orice act al Uniunii propus în domeniile care sunt de competența sa;
- de autoritățile naționale cu privire la orice proiect de reglementare în domeniile care sunt de competența sa, dar în limitele și în condițiile stabilite de Consiliu, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 41;

(b) în domeniile care sunt de competența sa, BCE poate prezenta avize instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii sau autorităților naționale.

Articolul 5

Culegerea de informații statistice

5.1 Pentru realizarea misiunilor SEBC, BCE, sprijinită de băncile centrale naționale, culege informațiile statistice necesare, fie de la autoritățile naționale competente, fie direct de la agenții economici. În acest scop, BCE cooperează cu instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, cu autoritățile competente ale statelor membre sau ale țărilor terțe, precum și cu organizațiile internaționale.

5.2 În măsura în care este posibil, băncile centrale naționale îndeplinesc misiunile descrise la articolul 5.1.

5.3 BCE are datoria să promoveze, în cazul în care este necesar, armonizarea regulilor și practicilor privind culegerea, elaborarea și difuzarea datelor statistice din domeniile care sunt de competența sa.

5.4 În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 41, Consiliul stabilește persoanele fizice și juridice supuse obligației de raportare, regimul de confidențialitate și dispozițiile corespunzătoare de executare și de sancționare.

Articolul 6

Cooperarea internațională

6.1 În domeniul cooperării internaționale privind misiunile încredințate SEBC, BCE decide modul de reprezentare a SEBC.

6.2 BCE și, sub rezerva acordului acesteia, băncile centrale naționale pot să participe la instituțiile monetare internaționale.

6.3 Articolele 6.1 și 6.2 se aplică fără a aduce atingere articolului 138 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

CAPITOLUL III

ORGANIZAREA SEBC

Articolul 7

Independența

În conformitate cu articolul 130 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în exercitarea competențelor și în îndeplinirea misiunilor și îndatoririlor care le-au fost conferite prin tratate și prin prezentul statut, BCE, băncile centrale naționale sau membrii organelor lor de decizie nu pot solicita sau accepta instrucțiuni de la instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, de la guvernele statelor membre sau de la orice alt organism. Instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, precum și guvernele statelor membre se angajează să respecte acest principiu și să nu încerce să influențeze membrii organelor de decizie ale BCE sau ale băncilor centrale naționale în îndeplinirea misiunilor acestora.

Articolul 8

Principiul general

SEBC este condus de organele de decizie ale BCE.

Articolul 9

Banca Centrală Europeană

9.1 BCE care, în conformitate cu articolul 282 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, are personalitate juridică, se bucură în fiecare din statele membre de capacitatea juridică cea mai largă, recunoscută persoanelor juridice prin legislația internă; BCE poate în special să dobândească sau să înstrăineze bunuri mobile și imobile și să stea în justiție.

9.2 BCE se asigură ca misiunile conferite SEBC în conformitate cu articolul 127 alineatele (2), (3) și (5) din tratatul menționat să fie îndeplinite prin propriile sale activități, în conformitate cu prezentul statut, sau prin intermediul băncilor centrale naționale, în conformitate cu articolele 12.1. și 14.

9.3 În conformitate cu articolul 129 alineatul (1) din tratatul menționat, organele de decizie ale BCE sunt Consiliul guvernatorilor și Comitetul executiv.

Articolul 10

Consiliul guvernatorilor

10.1 În conformitate cu articolul 283 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Consiliul guvernatorilor este format din membrii Comitetului executiv și guvernatorii băncilor centrale naționale ale statelor membre a căror monedă este euro.

10.2 Fiecare membru al Consiliului guvernatorilor dispune de un vot. Începând cu data de la care numărul membrilor Consiliului guvernatorilor depășește douăzeci și unu, fiecare membru al Comitetului executiv dispune de un vot, iar numărul guvernatorilor cu drept de vot este de cincisprezece. Aceste drepturi de voturi se repartizează și se exercită prin rotație după cum urmează:

- începând cu data de la care numărul guvernatorilor depășește cincisprezece și până când acesta ajunge la douăzeci și doi, guvernatorii sunt repartizați în două grupuri, conform unui clasament în funcție de mărimea cotei deținute de statul membru căruia îi aparține banca centrală națională din produsul intern brut total la prețul pieței și din bilanțul agregat total al instituțiilor financiare monetare ale statelor membre a căror monedă este euro. Cotelor din produsul intern brut total la prețul pieței și din bilanțul agregat total al instituțiilor financiare monetare le sunt atribuite ponderi de $\frac{5}{6}$ și, respectiv, de $\frac{1}{6}$. Primul grup este format din cinci guvernatori, iar cel de-al doilea din restul guvernatorilor. Frecvența exercitării drepturilor de vot ale guvernatorilor din primul grup nu este mai mică decât cea a exercitării drepturilor de vot ale guvernatorilor din cel de-al doilea grup. Sub rezerva tezei anterioare, primului grup i se atribuie patru voturi, iar celui de-al doilea i se atribuie unsprezece voturi;
- începând cu data la care numărul guvernatorilor ajunge la douăzeci și doi, guvernatorii sunt repartizați în trei grupuri, în funcție de un clasament care se bazează pe criteriile menționate anterior. Primul grup este format din cinci guvernatori și i se atribuie patru voturi. Al doilea grup este format din jumătate din numărul total al guvernatorilor, orice fracțiune fiind rotunjită în sus până la numărul întreg cel mai apropiat și i se atribuie opt voturi. Al treilea grup este format din ceilalți guvernatori și i se atribuie trei voturi;

- în cadrul fiecărui grup, guvernatorii dispun de dreptul de vot pentru perioade egale de timp;
- pentru calcularea cotelor din produsul intern brut total la prețul pieței, se aplică articolul 29.2. Bilanțul agregat total al instituțiilor financiare monetare se calculează în conformitate cu cadrul statistic aplicabil în Uniune la data efectuării calculului;
- de fiecare dată când produsul intern brut total la prețul pieței se ajustează în conformitate cu articolul 29.3, sau de fiecare dată când numărul guvernatorilor crește, mărimea și/sau structura grupurilor se adaptează în conformitate cu principiile menționate anterior;
- Consiliul guvernatorilor, hotărând cu o majoritate de două treimi din numărul total al membrilor săi, cu sau fără drept de vot, ia toate măsurile necesare pentru punerea în aplicare a principiilor menționate anterior și poate decide amânarea utilizării sistemului de rotație până la data la care numărul de guvernatori depășește optsprezece.

Dreptul de vot se exercită personal. Prin derogare de la această normă, regulamentul intern menționat la articolul 12.3 poate să prevadă că membrii Consiliului guvernatorilor își pot exercita dreptul de vot prin intermediul teleconferinței. De asemenea, regulamentul prevede că un membru al Consiliului guvernatorilor care nu poate participa la reuniunile acestui Consiliu pe o perioadă îndelungată, poate desemna un supleant în calitate de membru al Consiliului guvernatorilor.

Dispozițiile alineatelor anterioare nu aduc atingere dreptului de vot al tuturor membrilor Consiliului guvernatorilor, cu sau fără drept de vot, în conformitate cu articolele 10.3, 40.2 și 40.3.

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul statut, Consiliul guvernatorilor hotărăște cu majoritatea simplă a membrilor cu drept de vot. În caz de egalitate, președintele are votul decisiv.

Cvorumul necesar pentru ca Consiliul guvernatorilor să poată vota este de două treimi din membrii cu drept de vot. În cazul în care cvorumul nu este întrunit, președintele poate convoca o ședință extraordinară în cadrul căreia deciziile pot fi luate indiferent de cvorum.

10.3 Pentru toate deciziile care trebuie luate în temeiul articolelor 28, 29, 30, 32 și 33, voturile membrilor Consiliului guvernatorilor sunt ponderate în funcție de cotele pe care băncile centrale naționale le dețin în capitalul subscris al BCE. Ponderele voturilor membrilor Comitetului executiv este egală cu zero. O decizie care necesită o majoritate calificată se consideră adoptată în cazul în care voturile favorabile exprimate reprezintă cel puțin două treimi din capitalul subscris al BCE și cel puțin jumătate din acționari. În cazul în care un guvernator nu poate fi prezent, acesta poate desemna un supleant pentru a exprima votul său ponderat.

10.4 Reuniunile sunt confidențiale. Consiliul guvernatorilor poate decide să facă public rezultatul deliberărilor sale.

10.5 Consiliul guvernatorilor se întrunește de cel puțin zece ori pe an.

Articolul 11

Comitetul executiv

11.1 În conformitate cu articolul 283 alineatul (2) primul paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Comitetul executiv este format din președinte, vicepreședinte și alți patru membri.

Membrii își exercită funcțiile cu normă întreagă. Niciun membru nu poate exercita o altă profesie, remunerată sau nu, în afară de cazul în care i s-a acordat în mod excepțional o derogare de către Consiliul guvernatorilor.

11.2 În conformitate cu articolul 283 alineatul (2) al doilea paragraf din tratatul menționat, președintele, vicepreședintele și ceilalți membri ai Comitetului executiv sunt numiți de Consiliul European, hotărând cu majoritate calificată, la recomandarea Consiliului și după consultarea Parlamentului European și a Consiliului guvernatorilor, dintre persoanele a căror autoritate și experiență profesională în domeniul monetar sau bancar sunt recunoscute.

Mandatul acestora are o durată de opt ani și nu poate fi reînnoit.

Numai resortisanții statelor membre pot fi membri ai Comitetului executiv.

11.3 Condițiile de angajare a membrilor Comitetului executiv, în special salariile, pensiile și alte prestații de asigurări sociale fac obiectul contractelor încheiate cu BCE și se stabilesc de Consiliul guvernatorilor la propunerea unui comitet format din trei membri numiți de Consiliul guvernatorilor și din trei membri numiți de Consiliu. Membrii Comitetului executiv nu au drept de vot în chestiunile reglementate de prezentul alineat.

11.4 În cazul în care un membru al Comitetului executiv nu mai îndeplinește condițiile necesare exercitării funcțiilor sale sau în care a comis o abatere gravă, Curtea de Justiție îl poate demite, la cererea Consiliului guvernatorilor sau a Comitetului executiv.

11.5 Fiecare membru al Comitetului executiv prezent la ședințe are dreptul să voteze și dispune în acest scop de un vot. În cazul în care nu există dispoziții contrare, deciziile Comitetului executiv se iau cu majoritatea simplă a voturilor exprimate. În cazul în care există un număr egal de voturi, votul președintelui este hotărâtor. Procedura de vot este precizată în regulamentul de procedură menționat la articolul 12.3.

11.6 Comitetul executiv este răspunzător pentru administrarea curentă a BCE.

11.7 Locurile vacante din Comitetul executiv sunt ocupate prin numirea de noi membri, în conformitate cu articolul 11.2.

Articolul 12

Responsabilitățile organelor de decizie

12.1 Consiliul guvernatorilor adoptă orientările și ia deciziile necesare pentru îndeplinirea misiunilor încredințate SEBC prin tratate și prin prezentul statut. Consiliul guvernatorilor definește politica monetară a Uniunii, inclusiv, dacă este cazul, deciziile privind obiectivele monetare intermediare, ratele dobânzilor de referință și constituirea rezervelor în cadrul SEBC, și stabilește orientările necesare aplicării lor.

Comitetul executiv pune în aplicare politica monetară în conformitate cu orientările și deciziile adoptate de Consiliul guvernatorilor. În acest cadru, Comitetul executiv dă instrucțiunile necesare băncilor centrale naționale. În afară de aceasta, Comitetului executiv îi pot fi delegate anumite competențe prin decizia Consiliului guvernatorilor.

În măsura în care se consideră că acest lucru este posibil și oportun, și fără a aduce atingere prevederilor prezentului articol, BCE recurge la băncile centrale naționale pentru executarea operațiunilor care țin de misiunile SEBC.

12.2 Comitetul executiv răspunde de pregătirea reuniunilor Consiliului guvernatorilor.

12.3 Consiliul guvernatorilor adoptă un regulament intern prin care stabilește organizarea internă a BCE și a organelor sale de decizie.

12.4 Funcțiile consultative menționate la articolul 4 sunt exercitate de Consiliul guvernatorilor.

12.5 Consiliul guvernatorilor ia deciziile menționate la articolul 6.

Articolul 13

Președintele

13.1 Președintele sau, în absența acestuia, vicepreședintele, prezidează Consiliul guvernatorilor și Comitetul executiv al BCE.

13.2 Fără a aduce atingere articolului 38, președintele sau persoana pe care acesta o desemnează în acest scop reprezintă BCE în exterior.

Articolul 14

Băncile centrale naționale

14.1 În conformitate cu articolul 131 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, fiecare stat membru asigură compatibilitatea legislației sale naționale, inclusiv a statutului băncii sale centrale naționale, cu tratatele și cu prezentul statut.

14.2 Statutele băncilor centrale naționale prevăd, în special, că durata mandatului guvernatorului băncii centrale naționale nu poate fi mai mică de cinci ani.

Un guvernator poate fi eliberat din funcție numai în cazul în care nu mai îndeplinește condițiile necesare exercitării îndatoririlor sale sau în care a comis o abatere gravă. Împotriva deciziei luate în această privință, guvernatorul respectiv sau Consiliul guvernatorilor poate introduce la Curtea de Justiție o acțiune întemeiată pe încălcarea tratatelor sau a oricărei norme de drept de aplicare a acestora. Acțiunea respectivă trebuie să fie formulată într-un termen de două luni, după caz, fie de la publicarea deciziei sau de la notificarea sa reclamantului fie, în absența unei astfel de notificări, din ziua în care reclamantul a luat cunoștință de decizie.

14.3 Băncile centrale naționale fac parte integrantă din SEBC și acționează în conformitate cu orientările și instrucțiunile BCE. Consiliul guvernatorilor ia măsurile necesare pentru a asigura respectarea orientărilor și instrucțiunilor BCE, și solicită să-i fie furnizate toate informațiile necesare.

14.4 Băncile centrale naționale pot îndeplini și alte funcții în afara celor menționate de prezentul statut, cu excepția cazurilor în care Consiliul guvernatorilor decide, cu o majoritate de două treimi din voturile exprimate, că funcțiile respective interferează cu obiectivele și misiunile SEBC. Aceste funcții, pe care băncile centrale naționale le exercită pe propria răspundere și pe propriul risc, nu sunt considerate ca făcând parte din funcțiile SEBC.

Articolul 15

Obligații de raportare

15.1 BCE întocmește și publică rapoarte asupra activității SEBC cel puțin o dată pe trimestru.

15.2 În fiecare săptămână se publică o situație financiară consolidată a SEBC.

15.3 În conformitate cu articolul 284 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, BCE prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei, precum și Consiliului European un raport anual privind activitatea SEBC și politica monetară din anul precedent și din anul în curs.

15.4 Rapoartele și situațiile menționate de prezentul articol se pun la dispoziția persoanelor interesate în mod gratuit.

Articolul 16

Bancnotele

În conformitate cu articolul 128 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Consiliul guvernatorilor este singurul împuternicit să autorizeze emisiunea de bancnote în euro în cadrul Uniunii. BCE și băncile centrale naționale pot emite asemenea bancnote. Bancnotele emise de BCE și de băncile centrale naționale sunt singurele care au statutul de mijloc legal de plată în cadrul Uniunii.

BCE respectă, pe cât posibil, practicile existente în ceea ce privește emisiunea și grafica bancnotelor.

CAPITOLUL IV
FUNCTIILE MONETARE ȘI OPERAȚIUNILE SEBC

Articolul 17

Conturi la BCE și la băncile centrale naționale

Pentru a-și desfășura operațiunile, BCE și băncile centrale naționale pot deschide conturi la instituțiile de credit, la organismele publice și la alți participanți pe piață și pot accepta active drept garanție, inclusiv titluri în formă dematerializată.

Articolul 18

Operațiunile de piață monetară și de credit

18.1 Pentru a atinge obiectivele SEBC și a-și îndeplini misiunile, BCE și băncile centrale naționale pot:

- să intervină pe piețele financiare, fie prin operațiuni simple de vânzare și cumpărare (la vedere și la termen) sau prin contracte de report, fie prin primirea sau acordarea de împrumuturi de creanțe și instrumente tranzacționabile exprimate în moneda euro sau în alte monede, precum și de metale prețioase;
- să desfășoare operațiuni de creditare cu instituțiile de credit și cu alți participanți pe piață, pe baza unor garanții corespunzătoare.

18.2 BCE stabilește principiile generale ale operațiunilor de piață monetară și de credit desfășurate de ea însăși sau de băncile centrale naționale, inclusiv cele privind comunicarea condițiilor în care acestea sunt dispuse să participe la aceste operațiuni.

Articolul 19

Rezervele minime obligatorii

19.1 Sub rezerva articolului 2, BCE este împuternicită să impună instituțiilor de credit stabilite în statele membre obligația constituirii de rezerve minime obligatorii la BCE și la băncile centrale naționale, în conformitate cu obiectivele de politică monetară. Consiliul guvernatorilor poate adopta regulamente privind calcularea și determinarea rezervelor minime obligatorii. În cazul nerespectării acestei obligații, BCE are dreptul de a percepe dobânzi penalizatoare sau de a impune alte sancțiuni cu efect similar.

19.2 În vederea aplicării prezentului articol, Consiliul definește, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 41, baza de calcul a rezervelor minime obligatorii și raportul maxim admisibil dintre aceste rezerve și baza lor de calcul, precum și sancțiunile corespunzătoare în caz de nerespectare.

Articolul 20

Alte instrumente de control monetar

Consiliul guvernatorilor poate hotărî, cu o majoritate de două treimi din voturile exprimate, să recurgă la alte metode operaționale de control monetar pe care le consideră adecvate, cu respectarea articolului 2.

În cazul în care aceste metode implică obligații pentru terți, Consiliul stabilește sfera lor de aplicare, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 41.

Articolul 21

Operațiunile cu organismele publice

21.1 În conformitate cu articolul 123 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, se interzice BCE și băncilor centrale naționale să acorde credite pe descoperit de cont sau orice alt tip de facilitare de credit instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, administrațiilor centrale, autorităților regionale sau locale, celorlalte autorități publice, celorlalte organisme sau întreprinderi publice din statele membre; se interzice, de asemenea, cumpărarea de titluri de creanță, direct de la acestea, de către BCE sau de către băncile centrale naționale.

21.2 BCE și băncile centrale naționale pot acționa în calitate de agenți fiscali pentru instituțiile menționate la articolul 21.1.

21.3 Dispozițiile prezentului articol nu se aplică instituțiilor publice de credit care, în contextul furnizării de lichidități de către băncile centrale, beneficiază, din partea băncilor centrale naționale și a BCE, de același tratament ca și instituțiile private de credit.

Articolul 22

Sistemele de compensare și de plăți

BCE și băncile centrale naționale pot acorda facilități, iar BCE poate adopta regulamente în vederea asigurării eficienței și solidității sistemelor de compensare și de plăți în cadrul Uniunii și în raporturile cu țările terțe.

Articolul 23

Operațiunile externe

BCE și băncile centrale naționale pot:

- să stabilească relații cu băncile centrale și instituțiile financiare din țările terțe și, în cazul în care este necesar, cu organizațiile internaționale;
- să dobândească și să vândă, la vedere sau la termen, orice tip de active valutare și de metale prețioase. Termenul „active valutare” include titlurile și toate celelalte active exprimate în moneda oricărei țări sau în unități de cont, indiferent de forma în care sunt deținute;

- să dețină și să administreze activele menționate la prezentul articol;
- să desfășoare toate tipurile de operațiuni bancare cu țările terțe și cu organizațiile internaționale, inclusiv operațiuni de împrumut și credit.

Articolul 24

Alte operațiuni

În afara operațiunilor care rezultă din misiunile lor, BCE și băncile centrale naționale pot desfășura operațiuni în scopuri administrative sau în beneficiul personalului acestora.

CAPITOLUL V

SUPRAVEGHEREA PRUDENȚIALĂ

Articolul 25

Supravegherea prudențială

25.1 BCE poate să adopte avize și să fie consultată de Consiliu, de Comisie și de autoritățile competente din statele membre, cu privire la domeniul de aplicare și punerea în aplicare a legislației Uniunii privind supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și stabilitatea sistemului financiar.

25.2 În conformitate cu orice regulament adoptat de Consiliu în temeiul articolului 127 alineatul (6) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, BCE poate îndeplini misiuni specifice în legătură cu politicile în materie de supraveghere prudențială a instituțiilor de credit și a altor instituții financiare, cu excepția întreprinderilor de asigurări.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINANCIARE ALE SEBC

Articolul 26

Conturile financiare

26.1 Exercițiul financiar al BCE și al băncilor centrale naționale începe în prima zi a lunii ianuarie și se încheie în ultima zi a lunii decembrie.

26.2 Conturile anuale ale BCE sunt întocmite de Comitetul executiv în conformitate cu principiile stabilite de Consiliul guvernatorilor. Conturile se aprobă de Consiliul guvernatorilor și apoi se publică.

26.3 În scopuri de analiză și administrare, Comitetul executiv întocmește un bilanț consolidat al SEBC, cuprinzând activele și pasivele băncilor centrale naționale care fac parte din SEBC.

26.4 În vederea aplicării prezentului articol, Consiliul guvernatorilor adoptă normele necesare standardizării procedurilor contabile și de raportare cu privire la operațiunile băncilor centrale naționale.

Articolul 27

Auditul

27.1 Conturile BCE și ale băncilor centrale naționale sunt supuse auditării de auditori externi independenți, desemnați la recomandarea Consiliului guvernatorilor și agreeți de Consiliu. Auditorii sunt pe deplin împuterniciți să examineze toate registrele și conturile BCE și ale băncilor centrale naționale, și să obțină toate informațiile privind operațiunile lor.

27.2 Dispozițiile articolului 287 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene se aplică numai cu privire la examinarea eficienței administrării BCE.

Articolul 28

Capitalul BCE

28.1 Capitalul BCE este de 5 miliarde euro. Capitalul poate fi majorat, dacă este cazul, prin decizia Consiliului guvernatorilor hotărând cu majoritatea calificată menționată la articolul 10.3, în limitele și în condițiile stabilite de Consiliu în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 41.

28.2 Băncile centrale naționale sunt singurele autorizate să subscrie și să dețină capitalul BCE. Subscrierea capitalului se realizează potrivit grilei de repartitie stabilite în conformitate cu articolul 29.

28.3 Consiliul guvernatorilor, hotărând cu majoritatea calificată menționată la articolul 10.3, stabilește cuantumul și modalitățile de vărsare a capitalului.

28.4 Sub rezerva articolului 28.5, cotele băncilor centrale naționale din capitalul scris al BCE nu pot fi cesionate, nu pot face obiectul garanțiilor reale mobiliare și nu pot fi supuse popririi/sechestrului.

28.5 În cazul în care grila de repartitie menționată la articolul 29 este ajustată, băncile centrale naționale transferă între ele cotele din capital corespunzătoare, astfel încât repartitia acestor cote să corespundă noii grile. Consiliul guvernatorilor stabilește modalitățile și condițiile de transfer.

Articolul 29

Grila de repartiție pentru subscrierea capitalului

29.1 Grila de repartiție pentru subscrierea capitalului BCE, stabilită pentru prima dată în 1998 cu ocazia instituirii SEBC, se determină prin atribuirea unei ponderi în această grilă fiecărei bănci centrale naționale, egală cu suma a:

- 50 % din cota pe care statul membru respectiv o deține în cadrul populației Uniunii în penultimul an dinaintea înființării SEBC;
- 50 % din cota pe care statul membru respectiv o deține din produsul intern brut al Uniunii la prețurile pieței, așa cum a fost înregistrat pe durata ultimilor cinci ani care au precedat penultimul an dinaintea înființării SEBC;

Procentele se rotunjesc în sus sau în jos până la cel mai apropiat multiplu de 0,0001 %.

29.2 Datele statistice necesare aplicării prezentului articol sunt furnizate de Comisie în conformitate cu normele adoptate de Consiliu, potrivit procedurii menționate la articolul 41.

29.3 Ponderile atribuite băncilor centrale naționale se ajustează la fiecare cinci ani după înființarea SEBC, prin analogie cu dispozițiile articolului 29.1. Grila de repartiție ajustată se aplică din prima zi a anului următor.

29.4 Consiliul guvernatorilor ia orice alte măsuri necesare pentru aplicarea prezentului articol.

Articolul 30

Transferul activelor din rezervele valutare la BCE

30.1. Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 28, băncile centrale naționale pun la dispoziția BCE active din rezervele valutare, altele decât monedele statelor membre, euro, poziții de rezervă la FMI și DST, până la echivalentul sumei de 50 de miliarde euro. Consiliul guvernatorilor decide asupra cotei care poate fi solicitată de BCE după înființarea acesteia, precum și asupra sumelor solicitate ulterior. BCE are dreptul deplin de a deține și a administra activele din rezervele valutare care i-au fost transferate și de a le utiliza în scopurile prevăzute de prezentul statut.

30.2. Contribuția fiecărei bănci centrale naționale se stabilește proporțional cu cota sa din capitalul subscris al BCE.

30.3. BCE creditează fiecărei bănci centrale naționale o creanță echivalentă cu contribuția sa. Consiliul guvernatorilor stabilește valoarea nominală și remunerarea acestor creanțe.

30.4. BCE poate solicita active suplimentare din rezervele valutare, în conformitate cu articolul 30.2, dincolo de limita stabilită la articolul 30.1, în limitele și potrivit condițiilor stabilite de Consiliu în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 41.

30.5 BCE poate deține și administra poziții de rezervă la FMI, precum și DST, și poate să accepte cumularea (pooling) acestor active.

30.6 Consiliul guvernatorilor ia orice alte măsuri necesare pentru aplicarea prezentului articol.

Articolul 31

Active din rezervele valutare deținute de băncile centrale naționale

31.1 Băncile centrale naționale sunt autorizate să desfășoare operațiuni în vederea îndeplinirii obligațiilor lor față de organizațiile internaționale în conformitate cu articolul 23.

31.2 Toate celelalte operațiuni cu activele din rezervele valutare care rămân la băncile centrale naționale după transferurile menționate la articolul 30 și tranzacțiile statelor membre cu fondurile lor de rulment în valută, peste o anumită limită care urmează să fie stabilită în cadrul articolului 31.3, sunt supuse autorizării de către BCE, pentru a asigura coerența cu politica de curs de schimb și politica monetară a Uniunii.

31.3 Consiliul guvernatorilor adoptă orientări cu scopul de a facilita aceste operațiuni.

Articolul 32

Repartizarea veniturilor monetare ale băncilor centrale naționale

32.1 Venitul acumulat de băncile centrale naționale ca urmare a exercitării funcției de politică monetară a SEBC, denumit în continuare „venit monetar”, este repartizat la sfârșitul fiecărui exercițiu financiar în conformitate cu prezentul articol.

32.2 Valoarea venitului monetar al fiecărei bănci centrale naționale este egală cu venitul anual al acesteia obținut din activele deținute în contrapartidă cu bancnotele aflate în circulație și cu depozitele constituite de instituțiile de credit. Aceste active sunt identificate de băncile centrale naționale în conformitate cu orientările stabilite de Consiliul guvernatorilor.

32.3 În cazul în care, după introducerea monedei euro, Consiliul guvernatorilor consideră că structura bilanțurilor băncilor centrale naționale nu permite aplicarea articolului 32.2, acesta poate decide, cu majoritate calificată, că, prin derogare de la articolul 32.2, venitul monetar trebuie să fie calculat după o altă metodă pe parcursul unei perioade de cel mult cinci ani.

32.4 Din quantumul venitului monetar al fiecărei bănci centrale naționale se scade o sumă echivalentă cu dobânda plătită de respectiva bancă centrală pentru depozitele constituite de instituțiile de credit în conformitate cu articolul 19.

Consiliul guvernatorilor poate decide să compenseze băncile centrale naționale pentru costurile suportate cu ocazia emisiunii de bancnote sau, în situații excepționale, pentru pierderile specifice rezultate din operațiunile de politică monetară desfășurate în contul SEBC. Compensarea ia forma pe care Consiliul guvernatorilor o consideră corespunzătoare; aceste sume pot fi compensate cu venitul monetar al băncilor centrale naționale.

32.5 Suma veniturilor monetare ale băncilor centrale naționale se repartizează între acestea proporțional cu cotele vărsate la capitalul BCE, sub rezerva oricărei alte decizii luate de Consiliul guvernatorilor în conformitate cu articolul 33.2.

32.6 Compensarea și decontarea soldurilor care provin din repartizarea venitului monetar se efectuează de BCE în conformitate cu orientările stabilite de Consiliul guvernatorilor.

32.7 Consiliul guvernatorilor adoptă orice alte măsuri necesare pentru aplicarea prezentului articol.

Articolul 33

Repartizarea profiturilor și pierderilor nete ale BCE

33.1 Profitul net al BCE se transferă în următoarea ordine:

- (a) o sumă care urmează a fi stabilită de Consiliul guvernatorilor și care nu poate depăși 20 % din profitul net, este transferată în fondul general de rezervă în limita a 100 % din capital;
- (b) profitul net rămas se distribuie acționarilor BCE, proporțional cu cotele vărsate la capital.

33.2 În cazul în care BCE înregistrează o pierdere, aceasta se acoperă din fondul general de rezervă al BCE și, dacă este necesar, după decizia Consiliului guvernatorilor, din veniturile monetare aferente exercițiului financiar respectiv, proporțional cu și în limita sumelor alocate băncilor centrale naționale în conformitate cu articolul 32.5.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 34

Actele juridice

34.1 În conformitate cu articolul 132 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, BCE adoptă:

- regulamente, în măsura necesară îndeplinirii misiunilor stabilite la articolul 3.1 prima liniuță, la articolele 19.1, 22 sau 25.2 din Statutul SEBC și al BCE, precum și în cazurile prevăzute de actele Consiliului menționate la articolul 41;
- deciziile necesare îndeplinirii misiunilor încredințate SEBC în conformitate cu tratatele și cu Statutul SEBC și al BCE;
- recomandări și avize.

34.2 BCE poate decide publicarea deciziilor, recomandărilor și avizelor sale.

34.3 În limitele și în condițiile stabilite de Consiliu, în conformitate cu procedura menționată la articolul 41 din statut, BCE este abilitată să impună întreprinderilor amenzi și penalități cu titlu cominatoriu, în cazul neîndeplinirii obligațiilor care rezultă din regulamentele și deciziile sale.

Articolul 35

Controlul jurisdicțional și aspecte conexe

35.1. Actele sau omisiunile BCE sunt supuse controlului și interpretării Curții de Justiție a Uniunii Europene în cazurile și în condițiile prevăzute de tratate. BCE poate introduce acțiuni în justiție în cazurile și în condițiile prevăzute de tratate.

35.2 Litigiile dintre BCE, pe de o parte, și creditorii sau debitorii acesteia sau orice altă persoană, pe de altă parte, sunt soluționate de instanțele naționale competente, cu excepția cazurilor în care competența a fost atribuită Curții de Justiție a Uniunii Europene.

35.3 BCE se supune regimului răspunderii prevăzut la articolul 340 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Răspunderea băncilor centrale naționale se stabilește în conformitate cu dreptul intern respectiv.

35.4 Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să hotărască în temeiul unei clauze compromisorii prevăzută într-un contract de drept public sau de drept privat încheiat de BCE sau în numele acesteia.

35.5 Decizia BCE de a sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene se adoptă de către Consiliul guvernatorilor.

35.6 Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să hotărască în privința litigiilor privind îndeplinirea de către băncile centrale naționale a obligațiilor care le revin în conformitate cu tratatele și cu prezentul statut. În cazul în care BCE consideră că o bancă centrală națională nu și-a îndeplinit una din obligațiile care îi revin în temeiul tratatelor și al prezentului statut, aceasta poate adopta un aviz motivat în această privință după ce a oferit băncii centrale naționale în cauză posibilitatea de a-și prezenta observațiile. În cazul în care banca centrală națională respectivă nu respectă avizul în termenul stabilit de BCE, aceasta din urmă poate sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

Articolul 36

Personalul

36.1 Consiliul guvernatorilor stabilește, la propunerea Comitetului executiv, regimul care se aplică personalului BCE.

36.2 Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să soluționeze orice litigiu dintre BCE și agenții acesteia, în limitele și în condițiile stabilite prin regimul care se aplică personalului.

Articolul 37 (ex-articolul 38)**Secretul profesional**

37.1 Membrii organelor de conducere, precum și personalul BCE și cel al băncilor centrale naționale au obligația, chiar și după încetarea funcțiilor lor, de a nu divulga informații care, prin natura lor, intră sub incidența obligației de păstrare a secretului profesional.

37.2 Persoanele care au acces la date care intră sub incidența legislației Uniunii care impune obligația păstrării secretului se supun acestei legislații.

Articolul 38 (ex-articolul 39)**Persoanele cu drept de semnătură**

BCE se angajează din punct de vedere juridic față de terți prin președinte sau doi membri ai Comitetului executiv, ori prin semnătura a doi membri ai personalului acesteia, autorizați în mod corespunzător de președinte să semneze în numele BCE.

Articolul 39 (ex-articolul 40)**Privilegiile și imunitățile**

BCE se bucură pe teritoriul statelor membre de privilegiile și imunitățile necesare îndeplinirii misiunilor sale, în condițiile stabilite de Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene.

CAPITOLUL VIII

MODIFICAREA STATUTULUI ȘI LEGISLAȚIA COMPLEMENTARĂ

Articolul 40 (ex-articolul 41)**Procedura simplificată de revizuire**

40.1 În conformitate cu articolul 129 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, articolele 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4 și 32.6, articolul 33.1 litera (a) și articolul 36 din prezentul statut pot fi revizuite de către Parlamentul European și de către Consiliu, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, fie la recomandarea BCE, după consultarea Comisiei, fie la propunerea Comisiei și după consultarea BCE.

40.2 Articolul 10.2 poate fi modificat printr-o decizie a Consiliului European, hotărând în unanimitate, fie la recomandarea Băncii Centrale Europene și după consultarea Parlamentului European și a Comisiei, fie la recomandarea Comisiei și după consultarea Parlamentului European și a Băncii Centrale Europene. Respectivele modificări intră în vigoare numai după ce au fost aprobate de statele membre în conformitate cu normele lor constituționale.

40.3 Pentru ca BCE să adopte o recomandare în temeiul prezentului articol, este necesară decizia unanimă a Consiliului guvernatorilor.

Articolul 41 (ex-articolul 42)

Legislația complementară

În conformitate cu articolul 129 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Consiliul, fie la propunerea Comisiei și după consultarea Parlamentului European și a BCE, fie la recomandarea BCE și după consultarea Parlamentului European și a Comisiei, adoptă dispozițiile menționate la articolele 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 și 34.3 din prezentul statut.

CAPITOLUL IX

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI ALTE DISPOZIȚII PRIVIND SEBC

Articolul 42 (ex-articolul 43)

Dispoziții generale

42.1 Prin efectul derogării menționate la articolul 139 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, următoarele articole din prezentul statut: 3, 6, 9.2, 12.1, 14.3, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26.2., 27, 30, 31, 32, 33, 34 și 49 nu conferă nici un drept și nu impun nici o obligație statului membru respectiv.

42.2 Băncile centrale ale statelor membre, care fac obiectul unei derogări, conform articolului 139 din tratatul menționat, își păstrează competențele în domeniul politicii monetare, în conformitate cu dreptul intern.

42.3 În conformitate cu articolul 139 din tratatul menționat, la articolele următoare din prezentul statut: 3, 11.2. și 19, „state membre” înseamnă statele membre a căror monedă este euro.

42.4 La articolele următoare din prezentul statut: 9.2, 10.2, 10.3, 12.1, 16, 17, 18, 22, 23, 27, 30, 31, 32, 33.2 și 49, „bănci centrale naționale” înseamnă băncile centrale ale statelor membre a căror monedă este euro.

42.5 La articolele 10.3 și 33.1, „acționari” înseamnă băncile centrale ale statelor membre a căror monedă este euro.

42.6 La articolele 10.3 și 30.2, „capital scris” înseamnă capitalul BCE scris de băncile centrale ale statelor membre a căror monedă este euro.

Articolul 43 (ex-articolul 44)**Misiuni tranzitorii ale BCE**

BCE îndeplinește fostele atribuții ale IME, menționate la articolul 141 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene care, date fiind derogările privind unul sau mai multe state membre, trebuie să fie îndeplinite și după introducerea monedei euro.

BCE adoptă avize în cursul perioadei de pregătire privind abrogarea derogărilor menționate la articolul 140 din tratatul menționat.

Articolul 44 (ex-articolul 45)**Consiliul general al BCE**

44.1 Fără a aduce atingere articolului 129 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Consiliul general se constituie ca cel de-al treilea organ de decizie al BCE.

44.2 Consiliul general este format din președintele și vicepreședintele BCE, precum și din guvernatorii băncilor centrale naționale. Ceilalți membri ai Comitetului executiv pot participa, fără drept de vot, la reuniunile Consiliului general.

44.3 Responsabilitățile Consiliului general sunt enumerate în mod exhaustiv la articolul 46 din prezentul statut.

Articolul 45 (ex-articolul 46)**Regulamentul intern al Consiliului general**

45.1 Președintele sau, în absența acestuia, vicepreședintele BCE prezidează Consiliul general al BCE.

45.2 Președintele Consiliului și un membru al Comisiei pot participa, fără drept de vot, la reuniunile Consiliului general.

45.3 Președintele pregătește reuniunile Consiliului general.

45.4 Prin derogare de la articolul 12.3, Consiliul general își adoptă regulamentul intern.

45.5 Secretariatul Consiliului general se asigură de către BCE.

Articolul 46 (ex-articolul 47)**Responsabilitățile Consiliului general**

46.1 Consiliul general:

- îndeplinește misiunile menționate la articolul 43;
- contribuie la îndeplinirea funcțiilor consultative menționate la articolele 4 și 25.1.

46.2 Consiliul general contribuie la:

- culegerea informațiilor statistice menționate la articolul 5;
- întocmirea rapoartelor de activitate ale BCE menționate la articolul 15;
- stabilirea normelor menționate în articolul 26.4, necesare aplicării articolului 26;
- luarea tuturor celorlalte măsuri menționate la articolul 29.4, necesare aplicării articolului 29;
- stabilirea regimului care se aplică personalului BCE, menționate la articolul 36.

46.3 Consiliul general contribuie la pregătirile necesare pentru stabilirea irevocabilă a cursurilor de schimb ale monedelor statelor membre care fac obiectul unei derogări în raport cu moneda euro, așa cum este prevăzută aceasta la articolul 140 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

46.4 Consiliul general este informat de președintele BCE cu privire la deciziile Consiliului guvernatorilor.

Articolul 47 (ex-articolul 48)

Dispoziții tranzitorii privind capitalul BCE

În conformitate cu articolul 29.1, fiecărei bănci centrale naționale i se atribuie o pondere în grila de repartitie pentru subscrierea la capitalul BCE. Prin derogare de la articolul 28.3, băncile centrale ale statelor membre care fac obiectul unei derogări nu varsă capitalul subscris, în afara cazului în care Consiliul general, hotărând cu o majoritate care reprezintă cel puțin două treimi din capitalul subscris al BCE și cel puțin jumătate din acționari, decide că un procent minim trebuie vărsat cu titlu de participare la costurile funcționării BCE.

Articolul 48 (ex-articolul 49)

Plata amânată a capitalului, rezervelor și provizioanelor BCE

48.1 Banca centrală a unui stat membru a cărei derogare a fost abrogată varsă cota subscrisă la capitalul BCE în aceeași proporție ca și băncile centrale ale statelor membre a căror monedă este euro și transferă către BCE active din rezervele valutare, în conformitate cu articolul 30.1. Suma care trebuie transferată se stabilește înmulțind valoarea în euro, calculată la cursul de schimb în vigoare, a activelor din rezervele valutare care au fost deja transferate către BCE, în conformitate cu articolul 30.1 cu raportul dintre numărul părților subscrise de banca centrală națională respectivă și numărul părților deja vărsate de celelalte bănci centrale naționale.

48.2 În afara plății menționate la articolul 48.1, banca centrală respectivă contribuie la rezervele BCE, la provizioanele echivalente rezervelor și la suma care mai trebuie afectată rezervelor și provizioanelor, care corespunde soldului contului de profit și pierderi la dat de 31 decembrie a anului

anterior abrogării derogării. Suma care trebuie vărsată se calculează înmulțind volumul rezervelor, așa cum sunt ele definite mai sus și așa cum figurează în bilanțul aprobat al BCE, cu raportul dintre numărul părților subscrise de banca centrală respectivă și numărul părților deja vărsate de către celelalte bănci centrale.

48.3 Atunci când unul sau mai multe state devin membre ale Uniunii Europene, iar băncile lor centrale naționale devin parte integrantă din SEBC, capitalul subscris al BCE și plafonul până la care activele constând din rezerve valutare care pot fi transferate BCE se majorează automat. Valoarea majorării se determină prin înmulțirea valorilor respective aflate în vigoare la data respectivă cu raportul, în cadrul grilei de repartiție pentru capitalul majorat, dintre ponderea băncilor centrale naționale care aderă și ponderea băncilor centrale naționale care sunt deja membre ale SEBC. Ponderea fiecărei bănci centrale naționale în grila de repartiție se calculează prin analogie cu articolul 29.1 și în conformitate cu articolul 29.2. Perioadele de referință utilizate pentru datele statistice sunt identice cu cele utilizate pentru ultima ajustare cincinală a ponderilor în conformitate cu articolul 29.3.

Articolul 49 (ex-articolul 52)

Schimbul bancnotelor exprimate în monedele statelor membre

După stabilirea irevocabilă a cursurilor de schimb potrivit articolului 140 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Consiliul guvernatorilor adoptă măsurile necesare pentru a asigura că bancnotele exprimate în monedele pentru care a fost stabilit în mod irevocabil cursul de schimb sunt schimbate de băncile centrale naționale la paritatea respectivă.

Articolul 50 (ex-articolul 53)

Aplicabilitatea măsurilor tranzitorii

Articolele 42-47 se aplică în măsura în care și atât timp cât statele membre fac obiectul unei derogări.

PROTOCOLUL (nr. 5)
PRIVIND STATUTUL BĂNCII EUROPENE DE
INVESTIȚII

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

DORIND să stabilească Statutul Băncii Europene de Investiții, prevăzut la articolul 308 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

AU CONVENIT cu privire la următoarele dispoziții, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

Articolul 1

Banca Europeană de Investiții instituită prin articolul 308 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în continuare numită „Banca”, se constituie și își exercită funcțiile și activitatea în conformitate cu dispozițiile prezentului tratat și ale prezentului statut.

Articolul 2

Misiunea Băncii este definită la articolul 309 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Articolul 3

În conformitate cu articolul 308 din Tratatul privind funcționarea Uniunii europene, statele membre sunt membri ai Băncii.

Articolul 4

(1) Capitalul Băncii este de 164 808 169 000 EUR, subscris de statele membre după cum urmează:

Germania	26 649 532 500
Franța	26 649 532 500
Italia	26 649 532 500
Regatul Unit	26 649 532 500
Spania	15 989 719 500
Belgia	7 387 065 000
Tările de Jos	7 387 065 000
Suedia	4 900 585 500
Danemarca	3 740 283 000
Austria	3 666 973 500
Polonia	3 411 263 500
Finlanda	2 106 816 000

Grecia	2 003 725 500
Portugalia	1 291 287 000
Republica Cehă	1 258 785 500
Ungaria	1 190 868 500
Irlanda	935 070 000
România	863 514 500
Slovacia	428 490 500
Slovenia	397 815 000
Bulgaria	290 917 500
Lituania	249 617 500
Luxembourg	187 015 500
Cipru	183 382 000
Letonia	152 335 000
Estonia	117 640 000
Malta	69 804 000

Statele membre nu sunt răspunzătoare decât până la concurența cotei părți de capital subscris și nevărsat.

(2) Admiterea unui nou membru determină o majorare a capitalului subscris corespunzătoare aportului noului membru.

(3) Consiliul guvernatorilor, hotărând în unanimitate, poate decide o majorare a capitalului subscris.

(4) Cota parte de capital subscris nu poate fi cesionată, nu poate face obiectul garanțiilor reale mobiliare și nici supusă sechestrului.

Articolul 5

(1) Capitalul subscris este vărsat de către statele membre până la concurența a 5 % în medie din sumele prevăzute la articolul 4 alineatul (1).

(2) În cazul majorării capitalului subscris, Consiliul guvernatorilor, hotărând în unanimitate, stabilește procentul care trebuie vărsat, precum și modalitățile de plată. Plățile în numerar se efectuează exclusiv în euro.

(3) Consiliul de administrație poate solicita vărsarea restului de 75 % din capitalul subscris, în cazul în care acest vărsământ este necesar pentru a face față obligațiilor Băncii

Vărsământul este efectuat de fiecare stat membru proporțional cu cota sa parte de capital subscris.

Articolul 6
(ex-articolul 8)

Banca este administrată și condusă de un Consiliu al guvernatorilor, un Consiliu de administrație și un Comitet de direcție.

Articolul 7
(ex-articolul 9)

- (1) Consiliul guvernatorilor este format din miniștrii desemnați de statele membre.
- (2) Consiliul guvernatorilor stabilește directivele generale referitoare la politica de creditare a Băncii în conformitate cu obiectivele Uniunii.

Consiliul guvernatorilor veghează la executarea acestor directive.

- (3) În plus, Consiliul guvernatorilor:
  - (a) decide cu privire la majorarea capitalului subscris, conform articolului 4 alineatul (3) și articolului 5 alineatul (2);
  - (b) în înțelesul articolului 9 alineatul (1), stabilește principiile aplicabile operațiunilor de finanțare în cadrul misiunii Băncii;
  - (c) exercită puterile prevăzute în articolele 9 și 11, pentru numirea și demiterea din oficiu a membrilor Consiliului de administrație și ai Comitetului de direcție, precum și a celor prevăzute la articolul 11 alineatul (1) paragraful al doilea;
  - (d) decide cu privire la acordarea finanțării pentru investițiile care urmează să fie realizate total sau parțial în afara teritoriilor statelor membre, în conformitate cu articolul 16 alineatul (1);
  - (e) aprobă raportul anual întocmit de Consiliul de administrație;
  - (f) aprobă bilanțul anual, precum și contul de profit și pierderi;
  - (g) exercită puterile și atribuțiile celelalte conferite prin prezentul statut;
  - (h) aprobă regulamentul intern al Băncii.
- (4) Consiliul guvernatorilor are competența de a adopta în unanimitate, în cadrul tratatului și al prezentului statut, orice decizii cu privire la suspendarea activității Băncii și la eventuala sa lichidare.

Articolul 8
(ex-articolul 10)

Cu excepția cazurilor în care se prevede altfel în prezentul statut, deciziile Consiliului guvernatorilor se adoptă cu majoritatea membrilor săi. Statele care constituie această majoritate trebuie să reprezinte cel puțin 50 % din capitalul subscris.

Pentru întrunirea majorității calificate, sunt necesare optsprezece voturi și 68 % din capitalul subscris.

Abținerile din partea membrilor prezenți sau reprezentați nu împiedică adoptarea deciziilor care necesită întrunirea unanimității.

Articolul 9
(ex-articolul 11)

(1) Consiliul de administrație decide cu privire la acordarea de finanțări, în special sub formă de credite și de garanții, precum și cu privire la contractarea de împrumuturi, stabilește ratele dobânzilor pentru împrumuturi, precum și comisioanele și celelalte speze. În temeiul unei decizii adoptate cu majoritate calificată, Consiliul de administrație poate delega anumite atribuții Comitetului de direcție. Consiliul de administrație stabilește condițiile și modul în care se realizează această delegare și supraveghează punerea sa în aplicare.

Consiliul de administrație verifică administrarea corectă a Băncii și asigură conformitatea acesteia cu dispozițiile tratatelor și ale statutului și cu directivele generale stabilite de Consiliul guvernatorilor.

La încheierea exercițiului, Consiliul de administrație trebuie să prezinte un raport Consiliului guvernatorilor și să-l publice după aprobare.

(2) Consiliul de administrație este format din douăzeci și opt de administratori și optsprezece supleanți.

Administratorii sunt numiți pentru cinci ani de Consiliul guvernatorilor, fiecare stat membru desemnând câte un administrator iar Comisia desemnând, de asemenea, un administrator.

Administratorii supleanți sunt numiți pentru cinci ani de Consiliul guvernatorilor după cum urmează:

- doi supleanți desemnați de Republica Federală Germania;
- doi supleanți desemnați de Republica Franceză;
- doi supleanți desemnați de Republica Italiană;
- doi supleanți desemnați de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord;
- un supleant desemnat de comun acord de Regatul Spaniei și Republica Portugheză;

- un supleant desemnat de comun acord de Regatul Belgiei, Marele Ducat al Luxemburgului și Regatul Țărilor de Jos;
- doi supleanți desemnați de comun acord de Regatul Danemarcei, Republica Elenă, Irlanda și România;
- doi supleanți desemnați de comun acord de Republica Estonia, Republica Letonia, Republica Lituania, Republica Austria, Republica Finlanda și Regatul Suediei;
- trei supleanți desemnați de comun acord de Republica Bulgaria, Republica Cehă, Republica Cipru, Republica Ungară, Republica Malta, Republica Polonă, Republica Slovenia și Republica Slovacă;
- un supleant desemnat de Comisie.

Consiliul de administrație cooptează șase experți fără drept de vot: trei în calitate de membri și trei supleanți.

Mandatul administratorilor și al supleanților poate fi reînnoit.

Regulamentul de procedură prevede modul de participare la ședințele Consiliului de administrație și dispozițiile aplicabile membrilor supleanți, precum și experților cooptați.

Președintele sau, în absența acestuia, unul din vice-președinții Comitetului de direcție, prezidează ședințele Consiliului de administrație, fără să ia parte la vot.

Membrii Consiliului de administrație sunt selectați dintre personalitățile care prezintă toate garanțiile de independență și competență; aceștia nu sunt răspunzători decât față de Bancă.

(3) În cazul în care administratorul nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru exercitarea funcțiilor sale, Consiliul guvernatorilor hotărând cu majoritate calificată poate pronunța demiterea sa din oficiu.

Neaprobarea raportului anual determină demisia Consiliului de administrație.

(4) Pentru locurile care rămân vacante, ca urmare a decesului sau demisiei voluntare, din oficiu sau colective, se procedează la înlocuire conform normelor stabilite în alineatul (2). Cu excepția reînnoirii generale, membrii sunt înlocuiți pe durata rămasă până la încheierea mandatului.

(5) Consiliul guvernatorilor stabilește retribuirea membrilor Consiliului de administrație. Acesta stabilește eventualele incompatibilități cu funcțiile de administrator și de supleant.

Articolul 10
(ex-articolul 12)

(1) Fiecare administrator dispune de un vot în Consiliul de administrație. Acesta își poate delega votul în orice situație, conform normelor care urmează să fie stabilite în regulamentul de procedură al Băncii.

(2) Dacă prezentul statut nu prevede altfel, deciziile Consiliului de administrație se adoptă de cel puțin o treime din membrii consiliului cu drept de vot și care reprezintă cel puțin 50 % din capitalul subscris. Pentru întrunirea majorității calificate sunt necesare optsprezece voturi pentru și 68 % din capitalul subscris. Regulamentul de procedură al Băncii prevede cvorumul necesar pentru adoptarea deciziilor Consiliului de administrație.

Articolul 11
(ex-articolul 13)

(1) Comitetul de direcție este format dintr-un președinte și din opt vicepreședinți, numiți pe o perioadă de șase luni de Consiliul guvernatorilor, la propunerea Consiliului de administrație. Mandatul lor poate fi reînnoit.

Consiliul guvernatorilor, hotărând în unanimitate, poate modifica numărul membrilor Comitetului de direcție.

(2) La propunerea Consiliului de administrație, care a hotărât cu majoritate calificată, Consiliul guvernatorilor, hotărând la rândul său cu majoritate calificată, poate pronunța demiterea din oficiu a membrilor Comitetului de direcție.

(3) Comitetul de direcție asigură gestionarea afacerilor curente ale Băncii, sub autoritatea președintelui și sub controlul Consiliului de administrație.

Comitetul de direcție pregătește deciziile Consiliului de administrație, mai ales în ceea ce privește încheierea de împrumuturi și acordarea finanțărilor, în special sub formă de credite și garanții; asigură executarea acestor decizii.

(4) Comitetul de direcție își formulează, cu majoritate, avizele privind proiectele de contractare de împrumuturi și de acordare de finanțări, în special sub formă de credite și de garanții.

(5) Consiliul guvernatorilor stabilește retribuiția membrilor Comitetului de direcție și incompatibilitățile cu funcțiile acestora.

(6) Președintele sau, în cazul în care acesta este împiedicat să participe, unul dintre vicepreședinți, reprezintă Banca în materie judiciară sau extrajudiciară.

(7) Membrii personalului Băncii se găsesc sub autoritatea președintelui. Aceștia sunt angajați și concediați de către președinte. În alegerea personalului, trebuie să se țină cont nu numai de aptitudinile personale și de calificările profesionale, ci și de participarea echitabilă a resortisanților statelor membre. Regulamentul de procedură prevede organul competent pentru adoptarea dispozițiilor aplicabile personalului.

(8) Comitetul de direcție și personalul Băncii nu sunt răspunzători decât față de aceasta și își exercită funcțiile în deplină independență.

Articolul 12

(ex-articolul 14)

(1) Un comitet compus din șase membri numiți de Consiliul guvernatorilor – în temeiul competenței lor – verifică dacă activitățile Băncii sunt în conformitate cu cele mai bune practici din domeniul bancar și răspunde de verificarea conturilor Băncii.

(2) Comitetul menționat la alineatul (1) verifică, în fiecare an, dacă operațiunile Băncii s-au desfășurat în mod corespunzător și dacă evidențele sale au fost corect întocmite. În acest scop, comitetul verifică dacă operațiunile Băncii s-au efectuat în conformitate cu formalitățile și procedurile prevăzute în prezentul statut și în regulamentul de procedură.

(3) Comitetul menționat la alineatul (1) confirmă faptul că declarațiile financiare, precum și toate informațiile financiare cuprinse în conturile anuale elaborate de consiliul de administrație oferă o imagine fidelă a situației financiare a Băncii, atât pentru active cât și pentru pasive, precum și a rezultatelor operațiunilor desfășurate de aceasta și a fluxurilor de trezorerie aferente exercițiului financiar respectiv.

(4) Regulamentul de procedură precizează calificările necesare membrilor comitetului menționat la alineatul (1) și stabilește condițiile și modul de desfășurare a activității comitetului.

Articolul 13

(ex-articolul 15)

Comunicările Băncii cu fiecare stat membru se realizează prin intermediul autorității desemnate de acesta. Pentru executarea operațiunilor financiare Banca poate apela la banca centrală națională a statului membru în cauză sau la alte instituții financiare autorizate de acesta.

Articolul 14

(ex-articolul 16)

(1) Banca colaborează cu toate organizațiile internaționale care exercită activități în domenii de activitate similare.

(2) Banca caută toate contactele necesare în vederea cooperării cu instituțiile bancare și financiare ale țărilor în care își desfășoară operațiunile.

Articolul 15

(ex-articolul 17)

La solicitarea unui stat membru sau a Comisiei sau din oficiu, Consiliul guvernatorilor interpretează sau completează, în condițiile în care ele au fost adoptate, directivele stabilite de el conform articolului 7 din prezentul statut.

Articolul 16
(ex-articolul 18)

(1) În cadrul mandatului definit la articolul 309 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Banca acordă finanțări, în special sub formă de credite și de garanții, membrilor săi sau întreprinderilor private sau publice pentru investiții care se vor realiza pe teritoriile statelor membre, în cazul în care nu sunt disponibile, în condiții rezonabile, mijloace provenind din alte resurse.

Cu toate acestea, prin decizia majorității calificate a Consiliului guvernatorilor la propunerea Consiliului de administrație, Banca poate acorda finanțări pentru investiții care se vor realiza în totalitate sau în parte în afara teritoriilor statelor membre.

(2) Pe cât este posibil, acordarea de credite este condiționată de utilizarea altor mijloace de finanțare.

(3) Dacă se acordă un împrumut unei întreprinderi sau unei colectivități, alta decât un stat membru, banca condiționează acordarea acestui împrumut fie de garanția statului membru pe teritoriul căruia va fi realizat investiția, fie de alte garanții suficiente, fie de soliditatea financiară a debitorului.

În plus, în cadrul principiilor stabilite de Consiliul guvernatorilor în înțelesul articolului 7 alineatul (3) litera (b) și în cazul în care realizarea operațiunilor prevăzute la articolul 309 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene impune acest lucru, Consiliul de administrație adoptă, cu majoritate calificată, condițiile și modul de acordare a oricărei finanțări care prezintă un profil de risc specific și care este considerată, în consecință, ca fiind o activitate specială.

(4) Banca poate garanta împrumuturi contractate de întreprinderi publice sau private sau de către colectivități pentru realizarea operațiunilor prevăzute în articolul 309 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(5) Valoarea totală contractată a împrumuturilor și garanțiilor acordate de Bancă nu poate depăși 250 % din valoarea capitalului subscris, a rezervelor, a provizioanelor nealocate și a excedentului din contul de profit și pierderi. Din valoarea totală a posturilor menționate se scade o sumă egală cu valoarea subscrisă, vărsată sau nu, a oricărei participări a Băncii la capital.

Suma vărsată reprezentând participarea Băncii nu trebuie să depășească niciodată valoarea totală a părții vărsate din capitalul acesteia, a rezervelor sale, a provizioanelor nealocate, precum și a excedentului contului de profit și pierderi.

În mod excepțional, se alocă o rezervă specială pentru activitățile speciale ale Băncii, stabilite de Consiliul guvernatorilor și de Consiliul de administrație în conformitate cu alineatul (3).

Prezentul alineat se aplică, de asemenea, conturilor consolidate ale Băncii.

(6) Banca se protejează împotriva riscului valutar inserând în contractele de împrumut și de garanție clauzele pe care le consideră adecvate.

Articolul 17
(ex-articolul 19)

(1) Ratele dobânzilor pentru împrumuturile acordate de Bancă, precum și comisioanele și celelalte speze, trebuie adaptate condițiilor predominante pe piața de capital și trebuie calculate astfel încât încasările care rezultă să-i permită Băncii să facă față obligațiilor sale, să-și acopere cheltuielile și riscurile și să constituie un fond de rezervă conform articolului 22.

(2) Banca nu acordă reduceri la ratele dobânzilor. În cazul în care, ținând cont de caracterul specific al investiției finanțate, pare indicată o reducere a ratei dobânzii, statul membru interesat sau o autoritate terță poate acorda bonificații la dobândă, în măsura în care acordarea lor este compatibilă cu normele stabilite în articolul 107 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Articolul 18
(ex-articolul 20)

În cadrul operațiunilor sale de finanțare, Banca trebuie să respecte următoarele principii:

(1) Banca veghează ca fondurile sale să fie utilizate cât mai rațional posibil în interesul Uniunii.

Banca nu poate acorda împrumuturi sau garanții decât în următoarele condiții:

(a) dacă plata dobânzii și a amortizării este asigurată din beneficiile de exploatare, în cazul investițiilor realizate de întreprinderi din sectorul de producție, sau în cazul altor investiții prin angajament asumat de statul în care se realizează investiția sau în orice alt mod și

(b) dacă executarea investiției contribuie la creșterea productivității economice în general și dacă favorizează realizarea pieței comune.

(2) Banca nu trebuie să dobândească nici o participație la întreprinderi și nici să-și asume răspundere de gestiune decât dacă protecția drepturilor sale nu solicită acest lucru în vederea garantării recuperării creanței sale.

Cu toate acestea, în cadrul principiilor stabilite de Consiliul guvernatorilor în temeiul articolului 7 alineatul (3) litera (b), în cazul în care realizarea operațiunilor prevăzute la articolul 309 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene impune acest lucru, Consiliul de administrație adoptă, cu majoritate calificată, condițiile și modul de realizare a unei participări la capitalul unei societăți comerciale, în general pentru a completa un împrumut sau o garanție, în măsura în care acest lucru este necesar pentru finanțarea unei investiții sau a unui program.

(3) Banca poate ceda creanțele sale pe piața de capital și poate, în acest scop, solicita de la debitorii săi emisiunea de obligațiuni sau alte titluri.

(4) Nici Banca, nici statele membre nu trebuie să impună condiții conform cărora sumele împrumutate trebuie cheltuite în cadrul unui anume stat membru.

(5) Banca poate condiționa acordarea de împrumuturi de organizarea de licitații internaționale.

(6) Banca nu finanțează, parțial sau în totalitate, nicio investiție la care se opune statul membru pe teritoriul căruia această investiție trebuie realizată.

(7) Pe lângă activitățile de credit, Banca poate asigura servicii de asistență tehnică, în condițiile și modalitățile stabilite de Consiliul guvernatorilor, care hotărăște cu majoritate calificată, respectând în același timp prezentul statut.

Articolul 19
(ex-articolul 21)

(1) Orice întreprindere sau organism public sau privat poate adresa direct o cerere de finanțare Băncii. Cererile pot fi adresate și prin intermediul Comisiei sau al statului membru pe teritoriul căruia urmează să se realizeze investiția.

(2) Dacă cererile sunt adresate prin intermediul Comisiei, ele vor fi supuse avizului statului membru pe teritoriul căruia va fi realizat investiția. Dacă ele sunt adresate prin intermediul statului, sunt supuse avizului Comisiei. Dacă sunt emise direct de o întreprindere, sunt prezentate statului membru interesat și Comisiei.

Statele membre interesate și Comisia trebuie să-și dea avizul în termen de maximum două luni. În lipsa unui răspuns în acest termen, Banca poate considera că proiectul în cauză nu ridică obiecțiuni.

(3) Consiliul de administrație decide asupra operațiunilor de finanțare care îi sunt prezentate de Comitetul de direcție.

(4) Comitetul de direcție analizează dacă operațiunile de finanțare care îi sunt prezentate sunt conforme cu dispozițiile prezentului statut, în special cu dispozițiile articolului 16 și 18. Dacă Comitetul de direcție se pronunță în favoarea finanțării, trebuie să prezinte propunerea aferentă Consiliului de administrație; Comitetul de direcție poate condiționa avizul său favorabil unor cerințe pe care le consideră esențiale. Dacă Comitetul de direcție se pronunță împotriva acordării finanțării, trebuie să prezinte Consiliului de administrație documentele necesare, însoțite de avizul său.

(5) În cazul avizului negativ al Comitetului de direcție, Consiliul de administrație nu poate acorda finanțarea în cauză decât în unanimitate.

(6) În cazul avizului negativ al Comisiei, Consiliul de administrație nu poate acorda finanțarea în cauză decât cu unanimitate, administratorul numit prin desemnarea Comisiei abținându-se de la vot.

(7) În cazul avizului negativ al Comitetului de direcție și al Comisiei, Consiliul de administrație nu poate acorda finanțarea în cauză.

(8) În cazul în care, în vederea protejării drepturilor și intereselor Băncii, se impune restructurarea unei operațiuni de finanțare aferente investițiilor aprobate, Comitetul executiv adoptă imediat măsurile de urgență pe care le consideră necesare, sub rezerva înaintării fără întârziere a unui raport cu privire la aceasta Consiliului de administrație.

Articolul 20
(ex-articolul 22)

- (1) Banca împrumută de pe piețele de capital resursele necesare îndeplinirii obiectivelor sale.
- (2) Banca poate contracta împrumuturi de pe piețele de capital ale statelor membre, în conformitate cu dispozițiile legale aplicabile piețelor în cauză.

Autoritățile competente ale unui stat membru care face obiectul unei derogări în înțelesul articolului 139 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene se pot opune acestor operațiuni numai în cazul în care există riscul unor tulburări grave pe piața de capital a statului în cauză.

Articolul 21
(ex-articolul 23)

(1) Banca poate utiliza disponibilitățile de care nu are imediată nevoie pentru a face față obligațiilor sale în următoarele condiții:

- (a) pentru efectuarea de plasamente pe piețele monetare;
- (b) pentru cumpărarea sau vânzarea de titluri, sub rezerva dispozițiilor articolului 18 alineatul (2);
- (c) pentru efectuarea oricărei alte operațiuni financiare în legătură cu obiectul său de activitate.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 23, Banca nu efectuează în gestionarea plasamentelor sale nici un arbitraj de devize care nu este neapărat necesar pentru realizarea împrumuturilor sale sau pentru îndeplinirea angajamentelor pe care le-a contractat ca urmare a împrumuturilor sau garanțiilor acordate de ea.

(3) În domeniile vizate de prezentul articol, Banca acționează de comun acord cu autoritățile competente ale statelor membre sau cu băncile centrale naționale ale acestora.

Articolul 22
(ex-articolul 24)

(1) Se constituie treptat un fond de rezervă în limita a 10 % din capitalul subscris. Dacă situația angajamentelor Băncii o justifică, Consiliul de administrație poate decide constituirea unor rezerve suplimentare. Cât timp acest fond de rezervă nu va fi fost în întregime constituit, trebuie alimentat prin:

- (a) încasări din dobânzi provenind din împrumuturile acordate de Bancă din sumele vărsate de statele membre în temeiul articolului 5;
- (b) încasări din dobânzi provenite din împrumuturile acordate de Bancă din sumele constituite din rambursarea împrumuturilor menționate la litera (a),

în măsura în care aceste încasări din dobânzi nu sunt necesare pentru executarea obligațiilor și pentru acoperirea cheltuielilor Băncii.

(2) Resursele fondului de rezervă trebuie plasate astfel încât să fie în orice moment în stare să răspundă obiectului acestui fond.

Articolul 23
(ex-articolul 25)

(1) Banca este întotdeauna autorizată să transfere într-una din monedele statelor membre a căror monedă nu este euro activele pe care le deține pentru a realiza operațiuni financiare în conformitate cu obiectul său de activitate, așa cum este definit în articolul 309 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și luând în considerare dispozițiile articolului 21 din prezentul statut. Banca evită să procedeze pe cât posibil la astfel de transferuri dacă deține active disponibile sau care pot fi mobilizate în moneda de care are nevoie.

(2) Banca nu poate converti în devize ale țărilor terțe activele pe care le deține în moneda unuia dintre statele membre a căror monedă nu este euro, fără acordul acestui stat.

(3) Banca poate dispune liber de fracțiunea din capitalul vărsat, precum și de devizele împrumutate pe terțe piețe.

(4) Statele membre se angajează să pună la dispoziția debitorilor Băncii devizele necesare rambursării împrumuturilor acordate și dobânzilor la împrumuturile acordate sau garantate de Bancă pentru investiții care se realizează pe teritoriul lor.

Articolul 24
(ex-articolul 26)

În cazul în care un stat membru nu-și îndeplinește obligațiile de membru decurgând din prezentul statut, în special obligația de a vărsa cota parte sau de a asigura rambursarea împrumuturilor sale, acordarea de împrumuturi sau garanții acestui stat membru sau resortisanților acestuia poate fi suspendată prin decizia Consiliului guvernatorilor adoptată cu majoritate calificată.

Această decizie nu exonerează statul și nici pe resortisanții săi de obligațiile lor față de Bancă.

Articolul 25
(ex-articolul 27)

(1) În cazul în care Consiliul guvernatorilor decide suspendarea activității Băncii, toate activitățile trebuie întrerupte imediat, cu excepția operațiunilor necesare pentru a asigura utilizarea, protecția și conservarea bunurilor, precum și lichidarea angajamentelor.

(2) În cazul lichidării, Consiliul guvernatorilor numește lichidatorii și le dă instrucțiuni pentru a efectua lichidarea. Consiliul Guvernatorilor asigură protecția drepturilor membrilor personalului.

Articolul 26
(ex-articolul 28)

(1) Banca se bucură în fiecare din statele membre de capacitatea juridică cea mai largă recunoscută persoanelor juridice prin legislațiile naționale; în special poate să dobândească și să înstrăineze bunuri imobile și mobile și poate sta în justiție.

(2) Bunurile Băncii sunt exceptate de la confiscare sau expropriere sub orice formă.

Articolul 27
(ex-articolul 24)

Litigiile dintre Bancă pe de o parte, și creditorii, debitorii săi sau terți, pe de altă parte, sunt soluționate de instanțele naționale competente, sub rezerva competențelor atribuite Curții de Justiție a Uniunii Europene. În cadrul contractelor încheiate, Banca poate prevedea o procedură de arbitraj.

Banca trebuie să aleagă un sediu în fiecare dintre statele membre. Cu toate acestea, în orice contract, Banca poate să aleagă un sediu special.

Bunurile și activele Băncii nu pot face obiectul sechestrului sau executării silite decât prin hotărâre judecătorească.

Articolul 28
(ex-articolul 25)

- (1) Consiliul guvernatorilor, hotărând în unanimitate, poate decide să înființeze filiale sau alte entități, care au personalitate juridică și autonomie financiară.
- (2) Consiliul guvernatorilor adoptă în unanimitate statutele organismelor menționate la alineatul (1). Statutele definesc, în special, obiectivele acestora, structura, capitalul, membrii, sediul, resursele financiare, instrumentele de intervenție, normele de control, precum și relația acestora cu organele Băncii.
- (3) Banca este competentă să participe la administrarea organismelor menționate anterior și să contribuie la capitalul subscris al acestora cu suma stabilită de Consiliul guvernatorilor care hotărăște în unanimitate.
- (4) Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene se aplică organismelor menționate la alineatul (1), în măsura în care acestea sunt reglementate de dreptul Uniunii, membrilor organelor acestora în exercițiul funcțiilor lor, precum și personalului acestora, în termeni și condiții identice cu cele aplicabile Băncii.

Dividendele, câștigurile din capital sau alte forme de venit obținute de astfel de organisme, la care au dreptul alți membri decât Uniunea Europeană și Banca, rămân, cu toate acestea, sub incidența dispozițiilor fiscale prevăzute de legislația aplicabilă.

- (5) În limitele stabilite în continuare, Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să judece litigiile cu privire la măsurile adoptate de organele unui organism care intră sub incidența dreptului Uniunii. Orice membru al unui astfel de organism, în această calitate, sau statele membre, pot înainta o acțiune împotriva unor astfel de măsuri în condițiile prevăzute la articolul 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
  - (6) Consiliul guvernatorilor, hotărând în unanimitate, poate decide să admită personalul organismelor care intră sub incidența dreptului Uniunii în regimuri comune cu Banca, în conformitate cu procedurile interne respective.
-

PROTOCOLUL (nr. 6)

**PRIVIND STABILIREA SEDIILOR UNOR INSTITUȚII ȘI
A ANUMITOR ORGANE, OFICII, AGENȚII ȘI SERVICII
ALE UNIUNII EUROPENE**

REPREZENTANȚII GUVERNELOR STATELOR MEMBRE,

AVÂND ÎN VEDERE articolul 341 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și articolul 189 din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice,

REAMINTIND ȘI CONFIRMÂND decizia adoptată la 8 aprilie 1965 și fără a aduce atingere deciziilor privind sediul instituțiilor, organelor, oficiilor, agențiilor și serviciilor viitoare,

AU CONVENIT cu privire la următoarele dispoziții, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană, la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice,

Articol unic

- (a) Parlamentul European are sediul la Strasbourg, unde au loc cele douăsprezece sesiuni plenare lunare, inclusiv sesiunea bugetară. Perioadele sesiunilor plenare suplimentare se țin la Bruxelles. Comisiile Parlamentului European au sediul la Bruxelles. Secretariatul General al Parlamentului European și serviciile acestuia își păstrează sediul la Luxemburg.
  - (b) Consiliul are sediul la Bruxelles. În timpul lunilor aprilie, iunie și octombrie, Consiliul își ține sesiunile la Luxemburg.
  - (c) Comisia are sediul la Bruxelles. Serviciile enumerate la articolele 7, 8 și 9 din Decizia din 8 aprilie 1965 se stabilesc la Luxemburg.
  - (d) Curtea de Justiție a Uniunii Europene are sediul la Luxemburg.
  - (e) Curtea de Conturi are sediul la Luxemburg.
  - (f) Comitetul Economic și Social are sediul la Bruxelles.
  - (g) Comitetul Regiunilor are sediul la Bruxelles.
  - (h) Banca Europeană de Investiții are sediul la Luxemburg.
  - (i) Banca Centrală Europeană are sediul la Frankfurt.
  - (j) Oficiul European de Poliție (Europol) are sediul la Haga.
-

PROTOCOLUL (nr. 7)
PRIVIND PRIVILEGIILE ȘI IMUNITĂȚILE UNIUNII
EUROPENE

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

întrucât, în conformitate cu dispozițiile articolul 343 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și cu articolul 191 din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice (CEEA), Uniunea Europeană și CEEA beneficiază pe teritoriul statelor membre de privilegiile și imunitățile necesare pentru îndeplinirea misiunii lor,

AU CONVENIT cu privire la următoarele dispoziții, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană, la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice:

CAPITOLUL I

PATRIMONIU, BUNURI FIXE, ACTIVE ȘI OPERAȚIUNI ALE UNIUNII EUROPENE

Articolul 1

Spațiile și clădirile Uniunii sunt inviolabile. Acestea sunt exceptate de la percheziție, rechiziție, confiscare sau expropriere. Patrimoniul și activele Uniunii nu pot face obiectul nici unei măsuri administrative sau judiciare de constrângere fără autorizație din partea Curții de Justiție.

Articolul 2

Arhivele Uniunii sunt inviolabile.

Articolul 3

Uniunea, activele acestora, veniturile și alte bunuri sunt scutite de orice impozit direct.

Guvernele statelor membre iau, ori de câte ori este posibil, măsuri corespunzătoare în vederea anulării sau rambursării sumei reprezentând impozitele indirecte și taxele pe vânzări care intră în prețul bunurilor fixe și mobile atunci când Uniunea, pentru uz oficial, face achiziții importante al căror preț cuprinde impuneri și taxe de această natură. Totuși, aplicarea acestor măsuri nu trebuie să aibă drept efect distorsionarea concurenței în cadrul Uniunii.

Nu se acordă nici o scutire cu privire la impozitele, taxele și impunerile care nu constituie decât simpla remunerare a serviciilor de utilitate publică.

Articolul 4

Uniunea este scutită de orice taxe vamale, interdicții și restricții la importul și exportul articolelor destinate uzului lor oficial; articolele astfel importate nu vor fi cedate cu titlu oneros sau gratuit pe teritoriul țării în care sunt introduse, decât în condiții permise de guvernul acelei țări.

Uniunea este de asemenea scutită de orice taxe vamale, interdicții și restricții la importul și exportul publicațiilor sale.

CAPITOLUL II

COMUNICAREA ȘI PERMISELE DE LIBERĂ TRECERE

Articolul 5 (ex-articolul 6)

Pentru comunicările oficiale și transmiterea tuturor documentelor aferente, instituțiile Uniunii beneficiază, pe teritoriul fiecărui stat membru, de regimul acordat de către statul respectiv misiunilor diplomatice.

Corespondența oficială, precum și celelalte informații oficiale ale instituțiilor Uniunii nu pot fi cenzurate.

Articolul 6 (ex-articolul 7)

Președinții instituțiilor Uniunii pot emite pentru membrii și agenții acestor instituții permise de liberă trecere a căror formă este stabilită de către Consiliu, hotărând cu majoritate simplă, și care sunt recunoscute cu titlu valabil de liberă circulație de către autoritățile statelor membre. Aceste permise de liberă trecere se eliberează funcționarilor și altor agenți, în condițiile prevăzute de statutul funcționarilor Uniunii și de regimul aplicabil celorlalți agenți.

Comisia poate încheia acorduri în vederea recunoașterii acestor permise de liberă trecere cu titlu valabil de liberă circulație pe teritoriul statelor terțe.

CAPITOLUL III

MEMBRII PARLAMENTULUI EUROPEAN

Articolul 7 (ex-articolul 8)

Nu se impun nici un fel de restricții administrative sau de altă natură în privința liberei circulații a membrilor Parlamentului European spre locul de desfășurare a reuniunii Parlamentului European sau la întoarcere.

Membrii Parlamentului European beneficiază în privința formalităților vamale și a controlului valutar:

- (a) din partea propriului guvern, de aceleași facilități precum cele recunoscute înalților funcționari aflați în străinătate în misiune oficială temporară;
- (b) din partea guvernelor celorlalte state membre, de aceleași facilități precum cele recunoscute reprezentanților guvernelor străine în misiune oficială temporară.

Articolul 8
(ex-articolul 9)

Membrii Parlamentului European nu pot fi cercetați, reținuți sau urmăriți datorită opiniilor sau voturilor exprimate în cadrul exercitării funcțiilor lor.

Articolul 9
(ex-articolul 10)

Pe durata sesiunilor Parlamentului European, membrii acesteia beneficiază:

- (a) pe teritoriul național, de imunitățile recunoscute membrilor Parlamentului propriei țări;
- (b) pe teritoriul oricărui alt stat membru, de exceptare privind orice măsură de detenție sau urmărire penală.

Imunitatea este valabilă inclusiv pe perioada deplasării la locul reuniunii Parlamentului European, cât și la întoarcere.

Imunitatea nu poate fi invocată în caz de flagrant delict și nici nu poate constitui o piedică pentru Parlamentul European de a ridica imunitatea unuia dintre membri.

CAPITOLUL IV

REPREZENTANȚII STATELOR MEMBRE CARE PARTICIPĂ LA LUCRĂRILE
INSTITUȚIILOR UNIUNII EUROPENE

Articolul 10
(ex-articolul 11)

Reprezentanții statelor membre care participă la lucrările instituțiilor Uniunii, consilierii acestora și experții tehnici beneficiază, pe perioada exercitării funcțiilor lor, a călătoriei spre locul de desfășurare a reuniunii și retur, de privilegiile, imunitățile sau facilitățile obișnuite.

Prezentul articol se aplică de asemenea membrilor organelor consultative ale Uniunii.

CAPITOLUL V
FUNȚIONARIII ȘI AGENȚII UNIUNII EUROPENE

Articolul 11
(ex-articolul 12)

Pe teritoriul fiecăruia dintre statele membre și indiferent de cetățenia lor, funcționarii și agenții Uniunii:

- (a) beneficiază de imunitate de jurisdicție pentru actele îndeplinite de aceștia, inclusiv afirmațiile scrise sau verbale în calitatea lor oficială, sub rezerva aplicării dispozițiilor din tratatele care reglementează, pe de o parte, răspunderea funcționarilor și agenților față de Uniune și, pe de altă parte, competența Curții de Justiție a Uniunii Europene de a decide asupra litigiilor dintre Uniune și funcționarii, respectiv alți agenți ai Uniunii; aceștia beneficiază de imunitate și după încetarea funcțiilor lor;
- (b) nu sunt supuși, nici ei și nici soții/soțiile sau membrii de familie aflați în întreținerea lor, dispozițiilor privind limitarea imigrației și formalităților de înregistrare pentru străini;
- (c) beneficiază, cu privire la reglementările monetare sau de schimb valutar, de facilitățile recunoscute în mod obișnuit funcționarilor organizațiilor internaționale;
- (d) beneficiază de dreptul de a importa, fără taxe vamale, mobilierul și bunurile personale cu ocazia numirii în funcție în țara respectivă și de dreptul de a-și reexporta, fără taxe vamale, mobilierul și bunurile personale la încheierea misiunii în țara de destinație, sub rezerva ca guvernul țării de destinație să considere aceste condiții, fie într-un caz, fie în celălalt, ca fiind necesare;
- (e) beneficiază de dreptul de a importa, fără taxe vamale, automobilele personale, achiziționate din țara unde au avut ultima reședință sau din țara lor de origine în condițiile pieței interne din țara de destinație și de a le reexporta, fără taxe vamale, sub rezerva potrivit căreia, guvernul țării de destinație consideră aceste condiții, fie într-un caz fie în celălalt, ca fiind necesare.

Articolul 12
(ex-articolul 13)

În condițiile și respectând procedura stabilită de Parlamentul European și de Consiliu, hotărând prin regulamente, în conformitate cu procedura legislativă ordinară și după consultarea instituțiilor în cauză, toate indemnizațiile, salariile și retribuițiile plătite de Uniune funcționarilor și altor agenți ai acesteia sunt impozitate de aceasta.

Sunt scutite de impozite naționale indemnizațiile, salariile și retribuițiile plătite de Uniune propriilor funcționari și agenți.

Articolul 13
(ex-articolul 14)

În vederea aplicării impozitelor pe venituri și pe moștenire conform drepturilor de succesiune, precum și a convențiilor de evitare a dublei impuneri încheiate între statele membre ale Uniunii, funcționarii și alți agenți ai Uniunii care, din motive exclusiv legate de exercitarea funcțiilor lor în serviciul Uniunii, își stabilesc reședința pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul în care au domiciliul fiscal la data intrării în serviciul Uniunii, sunt considerați atât în statul de reședință, cât și în cel de domiciliu fiscal ca și cum și-ar fi păstrat domiciliul în țara lor de origine, dacă aceasta din urmă este membră a Uniunii. Această dispoziție se aplică de asemenea soțului/soției, în măsura în care acesta/aceasta nu desfășoară activități profesionale proprii, precum și copiilor aflați în întreținerea și în grija persoanelor prevăzute de prezentul articol.

Bunurile mobile aparținând persoanelor prevăzute la paragraful anterior și care se află pe teritoriul statului de ședere sunt scutite de impozit pe succesiuni în acest stat; pentru stabilirea acestui impozit, bunurile mobile se consideră ca aflându-se în statul de domiciliu fiscal, sub rezerva drepturilor statelor terțe și a aplicării eventuale a dispozițiilor și convențiilor internaționale referitoare la dubla impunere.

Domiciliile dobândite numai în scopul exercitării de funcții în serviciul altor organizații internaționale nu sunt avute în vedere în aplicarea dispozițiilor prezentului articol.

Articolul 14
(ex-articolul 15)

Parlamentul European și Consiliul, hotărând prin regulamente, în conformitate cu procedura legislativă ordinară și după consultarea instituțiilor în cauză, stabilesc regimul prestațiilor sociale aplicabile funcționarilor și altor agenți ai Uniunii.

Articolul 15
(ex-articolul 16)

Parlamentul European și Consiliul, hotărând prin regulamente, în conformitate cu procedura legislativă ordinară și după consultarea celorlalte instituții interesate, stabilesc categoriile de funcționari și alți agenți ai Uniunii cărora li se aplică, total sau parțial, dispozițiile articolului 11, articolului 12 paragraful al doilea și articolului 13.

Numele, pozițiile și adresele funcționarilor care fac parte din aceste categorii sunt comunicate periodic guvernelor statelor membre.

CAPITOLUL VI
PRIVILEGIILE ȘI IMUNITĂȚILE MISIUNILOR STATELOR TERȚE ACREDITATE PE
LÂNGĂ UNIUNEA EUROPENE

Articolul 16
(ex-articolul 17)

Statul membru pe teritoriul căruia se află sediul Uniunii acordă misiunilor statelor terțe acreditate pe lângă Uniune imunitățile diplomatice obișnuite.

CAPITOLUL VII
DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 17
(ex-articolul 18)

Privilegiile, imunitățile și facilitățile sunt acordate funcționarilor și altor agenți ai Uniunii exclusiv în interesul acesteia din urmă.

Fiecare instituție a Uniunii are libertatea de a ridica imunitatea acordată unui funcționar sau agent în toate cazurile în care apreciază că, ridicarea acestei imunități nu contravine intereselor Uniunii.

Articolul 18
(ex-articolul 19)

În aplicarea prezentului protocol, instituțiile Uniunii acționează de comun acord cu autoritățile responsabile ale statelor membre interesate.

Articolul 19
(ex-articolul 20)

Articolele 11-14 și articolul 17 se aplică membrilor Comisiei.

Articolul 20
(ex-articolul 21)

Articolele 11-14 și articolul 17 se aplică judecătorilor, avocaților generali, grefierului și raportorilor adjuncți ai Curții de Justiție a Uniunii Europene, fără să aducă atingere dispozițiilor articolului 3 din Protocolul privind Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene referitoare la imunitatea de jurisdicție a judecătorilor și avocaților generali.

Articolul 21
(ex-articolul 22)

Prezentul protocol se aplică și Băncii Europene de Investiții, membrilor organelor acesteia, personalului ei și reprezentanților statelor membre, care participă la lucrările acesteia, fără a aduce atingere dispozițiilor protocolului privind statutul acesteia.

Totodată, Banca Europeană de Investiții va fi scutită de orice impunere fiscală și de altă natură cu ocazia majorărilor capitalului său, precum și de diversele formalități pe care le comportă aceste operațiuni în statul în care își are sediul. De asemenea, eventuala ei dizolvare și lichidare nu vor atrage după sine nici un fel de impunere. În afară de aceasta, în măsura în care se desfășoară în condiții statutare, activitatea Băncii și a organelor acesteia nu va fi supusă impozitelor pe cifra de afaceri.

Articolul 22
(ex-articolul 23)

Prezentul protocol se aplică de asemenea Băncii Centrale Europene, membrilor organelor sale și personalului său, fără a aduce atingere dispozițiilor din Protocolul privind Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene.

În plus, Banca Centrală Europeană va fi exonerată de orice impozitare fiscală și cvasifiscală cu ocazia măririlor de capital, precum și a diferitelor formalități pe care aceste operațiuni le pot presupune în statul în care se află sediul. Întrucât activitatea Băncii și a organelor sale se desfășoară în condițiile prevăzute în Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, nu se vor aplica impozite pe cifra de afaceri.

PROTOCOLUL (nr. 8)
CU PRIVIRE LA ARTICOLUL 6 ALINEATUL (2) DIN
TRATATUL PRIVIND UNIUNEA EUROPEANĂ
REFERITOR LA ADERAREA UNIUNII LA CONVENȚIA
EUROPEANĂ PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR
OMULUI ȘI A LIBERTĂȚILOR FUNDAMENTALE

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE

AU CONVENIT cu privire la dispozițiile următoare, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

Articolul 1

Acordul privind aderarea Uniunii la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (denumită în continuare „Convenția europeană”), prevăzută la articolul 6 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană, trebuie să reflecte necesitatea de a conserva caracteristicile specifice ale Uniunii și ale dreptului Uniunii, în special în ceea ce privește:

- (a) modalitățile speciale ale participării eventuale a Uniunii la autoritățile de control ale Convenției europene;
- (b) mecanismele necesare pentru a garanta că acțiunile formulate de statele nemembre și acțiunile individuale sunt îndreptate în mod corect împotriva statelor membre și/sau, după caz, împotriva Uniunii.

Articolul 2

Acordul menționat la articolul 1 trebuie să garanteze că aderarea Uniunii nu aduce atingere nici competențelor Uniunii, nici atribuțiilor instituțiilor acesteia. Acesta trebuie să garanteze că niciuna dintre dispozițiile sale nu aduce atingere situației speciale a statelor membre în ceea ce privește Convenția europeană și, în special, protocoalele acesteia, măsurile adoptate de statele membre prin derogare de la Convenția europeană, în conformitate cu articolul 15 din convenție, precum și rezervele cu privire la Convenția europeană formulate de statele membre, în conformitate cu articolul 57 din convenție.

Articolul 3

Nicio dispoziție a acordului menționat la articolul 1 nu trebuie să aducă atingere articolului 344 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

PROTOCOLUL (nr. 9)**PRIVIND DECIZIA CONSILIULUI REFERITOARE LA
PUNEREA ÎN APLICARE A ARTICOLULUI 16
ALINEATUL (4) DIN TRATATUL PRIVIND UNIUNEA
EUROPEANĂ ȘI A ARTICOLULUI 238 ALINEATUL (2)
DIN TRATATUL PRIVIND FUNCȚIONAREA UNIUNII
EUROPENE ÎNTRE 1 NOIEMBRIE 2014 ȘI 31 MARTIE
2017, PE DE O PARTE, ȘI ÎNCEPÂND CU 1 APRILIE
2017, PE DE ALTĂ PARTE**

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

LUÂND ÎN CONSIDERARE faptul că, încă de la data aprobării Tratatului de la Lisabona, a avut o importanță fundamentală să reiasă un acord cu privire la decizia Consiliului referitoare la punerea în aplicare a articolului 16 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană și a articolului 238 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene între 1 noiembrie 2014 și 31 martie 2017, pe de o parte, și începând cu 1 aprilie 2017, pe de altă parte (denumită în continuare „decizia”);

AU CONVENIT cu privire la următoarele dispoziții care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

Articol unic

Înainte de examinarea de către Consiliu a oricărui proiect care ar urmări fie să modifice sau să abroge decizia ori o dispoziție din aceasta, fie să modifice indirect domeniul de aplicare sau înțelesul acesteia prin modificarea unui alt act juridic al Uniunii, Consiliul European va purta discuții preliminare asupra proiectului menționat, hotărând prin consens în conformitate cu articolul 15 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană.

PROTOCOLUL (nr. 10)
**PRIVIND COOPERAREA STRUCTURATĂ
PERMANENTĂ STABILIT PRIN ARTICOLUL 42 DIN
TRATATUL PRIVIND UNIUNEA EUROPEANĂ**

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

AVÂND ÎN VEDERE articolul 42 alineatul (6) și articolul 46 din Tratatul privind Uniunea Europeană,

REAMINTIND că Uniunea desfășoară o politică externă și de securitate comună bazată pe realizarea unui grad tot mai ridicat de convergență a acțiunilor statelor membre;

REAMINTIND că politica de securitate și de apărare comună face parte integrantă din politica externă și de securitate comună; reamintind că aceasta asigură Uniunii o capacitate operațională bazată pe mijloace civile și militare; reamintind că Uniunea poate recurge la aceasta, pentru misiunile menționate la articolul 43 din Tratatul privind Uniunea Europeană, desfășurate în afara granițelor Uniunii pentru a asigura menținerea păcii, prevenirea conflictelor și consolidarea securității internaționale în conformitate cu principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite; reamintind că îndeplinirea acestor atribuții se bazează pe capacitățile militare furnizate de statele membre, în conformitate cu principiul „pachetului unic de forțe”;

REAMINTIND că politica de securitate și de apărare comună a Uniunii nu aduce atingere caracterului specific al politicii de securitate și de apărare a anumitor state membre;

REAMINTIND că politica de securitate și de apărare comună a Uniunii respectă obligațiile ce decurg din Tratatul Atlanticului de Nord pentru statele membre care consideră că apărarea lor comună se realizează în cadrul Organizației Tratatului Atlanticului de Nord, care rămâne baza apărării comune a membrilor săi, și că aceasta este compatibilă cu politica de securitate și de apărare comună adoptată în acest cadru;

CONVINSE că un rol din ce în ce mai pronunțat al Uniunii în materie de securitate și de apărare va contribui la vitalitatea unei alianțe atlantice reînnoite, în conformitate cu acordurile numite „Berlin plus”;

HOTĂRÂTE să confere Uniunii capacitatea de a-și asuma integral responsabilitățile care îi revin în cadrul comunității internaționale;

RECUNOSCÂND că Organizația Națiunilor Unite poate solicita asistență din partea Uniunii pentru punerea în aplicare de urgență a misiunilor întreprinse în temeiul capitolelor VI și VII din Carta Organizației Națiunilor Unite;

RECUNOSCÂND că o consolidare a politicii de securitate și de apărare va necesita eforturi din partea statelor membre în domeniul capacităților;

CONȘTIENȚE că depășirea unei noi etape în dezvoltarea politicii europene de securitate și de apărare presupune ca statele membre în cauză să depună eforturi hotărâte;

REAMINTIND importanța asocierii depline a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate la lucrările din domeniul cooperării structurate permanente;

AU CONVENIT cu privire la dispozițiile următoare, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

Articolul 1

Cooperarea structurată permanentă menționată la articolul 42 alineatul (6) din Tratatul privind Uniunea Europeană este deschisă oricărui stat membru care se angajează, de la data intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona:

- (a) să intensifice dezvoltarea capacităților lor de apărare, prin dezvoltarea contribuțiilor naționale și prin participarea, după caz, la forțe multinaționale, la principalele programe europene de echipare și la activitatea Agenției din domeniul dezvoltării capacităților de apărare, de cercetare, de achiziții și de armament (Agenția Europeană de Apărare); și
- (b) să dispună de capacitatea de a furniza, până în 2010, fie cu titlu național, fie ca o componentă a grupurilor multinaționale de forțe, unități de luptă pentru misiunile preconizate, configurate pe plan tactic ca o grupare tactică, cu elemente de susținere, inclusiv în ceea ce privește transportul și logistica, capabile să întreprindă, în termen de 5 până la 30 de zile, misiunile menționate la articolul 43 din Tratatul privind Uniunea Europeană, în special pentru a răspunde la solicitările Organizației Națiunilor Unite, care pot fi menținute pentru o perioadă inițială de 30 de zile, cu posibilitatea prelungirii până la cel puțin 120 de zile.

Articolul 2

Statele membre care participă la cooperarea structurată permanentă se angajează, în vederea atingerii obiectivelor stabilite la articolul 1:

- (a) să coopereze, încă de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, în vederea atingerii obiectivelor stabilite privind nivelul cheltuielilor de investiții în materie de echipamente de apărare și să reexamineze cu regularitate aceste obiective din perspectiva mediului de securitate și a responsabilităților internaționale ale Uniunii;
- (b) să își uniformizeze, în măsura posibilului, mijloacele de apărare, în special prin armonizarea identificării necesităților militare, prin punerea în comun și, după caz, prin specializarea mijloacelor și capacităților de apărare, precum și prin încurajarea cooperării în domeniul formării și al logisticii;
- (c) să adopte măsuri concrete pentru sporirea disponibilității, a interoperabilității, a flexibilității și a capacității de desfășurare a forțelor, în special prin identificarea unor obiective comune în materie de proiectare a forțelor, inclusiv prin reexaminarea eventuală a procedurilor de decizie naționale;
- (d) să coopereze pentru a se asigura adoptarea măsurilor necesare pentru acoperirea, inclusiv prin abordări multinaționale și fără a aduce atingere angajamentelor referitoare la acestea, luate în cadrul Organizației Tratatului Atlanticului de Nord, a lacunelor constatate în cadrul „Mecanismului de dezvoltare a capacităților”;

- (e) să participe, după caz, la dezvoltarea de programe comune sau europene de echipamente majore în cadrul Agenției Europene pentru Apărare.

Articolul 3

Agencia Europeană de Apărare contribuie la evaluarea periodică a contribuțiilor statelor membre participante în materie de capacități, în special a contribuțiilor furnizate în funcție de criteriile stabilite, între altele, în temeiul articolului 2 și elaborează un raport în acest sens, cel puțin o dată pe an. Evaluarea poate constitui baza recomandărilor și a deciziilor Consiliului, adoptate în conformitate cu articolul 46 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

PROTOCOLUL (nr. 11)
PRIVIND ARTICOLUL 42 DIN TRATATUL PRIVIND
UNIUNEA EUROPEANĂ

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

LUÂND ÎN CONSIDERARE necesitatea aplicării depline a dispozițiilor articolului 42 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană;

CONSIDERÂND că politica Uniunii în conformitate cu articolul 42 nu trebuie să aducă atingere caracterului specific al politicii de securitate și de apărare a anumitor state membre, că trebuie să respecte obligațiile care decurg din Tratatul Atlanticului de Nord pentru anumite state membre care consideră că apărarea comună se realizează în cadrul NATO și că aceasta trebuie să fie compatibilă cu politica comună de securitate și apărare adoptată în cadrul respectiv;

AU CONVENIT cu privire la următoarele dispoziții care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

Uniunea Europeană, în colaborare cu Uniunea Europei Occidentale, elaborează acorduri în vederea consolidării cooperării dintre ele.

PROTOCOLUL (nr. 12)
PRIVIND PROCEDURA APLICABILĂ DEFICITELOR
EXCESIVE

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

DORIND să stabilească normele de procedură privind deficitele excesive menționate la articolul 126 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

AU CONVENIT cu privire la următoarele dispoziții, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

Articolul 1

Valorile de referință menționate la articolul 126 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sunt următoarele:

- 3 % pentru raportul dintre deficitul public prevăzut sau realizat și produsul intern brut la prețurile pieței;
- 60 % pentru raportul dintre datoria publică și produsul intern brut la prețurile pieței.

Articolul 2

În articolul 126 din tratatul menționat și în prezentul protocol:

- „public” înseamnă ceea ce se referă la administrația publică, adică administrațiile centrale, autoritățile regionale sau locale și fondurile de securitate socială, cu excepția operațiunilor comerciale, definite în Sistemul european al conturilor economice integrate;
- „deficit” înseamnă necesarul net de finanțare, definit în Sistemul european al conturilor economice integrate;
- „investiție” înseamnă formarea brută de capital fix, definită în Sistemul european al conturilor economice integrate;
- „datorie” înseamnă totalul datoriilor brute, la valoarea lor nominală, la sfârșitul anului și consolidate în cadrul sectoarelor administrației publice, definit la prima liniuță.

Articolul 3

Pentru a asigura eficacitatea procedurii privind deficitele excesive, în conformitate cu această procedură guvernele statelor membre sunt răspunzătoare pentru deficitele administrației publice, definită în

articolul 2 prima liniuță. Statele membre veghează ca procedurile naționale din domeniul bugetar să le permită să-și îndeplinească obligațiile care le revin în această privință în temeiul tratatelor. Statele membre adresează Comisiei notificări prompte și periodice privind deficitele lor prevăzute și realizate, precum și nivelul datoriilor lor.

Articolul 4

Datele statistice utilizate pentru aplicarea prezentului protocol sunt furnizate de Comisie.

PROTOCOLUL (nr. 13)
PRIVIND CRITERIILE DE CONVERGENȚĂ

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

DORIND să stabilească normele de aplicare a criteriilor de convergență care trebuie să orienteze Uniunea în deciziile sale de a pune capăt derogărilor statelor membre care fac obiectul unei derogări menționate la articolul 140 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

AU CONVENIT cu privire la următoarele dispoziții, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

Articolul 1

Criteriul stabilității prețurilor, menționat la articolul 140 alineatul (1) prima liniuță din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene înseamnă că un stat membru are o stabilitate durabilă a nivelului prețurilor și o rată medie a inflației, în cursul unei perioade de un an înaintea examinării, care nu poate depăși cu mai mult de 1,5 % rata inflației a cel mult trei state membre care au înregistrat cele mai bune rezultate în domeniul stabilității prețurilor. Inflația se calculează cu ajutorul indicelui prețurilor de consum pe o bază comparabilă, ținând seama de diferențele dintre definițiile naționale.

Articolul 2

Criteriul situației finanțelor publice, menționat la articolul 140 alineatul (1) a doua liniuță din tratatul menționat înseamnă că, în momentul examinării, un stat membru nu face obiectul unei decizii a Consiliului menționată la articolul 126 alineatul (6) din tratatul menționat, privind existența unui deficit excesiv în statul membru respectiv.

Articolul 3

Criteriul de participare la mecanismul cursului de schimb al Sistemului Monetar European, menționat la articolul 140 alineatul (1) a treia liniuță din tratatul menționat, înseamnă că un stat membru a respectat marjele normale de fluctuație prevăzute de mecanismul cursului de schimb al Sistemului Monetar European, fără să cunoască tensiuni grave cel puțin pe parcursul ultimilor doi ani dinaintea examinării. În special, statul membru nu a devalorizat din proprie inițiativă cursul de schimb central bilateral al monedei sale în raport cu euro pentru aceeași perioadă.

Articolul 4

Criteriul de convergență al ratelor dobânzilor menționat la articolul 140 alineatul (1) a patra liniuță din tratatul menționat, în cursul unei perioade de un an înaintea examinării, înseamnă că un stat membru a avut o rată a dobânzii nominală medie pe termen lung care nu poate depăși cu mai mult de 2 % pe

aceea a cel mult trei state membre care au înregistrat cele mai bune rezultate în domeniul stabilității prețurilor. Ratele dobânzilor sunt calculate pe baza obligațiunilor de stat pe termen lung sau a unor titluri comparabile, ținând seama de diferențele dintre definițiile naționale.

Articolul 5

Datele statistice utilizate pentru aplicarea prezentului protocol sunt furnizate de Comisie.

Articolul 6

Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei și după consultarea Parlamentului European, a BCE, precum și a Comitetului Economic și Financiar, adoptă dispozițiile corespunzătoare pentru a preciza în detaliu criteriile de convergență menționate la articolul 140 din tratatul menționat, care vor înlocui atunci prezentul protocol.

PROTOCOLUL (nr. 14)
PRIVIND EUROGRUPUL

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

DORIND să promoveze condițiile unei creșteri economice mai puternice în Uniunea Europeană și, în acest scop, să dezvolte o cooperare din ce în ce mai strânsă între politicile economice din zona euro;

CONȘTIENȚE de necesitatea prevederii unor dispoziții specifice pentru un dialog susținut între statele membre a căror monedă este euro, așteptând ca euro să devină moneda tuturor statelor membre ale Uniunii,

AU CONVENIT cu privire la dispozițiile următoare, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

Articolul 1

Miniștrii statelor membre a căror monedă este euro se întâlnesc în reuniuni informale. Reuniunile au loc, în măsura necesară, pentru a se discuta chestiuni legate de responsabilitățile specifice care le revin în ceea ce privește moneda unică. Comisia participă la reuniuni. Banca Centrală Europeană este invitată să participe la aceste reuniuni, care sunt pregătite de reprezentanții miniștrilor responsabili cu finanțele statelor membre a căror monedă este euro, precum și de reprezentanții Comisiei.

Articolul 2

Miniștrii statelor membre a căror monedă este euro aleg un președinte pentru doi ani și jumătate, hotărând cu majoritatea statelor membre în cauză.

PROTOCOLUL (nr. 15)
PRIVIND UNELE DISPOZIȚII REFERITOARE LA
REGATUL UNIT AL MARII BRITANII ȘI IRLANDEI DE
NORD

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

RECUNOSCÂND că Regatul Unit nu este obligat și nu s-a angajat să adopte moneda euro, fără o decizie specială în acest sens a guvernului și a parlamentului său;

AVÂND ÎN VEDERE că, la 16 octombrie 1996 și la 30 octombrie 1997, Guvernul Regatului Unit a notificat Consiliului intenția sa de a nu participa la a treia etapă a Uniunii economice și monetare;

LUÂND ACT de faptul că guvernul Regatului Unit are obiceiul să-și finanțeze împrumuturile prin vânzarea de titluri de creanță către sectorul privat;

AU CONVENIT cu privire la următoarele dispoziții, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

1. Regatul Unit nu este obligat să adopte moneda euro, cu excepția cazului în care notifică Consiliului intenția sa de a face acest lucru.
2. Punctele 3–8 și 10 se aplică Regatului Unit, având în vedere notificarea efectuată de guvernul său Consiliului la 16 octombrie 1996 și la 30 octombrie 1997.
3. Regatul Unit își păstrează competențele în domeniul politicii monetare în conformitate cu dreptul intern.
4. Articolul 119 al doilea paragraf, articolul 126 alineatele (1), (9) și (11), articolul 127 alineatele (1)–(5), articolul 128, articolele 130, 131, 132 și 133, 138 și 140 alineatul (3), articolul 219, articolul 282 alineatul (2), cu excepția primei și ultimei teze, articolul 282 alineatul (5) și articolul 283 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene nu se aplică Regatului Unit. De asemenea, nu se aplică articolul 121 alineatul (2) din tratatul amintit, în ceea ce privește adoptarea de către părți a orientărilor generale ale politicilor economice care privesc zona euro în general. În aceste dispoziții, referirile la Uniune și la statele membre nu includ Regatul Unit, iar referirile la băncile centrale naționale nu includ Banca Angliei.
5. Regatul Unit face eforturi să evite un deficit public excesiv.

Articolele 143 și 144 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene continuă să se aplice Regatului Unit. Articolul 134 alineatul (4) și articolul 142 se aplică Regatului Unit ca și cum acesta ar face obiectul unei derogări.

6. Drepturile de vot ale Regatului Unit se suspendă în ceea ce privește actele Consiliului menționate la articolele enumerate la punctul 4 și în cazurile prevăzute la articolul 139 alineatul (4) primul paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. În acest scop, se aplică articolul 139 alineatul (4) al doilea paragraf din tratatul menționat.

Regatul Unit nu are dreptul de a participa la numirea președintelui, vicepreședintelui și a celorlalți membri ai Comitetului executiv al BCE, menționată la articolul 283 alineatul (2) doilea paragraf din tratatul menționat.

7. Articolele 3, 4, 6, 7, 9.2, 10.1, 10.3, 11.2, 12.1, 14, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26, 27, 30, 31, 32, 33, 34 și 49 din Protocolul privind Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene („Statutul”) nu se aplică Regatului Unit.

În aceste articole, referirile la Uniune sau la statele membre nu includ Regatul Unit, iar referirile la băncile centrale naționale sau la acționari nu includ Banca Angliei.

Referirile din articolele 10.3 și 30.2 din Statut la „capitalul subscris al BCE” nu includ capitalul subscris de Banca Angliei.

8. Articolul 141 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și articolele 43-47 din Statut se aplică, fie că un stat membru face sau nu obiectul unei derogări, sub rezerva următoarelor modificări:

- (a) în articolul 43, referirile la misiunile BCE și IME vizează misiunile care mai trebuie îndeplinite după introducerea monedei euro datorită unei eventuale decizii a Regatului Unit de a nu adopta moneda euro;
- (b) în plus față de misiunile menționate la articolul 46, BCE îndeplinește o funcție de consiliere și asistență în pregătirea oricărei decizii pe care Consiliul ar putea fi obligat să o ia în privința Regatului Unit, în conformitate cu dispozițiile punctului 9 literele (a) și (c);
- (c) Banca Angliei varsă contribuția sa la capitalul BCE cu titlu de participare la cheltuielile acesteia de funcționare, pe aceeași bază ca și băncile centrale naționale ale statelor membre care fac obiectul unei derogări.

9. Regatul Unit poate notifica în orice moment Consiliului intenția sa de a adopta moneda euro. În acest caz:

- (a) Regatul Unit are dreptul să adopte moneda euro, în cazul în care îndeplinește condițiile necesare. Consiliul, hotărând la cererea Regatului Unit, în condițiile și în conformitate cu procedura stabilite în articolul 140 alineatul (1) și (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, decide dacă Regatul Unit îndeplinește condițiile necesare;
- (b) Banca Angliei varsă partea sa de capitalul subscris și transferă la BCE active din rezervele valutare și contribuie la rezervele BCE pe aceeași bază ca și banca centrală națională a unui stat membru pentru care derogarea a luat sfârșit;

- (c) Consiliul, hotărând în condițiile și în conformitate cu procedura stabilite în articolul 140 alineatul (3) din tratatul menționat, adoptă orice altă decizie necesară pentru a permite Regatului Unit să adopte moneda euro.

În cazul în care Regatul Unit adoptă moneda euro în conformitate cu dispozițiile prezentului punct, punctele 3 – 8 încetează să se aplice.

10. Prin derogare de la articolul 123 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și de la articolul 21.1 din Statut, guvernul Regatului Unit își poate păstra linia de credit „Ways and Means” de care dispune la Banca Angliei, în cazul în care și atât timp cât Regatul Unit nu adoptă moneda euro.

PROTOCOLUL (nr. 16)
PRIVIND ANUMITE DISPOZIȚII PRIVIND
DANEMARCA

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

AVÂND ÎN VEDERE Constituția Danemarcei care conține dispoziții care ar putea face necesară organizarea în Danemarca a unui referendum înainte ca acest stat să renunțe la derogarea sa,

AVÂND ÎN VEDERE că, la 3 noiembrie 1993, Guvernul Danemarcei a notificat Consiliului intenția sa de a nu participa la cea de-a treia etapă a Uniunii economice și monetare,

AU CONVENIT cu privire la următoarele dispoziții, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

1. Danemarca beneficiază de o derogare, având în vedere notificarea efectuată Consiliului de către Guvernul Danemarcei la 3 noiembrie 1993. Efectul acestei derogări este că toate articolele și toate dispozițiile tratatelor și Statutului SEBC și al BCE care se referă la o derogare se aplică Danemarcei.
  2. Procedura menționată la articolul 140 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene pentru a pune capăt derogării este inițiată numai la cererea Danemarcei.
  3. În cazul în care se pune capăt derogării, dispozițiile prezentului protocol încetează să se aplice.
-

**PROTOCOLUL (nr. 17)
PRIVIND DANEMARCA**

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

DORIND să reglementeze anumite probleme speciale care privesc Danemarca,

AU CONVENIT cu privire la următoarele dispoziții, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

Dispozițiile articolului 14 din Protocolul privind Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene nu aduc atingere dreptului Băncii Naționale a Danemarcei de a-și îndeplini sarcinile pe care și le asumă în prezent cu privire la teritoriile Regatului Danemarcei care nu fac parte din Uniune.

PROTOCOLUL (nr. 18)
PRIVIND FRANȚA

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

DORIND să țină seama de un element special referitor la Franța,

AU CONVENIT cu privire la următoarele dispoziții, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

Franța își va păstra privilegiul de a emite monede în Noua Caledonie, în Polinezia Franceză și în Insulele Wallis și Furtuna, în conformitate cu metodele stabilite de legislația sa internă și va fi singura împuternicită să determine paritatea francului CFP.

PROTOCOLUL (nr. 19)
PRIVIND ACQUIS-UL SCHENGEN INTEGRAT ÎN
CADRUL UNIUNII EUROPENE

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

CONSTATÂND faptul că acordurile privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, semnate de unele state membre ale Uniunii Europene la Schengen, la 14 iunie 1985 și, respectiv, la 19 iunie 1990, precum și acordurile conexe și normele adoptate în temeiul acordurilor menționate, au fost integrate în cadrul Uniunii Europene prin Tratatul de la Amsterdam din 2 octombrie 1997;

DORIND să păstreze acquis-ul Schengen, cu toate modificările și completările de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Amsterdam, și să îl dezvolte astfel încât să contribuie la îndeplinirea obiectivului de a oferi cetățenilor Uniunii un spațiu de libertate, securitate și justiție fără frontiere interne;

ȚINÂND CONT de poziția specială a Danemarcei;

ȚINÂND CONT de faptul că Irlanda și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord nu participă la toate prevederile acquis-ului Schengen; că ar trebui, cu toate acestea, să se prevadă dispoziții care să permită acestor state să accepte, total sau parțial, alte prevederi ale acestui acquis;

RECUNOSCÂND că este necesar, în consecință, să se recurgă la dispozițiile tratatelor privind cooperarea consolidată între unele state membre;

ȚINÂND CONT de necesitatea de a menține relații privilegiate cu Republica Islanda și cu Regatul Norvegiei, întrucât aceste două state, precum și statele membre nordice ale Uniunii Europene trebuie să respecte dispozițiile Uniunii nordice a pașapoartelor;

AU CONVENIT cu privire la următoarele dispoziții, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

Articolul 1

Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, România, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda și Regatul Suediei sunt autorizate să pună bazele unei colaborări consolidate în domeniile care intră sub incidența dispozițiilor prevăzute de Consiliu, care alcătuiesc acquis-ul Schengen. Această cooperare se realizează în cadrul juridic și instituțional al Uniunii Europene și cu respectarea dispozițiilor aplicabile din tratate.

Articolul 2

Acquis-ul Schengen se aplică statelor membre menționate la articolul 1, fără a aduce atingere articolului 3 din Actul de aderare din 16 aprilie 2003 și articolului 4 din Actul de aderare din 25 aprilie 2005. Consiliul se substituie Comitetului executiv înființat prin acordurile de la Schengen.

Articolul 3

Participarea Danemarcei la adoptarea măsurilor care constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen, precum și punerea în aplicare a măsurilor respective în Danemarca, sunt reglementate de dispozițiile incidente prevăzute în Protocolul privind poziția Danemarcei.

Articolul 4

Irlanda și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord pot solicita în orice moment să participe la toate sau la unele din dispozițiile acquis-ului respectiv.

Consiliul decide la cererea unanimității membrilor săi menționați la articolul 1 și a reprezentantului guvernului statului respectiv.

Articolul 5

(1) Propunerile și inițiativele care constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen intră sub incidența dispozițiilor relevante din tratate.

În acest context, în cazul în care Irlanda sau Regatul Unit nu a notificat în scris Consiliului, într-un termen rezonabil, intenția sa de a participa, autorizarea prevăzută la articolul 329 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene se consideră a fi fost acordată statelor membre prevăzute la articolul 1, precum și Irlandei sau Regatului Unit, dacă oricare dintre aceste două state dorește să participe la domeniile de cooperare respective.

(2) Chiar dacă se consideră, în conformitate cu o decizie în temeiul articolului 4, că Irlanda sau Regatul Unit a procedat la o notificare, statul respectiv poate să notifice în scris Consiliului, în termen de trei luni, faptul că nu dorește să participe la propunerea sau inițiativa respectivă. În acest caz, Irlanda sau Regatul Unit nu participă la adoptarea respectivei propuneri sau inițiative. Începând cu data ultimei notificări, procedura de adoptare a măsurii care constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen se suspendă până la terminarea procedurii prevăzute la alineatele (3) sau (4) sau până la retragerea acelei notificări în orice moment pe durata acestei proceduri.

(3) Pentru statul membru care a procedat la notificarea prevăzută la alineatul (2), orice decizie adoptată de Consiliu în temeiul articolului 4 încetează să se aplice, de la data intrării în vigoare a măsurii propuse, în măsura considerată necesară de Consiliu și în condițiile ce urmează să fie stabilite printr-o decizie a Consiliului, hotărând cu majoritate calificată, la propunerea Comisiei. Această decizie este adoptată în conformitate cu următoarele criterii: Consiliul încearcă să mențină participarea cât mai

largă a statului membru vizat fără a afecta grav funcționarea practică a diverselor părți ale acquis-ului Schengen, respectând, totodată, coerența lor. Comisia își prezintă propunerea cât mai curând posibil după notificarea prevăzută la alineatul (2). Dacă acest lucru este necesar, după întrunirea a două reuniuni succesive, Consiliul hotărăște în termen de patru luni de la data propunerii Comisiei.

(4) În cazul în care, la expirarea perioadei de patru luni, Consiliul nu a adoptat o decizie, orice stat membru poate solicita, de îndată, ca respectiva chestiune să fie înaintată Consiliului European. În acest caz, în cadrul următoarei sale reuniuni, Consiliul European, hotărând cu majoritate calificată, la propunerea Comisiei, adoptă o decizie în conformitate cu criteriile menționate la alineatul (3).

(5) În cazul în care, până la încheierea procedurii prevăzute la alineatele (3) sau (4), Consiliul sau, după caz, Consiliul European nu a adoptat o decizie, suspendarea procedurii de adoptare a măsurii care constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen încetează. Dacă măsura menționată anterior se adoptă ulterior, orice decizie a Consiliului, adoptată în conformitate cu articolul 4, nu se mai aplică, începând cu data intrării în vigoare a măsurii respective, statului membru vizat, în măsura stabilită de Comisie și conform condițiilor stabilite de aceasta, cu excepția cazului în care statul membru respectiv își retrage notificarea prevăzută la alineatul (2) înainte de adoptarea măsurii. Comisia hotărăște până la data adoptării măsurii. La adoptarea deciziei sale, Comisia respectă criteriile menționate la alineatul (3).

Articolul 6

Republica Islanda și Regatul Norvegiei sunt asociate la punerea în aplicare a acquis-ului Schengen și la dezvoltarea în continuare a acestuia. În acest scop se prevăd proceduri corespunzătoare în cuprinsul unui acord cu statele respective, încheiat de Consiliu, care hotărăște cu unanimitatea membrilor menționați la articolul 1. Un astfel de acord trebuie să conțină dispoziții cu privire la contribuția Islandei și a Norvegiei la orice consecință financiară care decurge din punerea în aplicare a prezentului protocol.

Consiliul, hotărând în unanimitate, încheie un acord separat cu Islanda și Norvegia pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor între Irlanda și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de o parte, și Islanda și Norvegia, pe de altă parte, în domeniile acquis-ului Schengen care se aplică acestor state.

Articolul 7

În vederea negocierilor pentru aderarea a noi state membre la Uniunea Europeană, acquis-ul Schengen și celelalte măsuri luate de către instituții în domeniul de aplicare a acestuia sunt considerate ca acquis care trebuie să fie acceptat în întregime de către toate statele candidate la aderare.

PROTOCOLUL (nr. 20)
**PRIVIND APLICAREA ANUMITOR ASPECTE ALE
ARTICOLULUI 26 DIN TRATATUL PRIVIND
FUNȚIONAREA UNIUNII EUROPENE ÎN REGATUL
UNIT ȘI ÎN IRLANDA**

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

DORIND să clarifice anumite aspecte referitoare la Regatul Unit și Irlanda,

LUÂND ÎN CONSIDERARE existența, de mai mulți ani, a unor acorduri speciale între Regatul Unit și Irlanda privind călătoriile,

AU CONVENIT cu privire la următoarele dispoziții, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

Articolul 1

Sub rezerva articolelor 26 și 77 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, a oricărei alte dispoziții din tratatul respectiv sau din Tratatul privind Uniunea Europeană, a oricărei măsuri adoptate în temeiul acestor tratate sau a oricărui acord internațional încheiat de către Uniune sau de către Uniune și statele membre cu una sau mai multe țări terțe, Regatul Unit are dreptul să exercite, la frontierele cu celelalte state membre, controalele pe care le consideră necesare asupra persoanelor care doresc să intre pe teritoriul său, pentru:

- (a) a verifica dacă cetățenii statelor membre sau persoanele aflate în întreținerea acestora care exercită drepturi conferite de dreptul Uniunii, precum și cetățenii altor state cărora le-au fost conferite astfel de drepturi printr-un acord care este obligatoriu pentru Regatul Unit, au drept de intrare pe teritoriul Regatului Unit; și
- (b) a decide să acorde sau să nu acorde altor persoane permisiunea de a intra pe teritoriul Regatului Unit.

Articolele 26 și 77 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, orice altă dispoziție din prezentul tratat sau din Tratatul privind Uniunea Europeană sau orice măsură adoptată în aplicarea tratatelor respective nu aduce în nici un fel atingere drepturilor Regatului Unit de a institui sau de a exercita astfel de controale. Trimiterile la Regatul Unit în prezentul articol includ teritoriile ale căror relații externe se află sub incidența responsabilității Regatului Unit.

Articolul 2

Regatul Unit și Irlanda pot continua să încheie între ele acorduri privind circulația persoanelor pe teritoriile lor („zona comună de călătorie”), respectând pe deplin drepturile persoanelor prevăzute la articolul 1 primul paragraf litera (a) din prezentul protocol. În consecință, atât timp cât aceste acorduri

sunt în vigoare, dispozițiile articolului 1 din prezentul protocol se aplică Irlandei în aceleași condiții ca și Regatului Unit. Articolele 26 și 77 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, orice altă dispoziție din prezentul tratat sau din Tratatul privind Uniunea Europeană, menționate anterior, sau orice măsură adoptată în temeiul acestora nu aduc nici o atingere acordurilor respective.

Articolul 3

Celelalte state membre au dreptul să exercite astfel de controale la frontierele naționale sau la orice punct de intrare pe teritoriul lor, asupra persoanelor care încearcă să intre pe teritoriul lor venind din Regatul Unit, sau din orice alt teritoriu ale cărui relații externe se află sub incidența responsabilității Regatului Unit în scopurile enunțate la articolul 1 din prezentul protocol, în măsura în care dispozițiile articolului 1 din prezentul protocol se aplică țării respective.

Articolele 26 și 77 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, orice altă dispoziție din prezentul tratat sau din Tratatul privind Uniunea Europeană sau orice măsură adoptată în temeiul acestora nu aduce nici o atingere dreptului celorlalte state membre de a institui sau exercita astfel de controale.

PROTOCOLUL (nr. 21)
**PRIVIND POZIȚIA REGATULUI UNIT ȘI A IRLANDEI
CU PRIVIRE LA SPAȚIUL DE LIBERTATE,
SECURITATE ȘI JUSTIȚIE**

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

DORIND să clarifice anumite chestiuni privind Regatul Unit și Irlanda,

LUÂND ÎN CONSIDERARE protocolul privind aplicarea anumitor aspecte ale articolului 26 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în Regatul Unit și în Irlanda,

AU CONVENIT cu privire la următoarele dispoziții, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

Articolul 1

Sub rezerva articolului 3, Regatul Unit și Irlanda nu participă la adoptarea de către Consiliu a măsurilor propuse care intră sub incidența părții a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Pentru deciziile pe care Consiliul trebuie să le adopte în unanimitate este necesară unanimitatea membrilor Consiliului, cu excepția reprezentanților guvernelor Regatului Unit și Irlandei.

În înțelesul prezentului articol, majoritatea calificată se definește în conformitate cu articolul 238 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Articolul 2

În temeiul articolului 1 și sub rezerva articolelor 3, 4 și 6, nici una dintre dispozițiile părții a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, nici o măsură adoptată în temeiul titlului respectiv, nici o dispoziție din acordurile internaționale încheiate de Uniune în temeiul titlului respectiv și nici o hotărâre a Curții de Justiție a Uniunii Europene de interpretare a dispozițiilor sau măsurilor respective, nu este obligatorie pentru Regatul Unit sau pentru Irlanda sau nu se aplică în acestora. Dispozițiile, măsurile sau hotărârile respective nu aduc atingere competențelor, drepturilor și obligațiilor statelor menționate. Dispozițiile, măsurile sau hotărârile respective nu aduc nici o modificare nici acquis-ului comunitar, nici acquis-ului Uniunii și nu fac parte din dreptul Uniunii astfel cum acestea se aplică în Regatul Unit și în Irlanda.

Articolul 3

(1) Regatul Unit sau Irlanda pot să notifice în scris președintelui Consiliului, în termen de trei luni de la prezentarea către Consiliu a unei propuneri sau a unei inițiative în temeiul părții a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, intenția sa de a participa la adoptarea și la aplicarea măsurii propuse, în urma căreia statul respectiv este îndreptățit la aceasta.

Pentru deciziile pe care Consiliul trebuie să le adopte în unanimitate este necesară unanimitatea membrilor Consiliului, cu excepția membrului care nu a efectuat o astfel de notificare. O măsură adoptată în conformitate cu prezentul paragraf este obligatorie pentru toate statele membre care au participat la adoptarea sa.

Măsurile adoptate în temeiul articolului 70 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene stabilesc condițiile participării Regatului Unit și a Irlandei la evaluările privind domeniile aflate sub incidența părții a treia titlul V din tratatul menționat.

În înțelesul prezentului articol, majoritatea calificată se definește în conformitate cu articolul 238 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(2) În cazul în care, o măsură menționată la alineatul (1) nu se poate adopta cu participarea Regatului Unit sau a Irlandei, într-un termen rezonabil, Consiliul poate adopta această măsură în conformitate cu articolul 1, fără participarea Regatului Unit sau a Irlandei. În acest caz se aplică articolul 2.

Articolul 4

Regatul Unit sau Irlanda pot să notifice Consiliului și Comisiei, în orice moment după adoptarea de către Consiliu a unei măsuri în temeiul părții a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, intenția sa de a accepta măsura respectivă. În acest caz, se aplică *mutatis mutandis* procedura prevăzută la articolul 331 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Articolul 4a

(1) În ceea ce privește Regatul Unit și Irlanda, prevederile prezentului protocol se aplică, de asemenea, măsurilor propuse sau adoptate în temeiul părții a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care modifică o măsură existentă care este obligatorie pentru acestea.

(2) Cu toate acestea, în cazul în care Consiliul, hotărând la propunerea Comisiei, decide că neparticiparea Regatului Unit sau a Irlandei la versiunea modificată a unei măsuri existente face ca respectiva măsură să devină inaplicabilă pentru alte state membre sau pentru Uniune, acesta poate solicita Regatului Unit sau Irlandei să procedeze la o notificare în conformitate cu articolul 3 sau 4. În înțelesul articolului 3, un nou termen de două luni începe să curgă de la data adoptării de către Consiliu a unei astfel de decizii.

Dacă, la expirarea termenului de două luni de la data deciziei Consiliului, Regatul Unit sau Irlanda nu a procedat la o notificare în conformitate cu articolul 3 sau 4, măsura existentă nu mai este obligatorie pentru acestea și nu se mai aplică acestora, cu excepția cazului în care, înainte de intrarea în vigoare a măsurii de modificare, respectivul stat membru a procedat la o notificare în conformitate cu articolul 4. Aceste efecte se produc de la data intrării în vigoare a măsurii de modificare sau de la data expirării termenului de două luni, dacă această dată este ulterioară.

În înțelesul prezentului alineat, după dezbateră tuturor aspectelor chestiunii, Consiliul hotărăște cu majoritatea calificată a membrilor săi, reprezentând statele membre care au participă sau au participat la adoptarea măsurii de modificare. Majoritatea calificată a Consiliului se definește în conformitate cu articolul 238 alineatul (3) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(3) Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, poate decide de asemenea ca Regatul Unit sau Irlanda să suporte, după caz, consecințele financiare directe care decurg în mod necesar și inevitabil din încetarea participării sale la măsura existentă.

(4) Prezentul articol nu aduce atingere articolului 4.

Articolul 5

Un stat membru pentru care nu este obligatorie o măsură adoptată în temeiul părții a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene nu suportă consecințele financiare ale măsurii respective, altele decât cheltuielile administrative care revin instituțiilor, cu excepția cazului în care Consiliul, hotărând cu unanimitatea membrilor săi și după consultarea Parlamentului European, nu decide altfel.

Articolul 6

Atunci când, în cazurile menționate în prezentul protocol, pentru Regatul Unit sau Irlanda este obligatorie o măsură adoptată de Consiliu în temeiul părții a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, statului respectiv i se aplică, în ceea ce privește măsura în discuție, dispozițiile incidente ale tratatelor.

Articolul 6a

Regatul Unit sau Irlanda nu va fi obligată să aplice normele stabilite în temeiul articolului 16 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene referitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal de către statele membre în exercitarea activităților aflate sub incidența domeniului de aplicare a părții a treia titlul V capitolul 4 sau 5 din tratatul menționat, atât timp cât Regatul Unit sau Irlanda nu este obligată să aplice normele Uniunii privind formele de cooperare judiciară în materie penală sau de cooperare polițienească care necesită respectarea dispozițiilor stabilite în temeiul articolului 16.

Articolul 7

Articolele 3, 4 și 4a se interpretează fără a aduce atingere Protocolului privind acquis-ul Schengen integrat în cadrul Uniunii Europene.

Articolul 8

Irlanda poate să notifice în scris Consiliului intenția sa de a nu se mai afla sub incidența dispozițiilor prezentului protocol. În acest caz, Irlandei i se aplică dispozițiile obișnuite din tratate.

Articolul 9

În ceea ce privește Irlanda, prezentul protocol nu se aplică articolului 75 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

PROTOCOLUL (nr. 22)
PRIVIND POZIȚIA DANEMARCEI

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

REAMINTIND decizia șefilor de stat sau de guvern, reuniți în cadrul Consiliului European la Edinburgh, la 12 decembrie 1992, referitoare la anumite probleme invocate de Danemarca în legătură cu Tratatul privind Uniunea Europeană,

LUÂND ACT de poziția Danemarcei în ceea ce privește cetățenia, Uniunea economică și monetară, politica de apărare, justiția și afacerile interne, enunțată în decizia de la Edinburgh,

CONȘTIENȚE de faptul că menținerea în cadrul tratatelor a unui regim juridic datând de la decizia de la Edinburgh va restrânge în mod considerabil participarea Danemarcei în domenii de cooperare importante ale Uniunii și că ar fi în interesul Uniunii să se asigure integritatea acquis-ului în domeniul libertății, securității și justiției,

DORIND, așadar, să instituie un cadru juridic care să ofere Danemarcei posibilitatea de a participa la adoptarea unor măsuri propuse în temeiul titlului V din partea a treia a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene și salutând intenția Danemarcei de a se prevala de această posibilitate când acest lucru va fi posibil în conformitate cu cerințele sale constituționale,

LUÂND NOTĂ de faptul că Danemarca nu se va opune ca celelalte state membre să continue dezvoltarea cooperării lor în ceea ce privește măsurile pe care aceasta nu este obligată să le respecte,

AVÂND ÎN VEDERE articolul 3 din Protocolul privind acquis-ul Schengen integrat în cadrul Uniunii Europene,

AU CONVENIT cu privire la următoarele dispoziții, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

PARTEA I

Articolul 1

Danemarca nu participă la adoptarea de către Consiliu a măsurilor propuse care intră sub incidența părții a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Pentru deciziile pe care Consiliul trebuie să le adopte în unanimitate este necesară unanimitatea membrilor Consiliului, cu excepția reprezentantului guvernului Danemarcei.

În înțelesul prezentului articol, majoritatea calificată se definește în conformitate cu articolul 238 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Articolul 2

Niciuna dintre dispozițiile părții a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, nicio măsură adoptată în conformitate cu titlul menționat, nicio dispoziție a unui acord internațional încheiat de Uniune în conformitate cu titlul menționat și nicio decizie a Curții de Justiție a Uniunii Europene de interpretare a oricărei astfel de dispoziții sau măsuri sau a oricărei măsuri modificate sau modificabile în conformitate cu titlul menționat nu este obligatorie pentru Danemarca și nu se aplică în Danemarca. Respectivele dispoziții, măsuri sau decizii nu aduc în niciun fel atingere competențelor, drepturilor și obligațiilor Danemarcei. Respectivele dispoziții, măsuri sau decizii nu modifică în niciun fel acquis-ul comunitar și nici pe cel al Uniunii și nu fac parte din dreptul Uniunii în forma în care se aplică Danemarcei. În mod deosebit, actele Uniunii în domeniul cooperării polițienești și al cooperării judiciare în materie penală, adoptate înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, care sunt modificate, continuă să fie obligatorii pentru Danemarca și să se aplice în Danemarca, nemodificate.

Articolul 2a

Articolul 2 din prezentul protocol se aplică, de asemenea, în privința acelor norme stabilite în temeiul articolului 16 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către statele membre în exercitarea activităților care intră sub incidența domeniului de aplicare al părții a treia titlul V capitolul 4 sau 5 din tratatul menționat.

Articolul 3

Danemarca nu suportă consecințele financiare ale măsurilor menționate la articolul 1, altele decât cheltuielile administrative care revin instituțiilor.

Articolul 4

(1) În termen de șase luni de la adoptarea de către Consiliul a unei măsuri referitoare la o propunere sau la o inițiativă care urmărește dezvoltarea acquis-ului Schengen și care se află sub incidența prezentei părți, Danemarca decide cu privire la transpunerea măsurii respective în legislația sa internă. În cazul în care decide să o transpună, măsura respectivă va crea o obligație de drept internațional între Danemarca și celelalte state membre pentru care respectiva măsură este obligatorie.

(2) În cazul în care Danemarca decide să nu aplice o măsură a Consiliului menționată la alineatul (1), statele membre pentru care respectiva măsură este obligatorie analizează împreună cu Danemarca măsurile adecvate care trebuie luate în acest caz.

PARTEA II

Articolul 5

În ceea ce privește măsurile adoptate de Consiliu în domeniul reglementat prin articolul 26 alineatul (1), articolul 42 și articolele 43-46 din Tratatul privind Uniunea Europeană, Danemarca nu participă la elaborarea și la punerea în aplicare a deciziilor și acțiunilor Uniunii care au implicații în

materie de apărare. În consecință, Danemarca nu participă la adoptarea acestora. Danemarca nu se opune ca celelalte state membre să continue dezvoltarea cooperării lor în acest domeniu. Danemarca nu este obligată să contribuie la finanțarea cheltuielilor operaționale care decurg din măsurile respective, nici să pună la dispoziția Uniunii capacități militare.

În cazul actelor pe care Consiliul este invitat să le adopte în unanimitate, este necesară unanimitatea membrilor Consiliului, cu excepția reprezentantului guvernului danez.

În înțelesul prezentului articol, majoritatea calificată se definește în conformitate cu articolul 238 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

PARTEA III

Articolul 6

Articolele 1, 2 și 3 nu se aplică măsurilor prin care se stabilesc țările terțe ai căror resortisanți trebuie să posede o viză la trecerea frontierelor externe ale statelor membre și nici măsurilor privind instituirea unui model tip de viză.

PARTEA IV

Articolul 7

În orice moment Danemarca poate, în conformitate cu cerințele sale constituționale, să informeze celelalte state membre că nu mai dorește să se prevealeze integral sau parțial de prezentul protocol. În acest caz, Danemarca va aplica în întregime toate măsurile incidente în vigoare la data respectivă care sunt adoptate în cadrul Uniunii Europene.

Articolul 8

(1) Danemarca poate, în orice moment și fără să aducă atingere articolului 7, în conformitate cu cerințele sale constituționale, să notifice celorlalte state membre că partea I cuprinde dispozițiile prevăzute în anexă, cu efect din prima zi a lunii următoare notificării. În acest caz, articolele 5-8 se renumerotează în consecință.

(2) În termen de șase luni de la data la care notificarea prevăzută la alineatul (1) produce efecte, întregul *acquis* Schengen, precum și măsurile adoptate pentru dezvoltarea acestui *acquis* și care, până la data respectivă, se aplicau Danemarcei cu titlu de obligații de drept internațional se aplică Danemarcei cu titlu de drept al Uniunii.

ANEXĂ

Articolul 1

Sub rezerva articolului 3, Danemarca nu participă la adoptarea de către Consiliu a măsurilor propuse în conformitate cu partea a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. În cazul actelor pe care Consiliul trebuie să le adopte în unanimitate, este necesară unanimitatea membrilor Consiliului, cu excepția reprezentantului Guvernului danez.

În înțelesul prezentului articol, majoritatea calificată se definește în conformitate cu articolul 238 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Articolul 2

În conformitate cu articolul 1 și sub rezerva articolelor 3, 4 și 8, niciuna dintre dispozițiile părții a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, nicio măsură adoptată în conformitate cu titlul menționat, nicio dispoziție a unui acord internațional încheiat de Uniune în conformitate cu titlul menționat și nicio decizie a Curții de Justiție a Uniunii Europene de interpretare a acestor dispoziții sau măsuri nu este obligatorie pentru Danemarca și nu se aplică în Danemarca. Respectivă dispoziții, măsuri sau decizii nu aduc în niciun fel atingere competențelor, drepturilor și obligațiilor Danemarcei. Respectivă dispoziții, măsuri sau decizii nu modifică în niciun fel acquis-ul comunitar și nici pe cel al Uniunii și nu fac parte din dreptul Uniunii în forma în care se aplică Danemarcei.

Articolul 3

(1) Danemarca poate notifica în scris președintelui Consiliului, în termen de trei luni de la prezentarea către Consiliu a unei propuneri sau inițiative în conformitate cu partea a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, intenția sa de a participa la adoptarea și la aplicarea măsurii propuse, în urma căreia Danemarca este abilitată să facă acest lucru.

(2) În cazul în care, după un termen rezonabil, nu se poate adopta o măsură prevăzută la alineatul (1) cu participarea Danemarcei, Consiliul poate adopta măsura prevăzută la alineatul (1), în conformitate cu articolul 1, fără participarea Danemarcei. În acest caz se aplică articolul 2.

Articolul 4

Danemarca poate, în orice moment după adoptarea unei măsuri în conformitate cu partea a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, să notifice Consiliului și Comisiei intenția sa de a accepta respectiva măsură. În acest caz, procedura prevăzută la articolul 331 alineatul (1) din tratatul menționat se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 5

(1) În ceea ce privește Danemarca, prevederile prezentului protocol se aplică de asemenea măsurilor, propuse sau adoptate în temeiul părții a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care modifică o măsură existentă care este obligatorie pentru aceasta.

(2) Cu toate acestea, în cazul în care Consiliul, hotărând la propunerea Comisiei, decide că neparticiparea Danemarcei la versiunea modificată a unei măsuri existente face ca respectiva măsură să devină inaplicabilă pentru alte state membre sau pentru Uniune, acesta poate solicita Danemarcei să procedeze la o notificare în conformitate cu articolul 3 sau 4. În înțelesul articolului 3, un nou termen de două luni începe să curgă de la data adoptării de către Consiliu a unei astfel de decizii.

Dacă, la expirarea termenului de două luni de la data deciziei Consiliului, Danemarca nu a procedat la o notificare în conformitate cu articolul 3 sau 4, măsura existentă nu mai este obligatorie pentru aceasta și nu se mai aplică acesteia, cu excepția cazului în care, înainte de intrarea în vigoare a măsurii de modificare, respectivul stat membru a procedat la o notificare în conformitate cu articolul 4. Aceste efecte se produc de la data intrării în vigoare a măsurii de modificare sau de la data expirării termenului de două luni, dacă această dată este ulterioară.

În înțelesul prezentului alineat, după dezbateră tuturor aspectelor chestiunii, Consiliul hotărăște cu majoritatea calificată a membrilor săi, reprezentând statele membre care au participat sau au participat la adoptarea măsurii de modificare. Majoritatea calificată a Consiliului se definește în conformitate cu articolul 238 alineatul (3) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(3) Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, poate decide, de asemenea, ca Danemarca să suporte, după caz, consecințele financiare directe care decurg în mod necesar și inevitabil din încetarea participării sale la măsura existentă.

(4) Prezentul articol nu aduce atingere articolului 4.

Articolul 6

(1) Notificarea prevăzută la articolul 4 se prezintă în termen de cel mult șase luni de la adoptarea definitivă a unei măsuri care constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen.

În cazul în care Danemarca nu procedează la o notificare în conformitate cu articolul 3 sau 4 cu privire la o măsură care constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen, statele membre obligate să aplice respectiva măsură examinează, împreună cu Danemarca, dispozițiile corespunzătoare care trebuie prevăzute.

(2) O notificare efectuată în conformitate cu articolul 3 cu privire la o măsură care constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen constituie în mod irevocabil o notificare efectuată în conformitate cu articolul 3 cu privire la orice altă propunere sau inițiativă care constituie o dezvoltare a respectivei măsuri, în măsura în care propunerea sau inițiativa în cauză constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen.

Articolul 7

Danemarca nu va fi obligată să aplice normele stabilite în temeiul articolului 16 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene referitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal de către statele membre în exercitarea activităților aflate sub incidența domeniului de aplicare a părții a treia titlul V capitolul 4 sau 5 din tratatul menționat, atât timp cât Danemarca nu este obligată să aplice normele Uniunii privind formele de cooperare judiciară în materie penală sau de cooperare polițienească care necesită respectarea dispozițiilor stabilite în temeiul articolului 16.

Articolul 8

Atunci când, în cazurile prevăzute de prezenta parte, Danemarca este obligată să respecte o măsură adoptată de Consiliu în conformitate cu partea a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, dispozițiile pertinente din tratate se aplică Danemarcei în ceea ce privește măsura în cauză.

Articolul 9

În cazul în care Danemarca nu este obligată să respecte o măsură adoptată în conformitate cu partea a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, nu suportă alte consecințe financiare ale respectivei măsuri în afara costurilor administrative ocazionate pentru instituții, cu excepția cazului în care Consiliul, hotărând cu unanimitatea tuturor membrilor săi și după consultarea Parlamentului European, nu decide altfel.

PROTOCOLUL (nr. 23)
PRIVIND RELAȚIILE EXTERNE ALE STATELOR
MEMBRE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE TRECEREA
FRONTIERELOR EXTERNE

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

ȚINÂND CONT de necesitatea ca statele membre să asigure controale efective la frontierele lor externe, la nevoie în cooperare cu țări terțe,

AU CONVENIT cu privire la următoarele dispoziții, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

Dispozițiile privind măsurile referitoare la trecerea frontierelor externe, prevăzute la articolul 77 alineatul (2) litera (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene nu aduc atingere competenței statelor membre de a negocia sau de a încheia acorduri cu țări terțe, atât timp cât acordurile respective respectă dreptul Uniunii și celelalte acorduri internaționale incidente.

PROTOCOLUL (nr. 24)
PRIVIND DREPTUL DE AZIL PENTRU
RESORTISANȚII STATELOR MEMBRE ALE UNIUNII
EUROPENE

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

AVÂND ÎN VEDERE faptul că, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, Uniunea recunoaște drepturile, libertățile și principiile enunțate în Carta drepturilor fundamentale;

AVÂND ÎN VEDERE că, în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, drepturile fundamentale, astfel cum acestea sunt garantate de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, fac parte din legislația Uniunii în calitate de principii generale;

CONSIDERÂND că Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să asigure respectarea legislației de către Uniunea Europeană, în interpretarea și aplicarea articolului 6 alineatele (1) și (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană;

CONSIDERÂND că, în conformitate cu articolul 49 din Tratatul privind Uniunea Europeană, orice stat european care solicită să devină membru al Uniunii trebuie să respecte valorile enunțate la articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană;

RECUNOSCÂND că articolul 7 din Tratatul privind Uniunea Europeană creează un mecanism de suspendare a anumitor drepturi în caz de încălcare gravă și persistentă a valorilor respective de către un stat membru;

REAMINTIND că orice resortisant al unui stat membru se bucură, ca cetățean al Uniunii, de un statut special și de o protecție specială care sunt garantate de către statele membre în conformitate cu dispozițiile din partea a doua din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

RECUNOSCÂND că tratatele instituie un spațiu fără frontiere interne și acordă fiecărui cetățean al Uniunii dreptul de circulație și de ședere pe teritoriul statelor membre;

DORIND să împiedice folosirea instituției azilului în alte scopuri decât cele pentru care a fost creată;

CONSIDERÂND că prezentul protocol respectă finalitatea și obiectivele Convenției de la Geneva încheiate la 28 iulie 1951 privind statutul refugiaților;

AU CONVENIT cu privire la următoarele dispoziții, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

Articol unic

Având în vedere nivelul de protecție a drepturilor fundamentale și a libertăților fundamentale în statele membre ale Uniunii Europene, acestea sunt considerate ca reprezentând țări de origine sigure unele față de celelalte în privința tuturor chestiunilor juridice și practice conexe problemelor de azil. În consecință, orice cerere de azil formulată de către un resortisant al unui stat membru poate fi luată în considerare sau declarată admisibilă spre a fi analizată de către un alt stat membru numai în cazurile următoare:

- (a) în cazul în care statul membru al cărui resortisant este solicitantul, invocând articolul 15 din Convenția de la Roma privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ia, după intrarea în vigoare a Tratatului de la Amsterdam, măsuri de derogare, pe teritoriul său, de la obligațiile care îi revin în temeiul acestei convenții;
  - (b) în cazul în care a fost declanșată procedura prevăzută la articolul 7 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană și până când Consiliul sau, după caz, Consiliul European adoptă o decizie în această privință;
  - (c) în cazul în care Consiliul a adoptat o decizie în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană în privința statului membru al cărui resortisant este solicitantul sau în cazul care Consiliul European a adoptat o decizie în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din tratatul menționat în privința statului membru al cărui resortisant este solicitantul;
  - (d) în cazul în care un stat membru ar trebui să decidă unilateral în ceea ce privește cererea unui resortisant al unui alt stat membru; în acest caz, Consiliul este informat de îndată; cererea este soluționată pe baza prezumției că este evident nefondată, fără ca prerogativele de decizie ale statului membru să fie afectate în vreun fel, indiferent de caz.
-

PROTOCOLUL (nr. 25)
**PRIVIND EXERCITAREA COMPETENȚELOR
PARTAJATE**

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE

AU CONVENIT cu privire la dispozițiile următoare, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

Articol unic

În ceea ce privește articolul 2 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene referitor la competențele partajate, în cazul în care Uniunea desfășoară o acțiune într-un anumit domeniu, domeniul de aplicare al exercitării competențelor sale include doar acele elemente care sunt reglementate de respectivul act al Uniunii și, prin urmare, nu include întregul domeniu.

PROTOCOLUL (nr. 26)
PRIVIND SERVICIILE DE INTERES GENERAL

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

DORIND să sublinieze importanța serviciilor de interes general,

AU CONVENIT cu privire la următoarele dispozițiile interpretative, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

Articolul 1

Valorile comune ale Uniunii în privința serviciilor de interes economic general în înțelesul articolului 14 din Tratatul privind funcționarea Uniunii includ în special:

- rolul esențial și competențele discreționare ample ale autorităților naționale, regionale și locale în ceea ce privește furnizarea, punerea în funcțiune și organizarea serviciilor de interes economic general într-un mod care să răspundă cât mai bine nevoilor utilizatorilor;
- diversitatea existentă la nivelul diferitelor servicii de interes economic general și diferențele dintre nevoile și preferințele utilizatorilor, care pot rezulta din circumstanțe geografice, sociale sau culturale diferite;
- un nivel ridicat al calității, siguranței și accesibilității, egalitatea de tratament și promovarea accesului universal și a drepturilor utilizatorilor;

Articolul 2

Dispozițiile tratatelor nu aduc în niciun fel atingere competenței statelor membre în ceea ce privește furnizarea, punerea în funcțiune și organizarea de servicii de natură non-economică de interes general.

PROTOCOLUL (nr. 27)
PRIVIND PIAȚA INTERNĂ ȘI CONCURENȚA

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

LUÂND ÎN CONSIDERARE faptul că piața internă, astfel cum este definită la articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, include un sistem care să garanteze faptul că nu există denaturări ale concurenței,

AU CONVENIT că

În acest scop, în cazul în care acest lucru este necesar, Uniunea adoptă măsuri în conformitate cu dispozițiile tratatelor, inclusiv cu articolul 352 din Tratatul privind funcționarea Uniunii europene.

Prezentul protocol se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

PROTOCOLUL (nr. 28)
PRIVIND COEZIUNEA ECONOMICĂ, SOCIALĂ ȘI
TERITORIALĂ

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

REAMINTIND că articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană menționează, între alte obiective, promovarea coeziunii economice, sociale și teritoriale și a solidarității între statele membre, că această coeziune este prevăzută printre domeniile de competență partajată ale Uniunii, enumerate la articolul 4 alineatul (2) litera (c) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

AMINTIND că dispozițiile întregii părți a treia, titlul XVIII, consacrat coeziunii economice, sociale și teritoriale, constituie baza juridică ce permite consolidarea și dezvoltarea în continuare a acțiunii Uniunii în domeniul coeziunii economice, sociale și teritoriale, în special crearea unui nou fond;

REAMINTIND că dispozițiile articolului 177 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevăd crearea unui Fond de coeziune;

CONSTATÂND că Banca Europeană de Investiții („BEI”) împrumută sume considerabile și din ce în ce mai importante regiunilor celor mai sărace;

CONSTATÂND dorința ca modurile de alocare a resurselor provenite din fondurile structurale să fie mai flexibile;

CONSTATÂND dorința de a adapta nivelurile de participare a Uniunii la programele și proiectele din anumite țări;

CONSTATÂND propunerea de a se lua în considerare într-o măsură mai mare, în sistemul de resurse proprii, prosperitatea relativă a statelor membre;

REAFIRMĂ că promovarea coeziunii economice, sociale și teritoriale este vitală pentru dezvoltarea integrală și pentru succesul durabil al Uniunii;

ÎȘI REAFIRMĂ convingerea că fondurile structurale trebuie să continue să aibă un rol considerabil în realizarea obiectivelor Uniunii în domeniul coeziunii;

ÎȘI REAFIRMĂ convingerea că BEI este obligată să consacre în continuare cea mai mare parte a resurselor sale promovării coeziunii economice, sociale și teritoriale și se declară dispuse să reexamineze capitalul de care are nevoie BEI, de îndată ce acest lucru va fi necesar în acest scop;

CONVIN ca Fondul de coeziune să aloce contribuții financiare de la Uniune unor proiecte privind mediul și rețelele transeuropene în statele membre al căror PNB pe cap de locuitor este mai mic de 90 % din media Uniunii și care au aplicat un program care urmărește satisfacerea condițiilor de convergență economică menționate la articolul 126 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

DECLARĂ că au intenția de a permite o mai mare flexibilitate în acordarea creditelor provenind din fondurile structurale, pentru a ține seama de nevoile specifice care nu sunt satisfăcute de actuala reglementare a fondurilor structurale;

SE DECLARĂ dispuse să adapteze nivelurile de participare a Uniunii în cadrul programelor și proiectelor fondurilor structurale, pentru a evita creșterea excesivă a cheltuielilor bugetare pentru statele membre cele mai puțin prospere;

RECUNOSC necesitatea de a urmări îndeaproape progresele realizate pe calea coeziunii economice, sociale și teritoriale și se declară dispuse să studieze toate măsurile necesare în această privință;

ÎȘI AFIRMĂ intenția de a lua în considerare într-o măsură mai mare capacitatea diferitelor state membre de a contribui la sistemul de resurse proprii și de a studia mijloacele de corectare, pentru statele membre cele mai puțin prospere, a elementelor de regres din sistemul actual de resurse proprii;

CONVIN să anexeze prezentul protocol la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

PROTOCOLUL (nr. 29)
PRIVIND SISTEMUL DE RADIODIFUZIUNE PUBLICĂ
ÎN STATELE MEMBRE

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

CONSIDERÂND că radiodifuziunea ca serviciu public în statele membre este direct legată de nevoile democratice, sociale și culturale ale fiecărei societăți, precum și de necesitatea de a păstra pluralismul în mass-media,

AU CONVENIT asupra dispozițiilor interpretative următoare, care sunt anexate la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

Dispozițiile tratatelor nu aduc atingere competenței statelor membre de a participa la finanțarea serviciului public de radiodifuziune în măsura în care finanțarea se acordă organismelor de radiodifuziune cu scopul ca acestea să-și îndeplinească misiunea de serviciu public așa cum a fost ea conferită, definită și organizată de fiecare stat membru și în măsura în care finanțarea respectivă nu aduce atingere condițiilor schimburilor și concurenței în Uniune într-o măsură care ar fi contrară interesului comun, fiind de la sine înțeles că realizarea mandatului acestui serviciu public trebuie să fie luată în considerare.

PROTOCOLUL (nr. 30)
PRIVIND APLICAREA CARTEI DREPTURILOR
FUNDAMENTALE A UNIUNII EUROPENE ÎN POLONIA
ȘI ÎN REGATUL UNIT

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

ÎNTRUCÂT la articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană, Uniunea recunoaște drepturile, libertățile și principiile prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;

ÎNTRUCÂT Carta trebuie aplicată în strictă conformitate cu dispozițiile articolului 6 menționat anterior și cu titlul VII din cartă;

ÎNTRUCÂT articolul 6 menționat anterior prevede aplicarea și interpretarea Cartei de către instanțele Poloniei și ale Regatului Unit în strictă conformitate cu explicațiile menționate la articolul respectiv;

ÎNTRUCÂT Carta conține atât drepturi, cât și principii;

ÎNTRUCÂT Carta conține atât dispoziții cu caracter civil și politic, cât și dispoziții cu caracter economic și social;

ÎNTRUCÂT Carta reafirmă drepturile, libertățile și principiile recunoscute în cadrul Uniunii și sporește vizibilitatea acestora, fără a crea, cu toate acestea, noi drepturi sau principii;

REAMINTIND obligațiile care revin Poloniei și Regatului Unit în temeiul Tratatului privind Uniunea Europeană, al Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene și al dreptului Uniunii în general;

LUÂND NOTĂ de intenția Poloniei și a Regatului Unit de a clarifica anumite aspecte ale aplicării Cartei;

DORIND, prin urmare, să clarifice aplicarea Cartei în ceea ce privește actele cu putere de lege și acțiunile administrative ale Poloniei și ale Regatului Unit și capacitatea acestora de a fi invocate în fața unei instanțe în Polonia și în Regatul Unit;

REAFIRMÂND că trimiterile din cuprinsul prezentului protocol, la punerea în aplicare a dispozițiilor specifice ale Cartei, nu aduc în niciun fel atingere punerii în aplicare a celorlalte dispoziții ale Cartei;

REAFIRMÂND că prezentul protocol nu aduce atingere punerii în aplicare a Cartei în celelalte state membre;

REAFIRMÂND că prezentul protocol nu aduce atingere celorlalte obligații care revin Poloniei și Regatului Unit în temeiul Tratatului privind Uniunea Europeană, al Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene și al dreptului Uniunii în general;

AU CONVENIT cu privire la dispozițiile următoare, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

Articolul 1

(1) Carta nu extinde capacitatea Curții de Justiție a Uniunii Europene și a niciunei alte instanțe a Poloniei sau a Regatului Unit, de a considera că actele cu putere de lege și actele administrative, practicile sau acțiunile administrative ale Poloniei sau ale Regatului Unit sunt incompatibile cu drepturile, libertățile și principiile fundamentale pe care aceasta le reafirmă.

(2) În special și pentru eliminarea oricărei îndoieli, nicio dispoziție din titlul IV al Cartei nu creează pentru Polonia sau pentru Regatul Unit drepturi care să poată fi invocate în fața unei instanțe decât în măsura în care Polonia sau Regatul Unit a prevăzut astfel de drepturi în legislația sa națională.

Articolul 2

Atunci când o dispoziție a cartei face trimitere la legislațiile și practicile naționale, aceasta se aplică Poloniei sau Regatului Unit numai în măsura în care drepturile și principiile pe care le conține sunt recunoscute de legislațiile sau practicile din Polonia ori din Regatul Unit.

PROTOCOLUL (nr. 31)
PRIVIND IMPORTURILE ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ
DE PRODUSE PETROLIERE RAFINATE ÎN ANTILELE
OLANDEZE

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

DORIND să aducă precizări cu privire la regimul de schimburi comerciale aplicabil la importurile în Uniunea Europeană de produse petroliere rafinate în Antilele Olandeze,

AU CONVENIT cu privire la următoarele dispoziții, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

Articolul 1

Prezentul protocol se aplică produselor petroliere corespunzătoare pozițiilor 27.10, 27.11, 27.12, ex 27.13 (parafină, sortimente de ceară din petrol sau din șisturi și reziduuri parafinice) și 27.14 din Nomenclatura de la Bruxelles, importate pentru a fi consumate în statele membre.

Articolul 2

Statele membre se angajează să acorde produselor petroliere rafinate în Antilele Olandeze avantajele tarifare care rezultă din asocierea acestora din urmă la Uniune, în condițiile prevăzute în prezentul protocol. Aceste dispoziții sunt valabile indiferent de regulile de origine aplicate de către statele membre.

Articolul 3

(1) Atunci când, la cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă, Comisia constată că importurile în Uniune de produse petroliere rafinate în Antilele Olandeze, sub regimul prevăzut la articolul 2, provoacă dificultăți reale pe piața unuia sau mai multor state membre, aceasta decide că, pentru a face față acestei situații, statele membre interesate vor introduce, majora sau reintroduce, treptat și pentru perioada necesară, taxele vamale care se aplică importurilor respective. Nivelurile taxelor vamale astfel introduse, majorate sau reintroduse nu pot depăși pe cele ale taxelor vamale care se aplică statelor terțe pentru aceleași produse.

(2) Dispozițiile prevăzute la alineatul precedent vor putea fi aplicate în orice situație, în cazul în care importurile în Uniune de produse petroliere rafinate în Antilele Olandeze vor atinge două milioane de tone pe an.

(3) Deciziile adoptate de către Comisie în temeiul alineatelor precedente, inclusiv cele care vizează respingerea cererii unui stat membru, sunt aduse la cunoștința Consiliului. Acesta poate să se sesizeze la cererea oricărui stat membru și poate în orice moment să le modifice sau să le abroge.

Articolul 4

(1) Dacă un stat membru consideră că importurile de produse petroliere rafinate în Antilele Olandeze, efectuate direct sau prin intermediul unui alt stat membru, sub regimul prevăzut la articolul 2, provoacă dificultăți reale pe piața sa și că sunt necesare măsuri imediate pentru a le face față, acesta poate decide cu de la sine putere să aplice pentru aceste importuri taxe vamale al căror nivel nu poate să depășească pe cel al taxelor vamale aplicate terțelor state pentru aceleași produse. Statul respectiv notifică această decizie Comisiei, care decide într-un interval de o lună dacă măsurile luate pot fi menținute, sau trebuie modificate sau anulate. Dispozițiile articolului 3 alineatul (3) se aplică acestei decizii a Comisiei.

(2) Atunci când importurile de produse petroliere rafinate în Antilele Olandeze efectuate direct sau prin intermediul unui alt stat membru, sub regimul prevăzut la articolul 2, în unul sau mai multe state membre ale Uniunii Europene, depășesc, pe durata unui an calendaristic, tonajele indicate în anexa la prezentul protocol, măsurile eventual adoptate de către acest stat membru sau aceste state membre, pentru anul în curs, în temeiul alineatului (1), vor fi considerate ca legitime: Comisia va lua act de măsurile luate, după ce verifică dacă s-au realizat tonajele fixate. În acest caz, celelalte state se vor abține să sesizeze Consiliul.

Articolul 5

În cazul în care Uniunea decide să aplice restricții cantitative la importurile de produse petroliere de orice proveniență, acestea vor putea să fie în egală măsură aplicate importurilor acestor produse provenite din Antilele Olandeze. În acest caz, se va asigura Antilelor Olandeze un tratament preferențial în raport cu țările terțe.

Articolul 6

(1) Dispozițiile prevăzute la articolele 2-5 vor fi revizuite de către Consiliu, care hotărăște în unanimitate, după consultarea Parlamentului European și a Comisiei, cu ocazia adoptării unei definiții comune a originii pentru produsele petroliere care provin din țări terțe și din țări asociate sau cu ocazia luării unor decizii în cadrul unei politici comerciale comune pentru produsele respective sau cu ocazia stabilirii unei politici comune în domeniul energiei.

(2) Cu toate acestea, cu ocazia unei asemenea revizuirii, vor trebui menținute în orice caz, pentru Antilele Olandeze, avantaje de nivel echivalent, sub o formă adecvată și pentru o cantitate de cel puțin două milioane și jumătate de tone de produse petroliere.

(3) Obligațiile asumate de Uniune cu privire la avantajele de nivel echivalent menționate la alineatul (2) din prezentul articol vor putea, la nevoie, să facă obiectul unei repartiții pe țări, ținând cont de tonajele indicate în anexa la prezentul protocol.

Articolul 7

În vederea aplicării prezentului protocol, Comisia este însărcinată să urmărească evoluția importurilor în statele membre de produse petroliere rafinate în Antilele Olandeze. Statele membre comunică Comisiei, care va asigura difuzarea lor, toate informațiile utile în acest sens, conform modalităților administrative pe care aceasta le recomandă.

ANEXĂ LA PROTOCOL

Pentru punerea în aplicare a articolului 4 alineatul (2) din protocolul privind importurile în Uniunea Europeană de produse petroliere rafinate în Antilele Olandeze, Înaltele Părți Contractante au decis să repartizeze cantitatea de 2 milioane de tone de produse petroliere din Antilele Olandeze între statele membre, după cum urmează:

Germania	625 000 tone
Uniunea Economică Belgiano-Luxemburgheză	200 000 tone
Franța	75 000 tone
Italia	100 000 tone
Țările de Jos	1 000 000 tone

PROTOCOLUL (nr. 32)
PRIVIND DOBÂNDIREA DE BUNURI IMOBILE ÎN
DANEMARCA

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

DORIND să reglementeze unele probleme speciale care prezintă interes pentru Danemarca,

AU CONVENIT cu privire la următoarele dispoziții, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

Fără să aducă atingere dispozițiilor tratatelor, Danemarca își poate menține legislația în vigoare în domeniul dobândirii de reședințe secundare.

PROTOCOLUL (nr. 33)
PRIVIND ARTICOLUL 157 DIN TRATATUL PRIVIND
FUNCȚIONAREA UNIUNII EUROPENE

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

AU CONVENIT cu privire la următoarele dispoziții, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

În vederea aplicării articolului 157 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, prestațiile efectuate în baza unui regim profesional de asigurări sociale nu sunt considerate remunerații, în cazul și în măsura în care acestea pot fi atribuite unor perioade de muncă anterioare datei de 17 mai 1990, cu excepția lucrătorilor sau a persoanelor aflate în întreținerea acestora care, înainte de această dată, au introdus o acțiune în justiție sau o reclamație echivalentă, în conformitate cu legislația națională care se aplică.

PROTOCOLUL (nr. 34)
PRIVIND REGIMUL SPECIAL CARE SE APLICĂ
GROENLANDEI

Articol unic

(1) Regimul de import în Uniune al produselor care fac obiectul organizării comune a piețelor de produse pescărești originare din Groenlanda se realizează, în conformitate cu mecanismele de organizare comună a piețelor, cu scutirea de taxe vamale și de alte taxe cu efect echivalent și fără restricții cantitative sau măsuri cu efect echivalent, dacă posibilitățile de acces la zonele de pescuit ale Groenlandei deschise Uniunii în temeiul unui acord între Uniune și autoritatea competentă pentru Groenlanda sunt satisfăcătoare pentru Uniune.

(2) În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 43 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, se adoptă orice măsuri privind regimul importurilor pentru produsele menționate, inclusiv cele privind adoptarea măsurilor menționate.

PROTOCOLUL (nr. 35)
PRIVIND ARTICOLUL 40.3.3 DIN CONSTITUȚIA
IRLANDEI

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

AU CONVENIT cu privire la următoarele dispoziții, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană, la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice:

Nici o dispoziție din din tratate, din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice sau din tratatele și actele de modificare ori completare a respectivelor tratate nu aduce atingere aplicării în Irlanda a articolului 40.3.3 din Constituția Irlandei.

PROTOCOLUL (nr. 36)
PRIVIND DISPOZIȚIILE TRANZITORII

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

AVÂND ÎN VEDERE că, pentru a organiza tranziția de la dispozițiile instituționale ale tratatelor aplicabile înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona la cele prevăzute în tratatul menționat anterior, este necesar să se prevadă dispoziții tranzitorii,

AU CONVENIT cu privire la dispozițiile următoare, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană, la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice:

Articolul 1

În prezentul protocol, cuvântul „tratatele” desemnează Tratatul privind Uniunea Europeană, Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice.

TITLUL I

DISPOZIȚII PRIVIND PARLAMENTUL EUROPEAN

Articolul 2

În timp util înainte de alegerile parlamentare europene din 2009, Consiliul European adoptă, în conformitate cu articolul 14 alineatul (2) al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană, o decizie de stabilire a componenței Parlamentului European.

Până la încheierea legislaturii 2004-2009, componența și numărul membrilor Parlamentului European rămân cele existente la data intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona.

TITLUL II

DISPOZIȚII PRIVIND MAJORITATEA CALIFICATĂ

Articolul 3

(1) În conformitate cu articolul 16 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană, dispozițiile alineatului menționat și dispozițiile articolului 238 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, referitoare la definirea majorității calificate în Consiliul European și în Consiliu, intră în vigoare la 1 noiembrie 2014.

(2) Între 1 noiembrie 2014 și 31 martie 2017, în cazul în care trebuie adoptată o hotărâre cu majoritate calificată, un membru al Consiliului poate solicita ca această hotărâre să fie adoptată cu o majoritate calificată astfel cum este definită la alineatul (3). În acest caz, se aplică alineatele (3) și (4).

(3) Până la 31 octombrie 2014, fără a aduce atingere articolului 235 alineatul (1) al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, rămân în vigoare următoarele dispoziții:

Pentru deliberările Consiliului European și ale Consiliului, care necesită majoritate calificată, voturile membrilor sunt ponderate după cum urmează:

Belgia	12	Luxemburg	4
Bulgaria	10	Ungaria	12
Republica Cehă	12	Malta	3
Danemarca	7	Țările de Jos	13
Germania	29	Austria	10
Estonia	4	Polonia	27
Irlanda	7	Portugalia	12
Grecia	12	România	14
Spania	27	Slovenia	4
Franța	29	Slovacia	7
Italia	29	Finlanda	7
Cipru	4	Suedia	10
Letonia	4	Regatul Unit	29
Lituania	7		

Deliberările sunt încheiate în cazul în care întrunesc cel puțin 255 de voturi favorabile exprimate de majoritatea membrilor, în cazul în care, în temeiul tratatelor, acestea trebuie să fie adoptate la propunerea Comisiei. În celelalte cazuri, deliberările sunt încheiate în cazul în care întrunesc cel puțin 255 de voturi favorabile exprimate de cel puțin două treimi dintre membri.

Un membru al Consiliului European sau al Consiliului poate solicita, la adoptarea, cu majoritate calificată, a unui act de către Consiliul European sau de către Consiliu, să se verifice dacă statele membre care constituie majoritatea calificată reprezintă cel puțin 62 % din populația totală a Uniunii. În cazul în care se constată că nu este îndeplinită această condiție, actul în cauză nu este adoptat.

(4) Până la 31 octombrie 2014, în cazul în care, în temeiul tratatelor, nu toți membrii Consiliului participă la vot, respectiv în cazurile în care se face trimitere la majoritatea calificată definită în conformitate cu articolul 238 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, majoritatea calificată se definește ca fiind aceeași proporție de voturi ponderate și aceeași proporție a numărului de membri ai Consiliului, precum și, dacă este necesar, același procentaj al populației statelor membre menționate ca și cele stabilite prin alineatul (3) din prezentul articol.

TITLUL III

DISPOZIȚII PRIVIND FORMAȚIUNILE CONSILIULUI

Articolul 4

Până la intrarea în vigoare a deciziei menționate la articolul 16 alineatul (6) primul paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană, Consiliul se poate reuni în formațiunile prevăzute la al doilea și al treilea paragraf din alineatul menționat, precum și în celelalte formațiuni a căror listă se stabilește printr-o decizie a Consiliului Afaceri Generale hotărând cu majoritate simplă.

TITLUL IV

**DISPOZIȚII PRIVIND COMISIA, INCLUSIV ÎNALTUL REPREZENTANT AL UNIUNII
PENTRU AFACERI EXTERNE ȘI POLITICA DE SECURITATE***Articolul 5*

Membrii Comisiei care sunt în funcție la data intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona rămân în funcție până la finalul mandatului lor. Cu toate acestea, la data numirii Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, mandatul membrului care are aceeași cetățenie cu Înaltul Reprezentant se încheie.

TITLUL V

**DISPOZIȚII PRIVIND SECRETARUL GENERAL AL CONSILIULUI, ÎNALTUL
REPREZENTANT PENTRU POLITICA EXTERNĂ ȘI DE SECURITATE COMUNĂ ȘI
SECRETARUL GENERAL ADJUNCT AL CONSILIULUI***Articolul 6*

Mandatele secretarului general al Consiliului, Înaltului Reprezentant pentru politica externă și de securitate comună și secretarului general adjunct al Consiliului se încheie la data intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Consiliul numește un secretar general în conformitate cu articolul 240 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

TITLUL VI

DISPOZIȚII PRIVIND ORGANELE CONSULTATIVE*Articolul 7*

Până la intrarea în vigoare a deciziei menționate la articolul 301 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, repartizarea membrilor în cadrul Comitetului Economic și Social este următoarea:

Belgia	12	Spania	21
Bulgaria	12	Franța	24
Republica Cehă	12	Italia	24
Danemarca	9	Cipru	6
Germania	24	Letonia	7
Estonia	7	Lituania	9
Irlanda	9	Luxemburg	6
Grecia	12	Ungaria	12

Malta	5	Slovacia	9
Țările de Jos	12	Finlanda	9
Austria	12	Suedia	12
Polonia	21	Regatul Unit	24
Portugalia	12		
România	15		
Slovenia	7		

Articolul 8

Până la intrarea în vigoare a deciziei menționate la articolul 305 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, repartizarea membrilor în cadrul Comitetului Regiunilor este următoarea:

Belgia	12	Ungaria	12
Bulgaria	12	Malta	5
Republica Cehă	12	Țările de Jos	12
Danemarca	9	Austria	12
Germania	24	Polonia	21
Estonia	7	Portugalia	12
Irlanda	9	România	15
Grecia	12	Slovenia	7
Spania	21	Slovacia	9
Franța	24	Finlanda	9
Italia	24	Suedia	12
Cipru	6	Regatul Unit	24
Letonia	7		
Lituania	9		
Luxemburg	6		

TITLUL VII

DISPOZIȚII TRANZITORII PRIVIND ACTELE ADOPTATE ÎN TEMEIUL TITLURILOR V ȘI VI DIN TRATATUL PRIVIND UNIUNEA EUROPEANĂ ÎNAINTE DE INTRAREA ÎN VIGOARE A TRATATULUI DE LA LISABONA

Articolul 9

Actele instituțiilor, ale organelor, ale oficiilor sau ale agențiilor Uniunii adoptate în temeiul Tratatului privind Uniunea Europeană, înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, continuă să producă efecte juridice atât timp cât aceste acte nu vor fi fost abrogate, anulate sau modificate în temeiul tratatelor. Aceeași dispoziție se aplică și convențiilor încheiate între statele membre în temeiul Tratatului privind Uniunea Europeană.

Articolul 10

(1) Cu titlul de măsură tranzitorie și în ceea ce privește actele Uniunii în domeniul cooperării polițienești și al cooperării judiciare în materie penală, adoptate înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, la data intrării în vigoare a tratatului menționat, atribuțiile instituțiilor sunt

următoarele: atribuțiile Comisiei, în temeiul articolului 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, nu se aplică, iar atribuțiile Curții de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul titlului VI din Tratatul privind Uniunea Europeană, în versiunea în vigoare înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, rămân neschimbate, inclusiv în cazul în care au fost acceptate în temeiul articolului 35 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană menționat.

(2) Modificarea unui act menționat la alineatul (1) determină exercitarea, în ceea ce privește actul modificat pentru acele state membre cărora li se aplică actul respectiv, a atribuțiilor instituțiilor menționate la alineatul respectiv, astfel cum sunt prevăzute în tratate.

(3) În orice caz, măsura tranzitorie prevăzută la alineatul (1) încetează să producă efecte în termen de cinci ani de la data intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona.

(4) Cu cel puțin șase luni înainte de expirarea perioadei de tranziție prevăzute la alineatul (3), Regatul Unit poate notifica Consiliului faptul că nu acceptă, referitor la actele prevăzute la alineatul (1), atribuțiile instituțiilor menționate la alineatul (1) în conformitate cu tratatele. În cazul în care Regatul Unit a efectuat notificarea respectivă, de la data expirării perioadei de tranziție prevăzute la alineatul (3) toate actele menționate la alineatul (1) încetează să i se mai aplice. Prezentul paragraf nu se aplică actelor modificate care sunt aplicabile Regatului Unit în conformitate cu alineatul (2).

Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, la propunerea Comisiei, stabilește măsurile tranzitorii necesare și măsurile necesare care decurg din cele de mai sus. Regatul Unit nu participă la adoptarea respectivei decizii. Majoritatea calificată a Consiliului se definește în conformitate cu articolul 238 alineatul (3) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, la propunerea Comisiei, poate adopta, de asemenea, o decizie prin care să prevadă că Regatul Unit suportă, după caz, consecințele financiare directe, care decurg în mod necesar și inevitabil din încetarea participării sale la acele acte.

(5) La orice dată, ulterior, Regatul Unit poate notifica Consiliului intenția sa de a participa la acele acte care au încetat să i se aplice în conformitate cu alineatul (4) primul paragraf. În acest caz, se aplică după caz dispozițiile pertinente din Protocolul privind acquis-ul Schengen integrat în cadrul Uniunii Europene sau din Protocolul privind poziția Regatului Unit și Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție. Atribuțiile instituțiilor cu privire la aceste acte sunt cele prevăzute în tratate. Atunci când acționează în conformitate cu protocoalele respective, instituțiile Uniunii și Regatul Unit încearcă să restabilească participarea cât mai largă a Regatului Unit la acquis-ul Uniunii referitor la spațiul de libertate, securitate și justiție, fără ca aceasta să afecteze funcționarea practică a diverselor părți ale acestora, respectând, totodată, coerența lor.

PROTOCOLUL (nr. 37)
**REFERITOR LA CONSECINȚELE FINANCIARE ALE
EXPIRĂRII TRATATULUI CECO ȘI LA FONDUL DE
CERCETARE PENTRU CĂRBUNE ȘI OȚEL**

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

REAMINTIND că toate elementele din patrimoniul activ și pasiv al Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului existente la 23 iulie 2002 au fost transferate Comunității Europene începând cu 24 iulie 2002;

ȚINÂND SEAMA că este de dorit ca aceste fonduri să se utilizeze pentru cercetare în sectoarele legate de industria cărbunelui și oțelului și că, în consecință, trebuie să se stabilească anumite norme specifice în această privință,

AU CONVENIT cu privire la următoarele dispoziții, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

Articolul 1

(1) Valoarea netă a acestor elemente, așa cum figurează în bilanțul CECO din 23 iulie 2002, sub rezerva oricăror majorări sau diminuări care pot surveni în urma operațiunilor de lichidare, se consideră patrimoniu destinat cercetării în sectoarele legate de industria cărbunelui și a oțelului, sub numele de „CECO în lichidare”. După lichidare, patrimoniul se numește „Activele Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel”.

(2) Veniturile generate de acest patrimoniu, numite „Fondul de cercetare pentru cărbune și oțel” sunt alocate în exclusivitate cercetării întreprinse în sectoarele legate de industria cărbunelui și oțelului în afara programului-cadru de cercetare, în conformitate cu dispozițiile prezentului protocol și ale actelor adoptate în temeiul acestuia.

Articolul 2

Consiliul, hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială și după aprobarea Parlamentului European, adoptă toate dispozițiile necesare punerii în aplicare a prezentului protocol, inclusiv principiile esențiale.

Consiliul, la propunerea Comisiei și după consultarea Parlamentului European, adoptă măsurile de stabilire a liniilor directe financiare multianuale pentru administrarea patrimoniului Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel, precum și a liniilor directe tehnice pentru programul de cercetare al acestui fond.

Articolul 3

Cu excepția cazului în care dispozițiile prezentului protocol și ale actelor adoptate în temeiul acestuia prevăd altfel, se aplică dispozițiile tratatelor.
